

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 454.

מוזכיר לבני רשף

למחצית שיאית ומוזכירם במסגרת קצתה ארצות סדוקה
למחצית פקדונות הלשון והוא נפיקא הלשון חסכה זל
קצתה זכא וזל הקפדנים רחמי יי סדוק

רשימה

מקובצו וכתבי יד הנשארים מעובון המנוח החכם
והחוקר הגדול המדקדק ר' שמחה פונסקער ז"ל.

כוללת

- (א) כתבי יד ישנים.
- (ב) כתבי יד שלמים גם לקוטים מכ"י העתקות מהרש"ם ז"ל.
- (ג) שמונה כ"י העתקות אחרים ושני מכתבים מרש"ם.
- (ד) כתבי מהרש"ם ז"ל.

ערוכה בכל ומסודרת גם נקבצו באו בה לקוטים מכמה כ"י
וקצת הערות.

סאה

יהודה ברדיח

מורה בבית התלמוד תורה בארעא.

וויז

שנת תרכ"ט לס"ק.

ברפוס של יעקב הכהן שלאססכערינ.

לכבוד נשמת

האדם הגדול חוקר תמים בדורותיו האיש שחברו
לו חכמה וענוה באופן מאוד נעלה המדקדק הגדול
הרב ר' שמחה פינסקער יהי זכרו ברוך.

זכרך, כי יקר בעיני מאוד נכבד, ולמען כבודך כי גדול בלבבי כל עוד
נשמת שדי תחינו, נשאתי המדה והמשא הוה. באהבה הגיתי בפעליך, ובאמונה
רכתי במעשי ירך אתבונן, כל יקר וכל סגולה, כוננו אצבעותיך המהורות, קבצתי
ודיו לאחדים. גם עשיתי להם בתים, למען סנות דרך לגואלם חי, או אחרון על
עפר יקום, אז — עת גדולים חקרי לבך, חדשים גם ישנים, אונת, חקרת, וכתבת
על ספר, יוחקו בעט ברזל ועופרת — אז יאמר ליעקב ולישראל מה פעלת . . .

אות אהבת אמת

טאת אוהב ומכבד אשר לא ימוש זכרך מקרב לבו לנצח.

המעריך

את הכ"י היקר הזה שלח החכם הר"ר פינסקער מאדעססא בן הרב החוקר
הגדול מוהרש"ם ז"ל לידי הרב החכם המשיף מוה' דר' אהרן יעללינעק נ"י. והוא
באהבתו למהרש"ם ז"ל ובחפצו כי יפוצו הוצה מעינות חכמתו אשר השאיר אחריו
בכתובים, נתן את הכ"י על ידי למען אוציאדו לאור וידעתי נאמנה כי הספר
הזה (אשר יבוא בחבורות רבות) יהיה אוצר נחמד לרווישי תושיה וחוקרי קדמוניות.
ומי יתן והיה את לבב בנו הנכבד להוציא לאור כל הספרים אשר נשארו
בכתובים בעובון אכיו המנות, וישא ברכה מאת כל הכמי לב. המו"ל.

כתבי יד ישנים

1 כ"י נחזיק כ"ז דפ"ס צמנונת רזיעית, השער נוננו חקר וכה המחלטה: זה הספר נקרא **אלפראנאני** על פס נחצרו והוא לקוח על דרך קלור נקסר אל מג'י סעי להודיע תכונת הגלגלים ומהלכי הכוכבים ידיעת קבלה ואחי יעקב בר' אבא מרי בר' שונסון אנטולי העתקתיו נפי נולכי אחד... קתיו נולסון הערב וכדי להמליח צו לדרוש את דרושו רחתי להקדים עניני שערוי שהם פנים ושלטים וכו' וכו'. הכייר הוא חזק ועצ נאור, הדפ"ס הראשונים נשחחו ונקצו ומודקים בכייר לצן כנעם לחלחין צקוף השער ל"צ הוא חקר (מוכרך) *

2 קובץ מכל צמכו עשרה כ"י צמנונת רזיעית:

(א) **בהינת הדת לה"ר אליהו דילמדיגי** נחזיק עשה דפ"ס צקופו: ותיי השלמה ונלכת הכתיבה והעמקה היום יום שליטי לטבת עשרים לתודע אדר טבת חונטה אלפ"ס חונט נאות ופנים עשר לבריאת עולם.

(ב) **נר אלהים** נחזיק טבעה דפ"ס צמנונת הנכרת בראשו: „זה החבור הקלר נענע הכונות ורצ האיכות כטנו הטוב כן חנו טעשאו וחצרו החכם השלם החוקר המעולה והפילוסוף הנופלח המודחק בכל טבע חכמות העיונות ובחכמות האונת כ"ט כנהורר יוסף שלמה רופא כ"ע הנכונה **ישר** נקנדיה צן הגאון הגדול החכם התורני כנוסרר אליהו נקנדיהם יענ"ש וזה החבור עש"ן וחצרו הרב הנחצר הכ"ל ז"ל לטאלת ובקשת חכם אחד נחכמי הקראים נועיר עוקאט טנו הר"ב יאשהו כ"ע צהרר יהודה זל"ל. טלוד אללו

(*) הם אפי ולא אדע למה ירמוון מליו העתקתיו מפ' נוצרי הכס ר' יוסף אלזארי החליט (בית עקד ספרי היסודים ערך אנטולי) כי אנטולי עשה העתקתו זאת נולסון הערב וכאשר צאננת נראה מדברי אנטולי פה האומר בפרוט „העתקתיו נולסון הערב“, כי צמקום הנקודות אשר הלנתי פה (המורים על המסק) הים כתוב בלתי פסק האותיות הדיע אשר בלרופן עם האותיות קתיו תהים הקריאה בעקריית „העתקתיו“ ואם כדוחנו צזה לדעת כי קיפח היא ר' יוסף רישא כנאן? היתכן להאמין כי היתה צמליאות עוד העמקת אחרת נולסון רומי (קודמת לאותה העמקת הנעשית מהעברית מהחכם קרישטיאן ואשר מויליח לאור צבראנקפורט 1590 די רוסי צערך אנטולי) כי מה יורו העלות „עפי נולרי“? ואם כניח כי כן הוא הנה אנטולי לא עשה העתקתו נולסון הערב אלא נולסון רומי (נגד הסליט רומני הספרים) ואם אין נולסון נמוננס פה הנה רמי רישא אסיפא כי צמחלה יאמר כי העתיק עפי כ"רי וצזך כדי דביר יאמר כי סעזיק נולסון הערב!! (המעריך)

צבית מדרשו וליהר שאת אהבתו אחרו ויתר עז חצתו אליו כרחם אב על
צבים חצר לו את החצור הנכבד והיקר הזה.

ואחר כן יתחיל וכתב ששלח הרר יאשיהו הנ"ל אל רבו ומלמדו הרר
יש"ר הנ"ל הנכתב ציוס כ"ב לקיון צגנת שפ"ד ותשובה משהיש"ר אל המכס
הנ"ל. בקוף הוואחר: „ולכן הנח לאלו צעלי הגומעריאות וראשי תיבות וצעלי
הקודות ויעשו זהם כרלונס שכלם דצרי אלהים חיים הם, ואולם הנאמרים
צדוקק (*) הם צלי ספק הנוכוונים צעלם וראשונה והם ערצים לטוטיהם כיון
הקוטה מהענבים מנעלמו, והפירושים המשובים הם כיון היולא צדוקק מכס
הדורך צגה טעעם המרלטים והזגים זו ולפי יושר שכלו יהולל איש. סוף
דבר אל תחכום הרצה לונה תשוונם, מיעוט הידיעה עוצה כמלח לצפר ורצויה
להג הרצה ויגיעת צפר. ויוסיף דעת יוסף עלצת צגפס ודאגה צלצ. גדולי
החכמים נחשצו לגדולי הכופרים דור הפלגה מואסו צעצודה האדמה וכלו
לעלות צעכלם הטוטיהם ונחשצו דור תהפוכות . . .

והתצוקן צטרופה שהתארים צמיימותם לכבד יולידו לאוכלם השחין
ואיך אספלנית של התאנים יפא השמיים אלא טרנו לנציים שראוי
להשחמוט צדצרים המריפים ומצחוץ לא מצפנים, וידעת אומר חכמינו ז"ל והנה
עוצ מאלד זה מות. אין כאור יקר ונחמד צעולם ורצוי יעור העינים כל עוד
שהוסיף לטציע אל האלהים יחשכו עיניך. וכי יעלה על דעתך שהחושים
הגשמיים יציילוך אל בית אלהים עד שתכיר הנעלה מכל הגיון ורעיון שקר
אתה רואה . . . השמים שמים לך' והארץ נתן לבני אדם, השקוע צחכמות
וצפירים אינו ראוי להנהגה וצלי מועיל לא לצותיו ולא לתולדותיו. החשק
הרצ לדעת הוא צכלל הפחיתות לא הנועלות וכ"ס המדקדק צדצרים הפחיתים
וצמקפדים וצצרי טצרים מעטי מערים וקפרי ההביוני ככלוח והנעמלה הם
עלמות צלי מוח וצפר והלמודים ההם גוף צלי כשמה שהשמוט עולה
על כלם. רצוי הספדים הם עש ורקצ להנהגת המדינה והם ראויים לצעלי
מועין ולמתצודדים וכזינים או צעלנים, חפס נא כל ספרי דצרי הימים אם
חמלא עיר נוסעת מחכונת הפילוסופים טצחוכה. יותר לריכים החורשים
והצנאים לקיום העיירות והיוכוחים המפריעים צני האדם מהעקקים
המועילים וכל טכן באוונה הישראלית טאין לנו קרקעות והכנסות וצגפסנו
כביא לחמנו ומיבו מנוערים ודחוקים והאיט הנצון הפקח יקס דבר חכמה
טצו אונטטה להחיות את ציתו ולהפרכס צעהרה כאשר הם ראשי יטיבות

(*) אולי נקשרה פה מלה „שלא" ונ"ל פה שלא צדוקק, כי מודע יערכו לחיך שותיכם
כיון שמוטם מהענבים מנעלמו, אם הנה נאמרו צדוקק? ולעיר את ארון המכס
המעריך כי יטיין בזה הטייב ויודיע צעכל.

צמדינות שלהם עושר וקררה וזה תנוח כל אומות שצבולם ואל תלמד צנך
אלא תורה וסנית לה מלכת הרפואה שלה זרוע עם גזרה ועם ותפארה
ועי שאין לו אחת מאלו יעסק בקבורה ויקצע עתים לתורה שלא תמלא
אומות וזכאניקה מעשרת צעליה אם אין עונה קבורה. ויותר ומהנה אחי
הזהר ונרז העסקן צחמות הלנודים בגון דקדוקי הנוספר והתשצורת והתכונה
והגנון שהם דברים ארוכים וקשים ואין ונהם תיעלת לא לנפס המדצרת ולא
לזנה. ואני כבר הודעתך הנזקים שגרמו לי הלמודים ההם ופזור המנוון
והזנון ולא צמרתו צם כי אם לרוב אמותות ולפי שאין להם עסק צעניני
האמונה אזל ידעתי שאין מהם משענן או משענה ותי שאין לו ידיעה זולתה
ילטרך לחזור על הפתחים בכל עבר ופכה . . . לכן תמים תהיה עם ה'
אלהיך שכל עיד שמוסף לקרוח צספרי הפילוסופים תחסר וידיעתך ותתעלצ
אל לבך ותדאג לאחריהך עד שתקון צהיך. וראה והתצונן צספר תלים שחצר
דוד מלך ישראל שאין צו אלא דברי קיר והצירות לא חכמה מדינית ולא
מחקרית ואלהית עכ"ז צהיות כלו שצחית אל יתצנך צחורתו יהגו יומם
וליה כל האומות שצבולם, והוא צפי צחורים וצתולות זקנים עם נערים
וקבנים אוננים צו צנוקלות. ואלו ספר חיוב המיוחס לנועה רצינו ע"ה ואין
צכל הכתוצים ספר מלא חכמות ותעלמות כמוהו אינם קוראים צו כי אם
צתשעה צאצ שמוקסם אלל הרוב הוא שהדורש את ה' ודברי האלהים מעל
ספרי הפלסופים כדורש את החיים צצית הקצרות ולהפך הנופרש דבר
הכתוצים והתורה עפ"י הפילוסופים הוא מצקק הצמים צין החיים . . .
שאורח חיים אם תזלק צלי כר וזולה ותורה נער מעגלותיה לא תדע דרכי
לכן קבל האמת ודרוש אותה מעל ספר התירה אז תלך צדרך ישרה ואת
ד' אלהיך תירא. "תם וכשלים ספר נר אלהים צסם וצעזר ד' אלהי האלהים
נותן עוז ומורה כוהים.

(ג) דוד מרדכי כולל כ"ג דפים צתמונה המזכרת צחיזה שמים
והכדפס צוויען 1830 אלל אכעחן פאן צנוד. היינו כי לו שני פערים
והפער הנחקר צדפוק מתחיל כך: זה הספר הנותן אמרי ספר נחמד ונעים
מעט צעשועים מעט הכמות ורצ האיות צצאור חלוקת הקראים והרצנים צעשאו
והצנו חכם אחד ונויחד ונחכמינו האחרונים אשר צנולכות פולניאה דרים וחוכים
גדול העלה ורצ העליה חד וצני עליה ונגזע החכמים והגדולים האשל הגדול
כל פרו קודש הלולים כבוד קדושת קונו הטוב אדונינו מורנו ורצנו עטרת
ראשנו וכר הפארתנו ונאור עינינו ומחונל כפסנו אור דתנו ונר גלותנו
החכם השלם והרצ הקדוש האלהי כוהרר מרדכי יעו"ש צצל ספר מלאמר
מרדכי שהוא פירוש ארוך ומאד וצאור טוב ומספיק על ספר המצחר צן החכם
השלום והרצ הסירני אנו"ו כוהר"ר ניסן העלמר הגדול תלצ"ה יע"ש. ואחם
יצא השער השני שהוא כהכדפס אלל ג"כ צחיזה שמים והשמעת דצרי
צדף הזה למטה: "הכחצ ונעתן זה הספר הנותן אמרי ספר לעומת תומת

עלנות גזרה ואמרת וואירת טהרת הדרת פרשת קדושת איש האלהים
הסוכן צוולכות גבוהים ורואה אור נגוהים החכם האלהי והרצ הקדוש אע"ו
כמוהר"ר שמואל הלוי הוטב ירוסלים עיר הקודש חוצ"צ צוהר"ר אברהם
הלוי החכם הנכבד והזקן הנשדר ונטוה פנים יעו"ש ע"י העבד הקטן
שצלתמידי חכמי הקראים עולם לעיר אכבי ונצות צעיקי נמאס ואת יראי
ד' יכבד תולעת ולא איש סנחה ילחק הולמד בן רצנו ונטה העניו והחסיד
החכם הקדוש כ"ע יעו"ש פה בק"ק קלעא איע"עם צוירינת קירים צנכת
הען לטווי אונתך. ככ"י זה נחסרה תפוצת הרצ הונח ד להחכם הסולכי
טריגלאנד על אגרתו השניה הנולאה צהנדפס גם נולאו ככ"י זה איזה
דברים אחרי אגרת טריגלאנד אשר יחקרו ג"כ צהנדפס ואלה הם: אשר
הונעתיק ידוע להוא לכל קורא ורואה את האגרת הזאת ואת הספר הנחמד
הזה שאחר שהגיע הספר הזה לידי החכם יעקב טריגלאנד העתיקו ונלטון
קדש ללטון לאטיין והדפיסו בדפוס כזה בלטון הקודש וגם בלטון לאטיין
(*) ולאחריו חצר הוא צעלמו עוד ספר אחד בלטון לאטיין צספור שצא הקראים
ובגנות הרצנים והרצה להציא שנה נודצני ונאמר חכמינו הקדמונים והאחרונים
ע"ה והדפיס גם הספר ההוא ציחד עם ספר דוד נודכוי סנדפס זכרה לו
אלוה לטובה על הסדרה אשר חרר צעצורנו והיה (sic) ננוחתו כבוד וצרון
הסם שהגיע ונאוחו הדפוס גם פנים ספרים לידי הקראים האחד צקהלת
פולין והשני פה בק"ק קלע"א צוירינת קירים יטנחו הוואים ויטקו סקוועים
אלה הדברים ואחרי כן יצא ספר הנחקר ג"כ צהנדפס:

- מאור ושמש כאשר קדרו עלי . . . שפלת יהודא בו לראש -
 - רבה צוחה עוד בכפלים בלי . . . נוחם לפלגות דת עד - א
 - די מודון לב רשעי עם שכלי . . . מלי נביא צדק לאה - ב
 - כעת לשומרי דת קדומה כעל . . . נגב ירעון אה ורע - ג
 - יקרה ומרה הן לאון יגלה . . . אישור מחוכם טריגלאנד - ד
- צקוף יצוא עוד ספר כחוצ צדיו אדוונה ולפני הספר הדברים האלה:
- צרות האונן את אשר הולאו הצנים הטובות נכוחות לטאלות האצ הסואל
העירם לנוהר להסיסם להשתחוות לפני האדון האצ הסואל.
- לכו בנים ושמעו לי לאומן . . . והקבצו וכלו מעשיכם
 - קחו מנחה והורידו אל איש . . . מעט צרי מעט צוף בכליכם
 - ומהרו ועלו אל אב בחכמה . . . והשתחוו ונפלו על פניכם
 - וחזקו רגליו תתיצעו לו . . . בהשתוחות ואמרו לו בפיהם
 - שלחנו משרתך צעירך . . . וצונו שאו קדש ידיכם
 - גזרנו ועברו נא לפני . . . וריוח תתנו בין עדרים
 - כמו בנים אלי האב ואדון . . . תנו כבוד אלי יעקב אביכם.

(*) כההקם כספר ללטון לאטיין עם הערות עליו וסנדפס זו איננו נטריג. נד אצל
עוואליף. (עיין צית עקד ספרי היסודים להחכם סיקר ד' יוסף אלזלי). (סעעירך)

ד) **מכלל יופי** להר"ר אפודופלו על תכונה נחזיק ארבעים דפים
בתמונה המוכרת נעתק ע"י החכם שמוחה ילחק צעיר קלע"א צננת י"ד
חזקה לירח האיתנים צננת חונטה אלפים חונט נחלות וטק עטרה לז"ע.

ד) **סדר עניון העבור** של חדשי השנה וקדוש ראשי החדשים שחצר החכם
הגדול הרז רבינו ישראל הנוערצי נחזיק ה' דפים בתמונה הכ"ל ודרך החמישי
על הגליון כנראה הגהה ומהנחה ונהרש"פ: ונכאן נראה שכתב ספרו זה צננת
5083, צקופו כנראה אלה הדברים: וזה הלשון כתוב בתחלה בנסח קדום:
צטט אלהי קדם ונעוה יחד ארץ וכוון שנים בתמונה אהל להעתיק חשבון
עבור חדשי השנה אשר חצרוהו חכמי הצחינה חכמי העקרה עוזות התחנה
תלמידי הנביאים צעלי הצניה והוא יתעלה הוישר אל הנכונה יוכנו להשיג
במדרגה העליונה ולהגות בו וידי שנה צננת ויקיים עלי וקרא דכתוב יקראכי
ואענהו עמו אצט"ו* אורך ימים אשציעהו ואראהו ציטועתי ולכתוב אחחיל
ואליו יתעלה אקוה ואחיל.

ו) **ענין קדוש החדש** וכך נחחיל השער זה ענין קדוש החדש נוספר
הנלות שחצר החכם הטלס ונחרר שמואל מעלות הרופא הרז האלהי
הקדוש הנוצחק יעו"ש צכמהר"ר ושה כ"ע נחחתי ק"ק ונלרים י"ז שחצרו
בלשון ערבי והעתיקו ללשון עברי החכם הטלס האלהי הקדוש הר"ר שניאל
הלוי חוטב ירושלמי כ"ר צכמהר"ר אצרהם הלוי חקן הנכבד זללה"ה צננת
חקי"ז לפ"ק נחזיק ג' דפים בתמונה הכ"ל והוא חקר צקוף.

ז) **העתקות התורה** מיוחס לר' יפת הרופא הנודע **בבן סעיר**
ונחיל ארבעה דפים בתמונה הכ"ל ככתב ונעתק על יד החכם שמוחה ילחק
(נוצח זל"ק נספחים לז 87-185).

ח) **משאת משה** ונחיל ח' דפים בתמונה הכ"ל והוא קונטרס אחד
נוספר נלות ושה לר' ושה צגי על הלכות שבת וכה התחלתו: אור עולם
לעיר הקופר הכה נח האלתי להעתיק ככאן קונטרס נוספר הנלות של ר'
ושה צגי הנקרא נלות ושה נקדר ענין השבת הנקרא ושאח ושה שהפליא
לעשות בצאור הדברים האקורים והנותרים להעשות שבת והי"א לאור משפט
האנות זה לשון הרז כ"ע אות צאות ונה צמלה שאלה י"ו איזה הם הנעשים
האקורים להעשות שבת. התשובה: דע שלריך לכתוב קודם הארבעים אבות
ונלכות פחות אחת צה"ק והעתיקים גם חכמינו ע"ה ונפני טרוב הנלכות
האקורות ככללות צהן ובתולדותיהן ואלו הן חהו לשון רבינו ושה ע"ה ציד
חזקה שחצר ואור ונלכות שחייבים עליהם שקילה וכתב צמוד או קרבן חנה
בשגגה ונחן אבות ונלכות ונחן תולדות ונחין כל האבות ארבעים פחות
אחת ואלו הן חררשה והזריעה והקלירה וכו' . . . וכל העושה דבר הדומה
לה הרי תולדות עומן עכ"ל הרס צמול והקט על זה והשערה והכזוי והמי"א

* כן כתוב צכ"י אך צלי ספק נפל פה עמות ונ"ל אצט"ו כי כ"ח מן חכ
צגרה אהלגהו ואכבדו. המו"ל

מראות לראות להזכירו זה"ק כבר רצינו אהרן האחרון אשר שכונתם בהצטרפה וכזוי בשנת עלמנו וכן הוא האונת כי הם חייבו הדלקת נר שבת וצטוד יום והמליח מרשה אל ראות כבר ונבואר שהוא כונשא כבר אחר שהוא ככלל בשם ומלאכה לפי שנתבאר בשאלה.

הקונטרס הזה כחלק לארבעה עורים והם. החיים הטוב המות והרע צדק ח' עור הנות אקור לעשות כל האצות ומלאכות שמונו צה"ק סקן ל"ט ויש ג"כ אצות ומלאכות אחרות חוץ ומאלו ולכלם יש תולדות ואעפ"י שא"ח להכליל (sic) בקפר כל האצות ותולדותיהן מנהם שנתבאר יודעו ויבקשו מה הם האקורים צין ומלאכות צין ונקלח התולדות האקורים עפ"י חורטנו התמימה וכן מנהם שמכיר מנעה אקור לדין בשבת מפני שומלחו והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים (עזרא יו"ד). אקור להמרים ולנדות לאדם שנתחייב זהם בשבת כי הם דין ונשפט צדק ז' מעצר השני. אקור לקשור שרוך כעלו שנתק או אזור חללו קשר של קיינא והוא מנעשה אומון לא מנעה הדיוע. צדק ג' אקור לשמש וממנו מפני שהוא מנע זרע וכחוצ אשה כי הזריע וכרוצ שכתתך לזרע כי היא כמו הארץ. צדק ה"ל מעצר השני ואלו האקורים המכרים שהם אקורים בשבת עלמנו אנו רוצ החכמים ע"ה שהם אינם מו"י ים להעשות אפילו קודם השבת להעשות ומעלום בשבת מפני שהם מתיחסים לינו ואמו מתועלים *) ונהנים מהם בשבת ג"כ צין על ידינו צין על ידי אמרים וכו'. עור החיים צדק ד'. ומחויב לכבד את השבת ולקדשו זכום יין צבואו וזבלתו או בכל מנקה המולא לפי מקום ומקום ולעשות זככה המון ומעילת ידים קודם אכילה ואחר אכילה בצרכת צורא יסוד המים . . . עור המוצ צדק ה' מותר ללמוד בלשון חרומם אזה לשון שתייה לא בתיבתם. צדק ה"ל מעצר השני מותר וני שהוא אקור צוקים ובכזלי צרול רגלו ללכת זהם בשבת . . . עור הרע צדק ו"ז מעצר השני אין ראוי ללכת צלי מועלת צטוקים וזרחות כענהג העיילים בחול . . . צדק ה"ל שם אין ראוי ללמוד צקפרים שאין כתיבתם מכתב הקדש. צדק ז"י"ן אין ראוי לקרות אגרות השלוחות לשאלת שלום ואפילו לעיין זהם צלי קריאה וצגוי שפתים. הספר הזה נעתק וככתב ע"י שומחה ילחק בקסל קרש קלע"א ציום שלישי בשבת שלשים לניקן עשירת לקפירה התקי"ד לפ"ק.

ט) אהל משה ג"כ מר' ונשה צבי על טענות ר' ונשה מושקוני נגד ר' אהרן האחרון צעניני שבת וניכיל ח' דפים ומחוננה ה"ל.
 ט) ספר מצות משה ג"כ מהכ"ל על המועדים לילית חפלה ושמימה מוזיק חנשים וחנשה דפים חסר צבנה ונקומות. ונקומות החקרים נרשמו מהמעתיק צעלמו צנקומים. צראשו כולא שיר ארוך צדלת וקוגר משלשים. ונשה עורים חרוים ולפני השיר כתובים אלתי הדברים:

עורות, לו" חכמו ישכילו זאת יצינו לאחריהם.
 *) ספרים הם בהפעל מנוי מאור צקפרי הקראים. (המעריך)

ב'ד'ל שפתי מספרים
 וסוד קרבן במחקרים
 אבל ז'ה'ז מנין חציו.

חזו חרו ב'ל'ב'ב נשבר
 כולל עקרי אמונה
 ו'ה'ל'א הוא סך מנינו

(בדף כ"ו נענין השמיטה) ונחזה כח אקרו חכמינו ע"ה שמיטה
 היתה. התקוצה גם זה נמאמר אותו ואת צנו לא תשטנו ציוס אחד כי
 הנהנה נעת סנתדווגה הנקצה עם הזכר העפת הזרע טילא נאזר הנווליד
 צחוק כח רוח החיוני אשר צו נשתקעה צדס הרחס טאפה נרוח אשר
 נטצה צו ונקפא דס הנדות ונהיית חונר ונלוצט לורת כפס חיונית ונאז
 יתחיל להצדיל את כלי האצרים טיצנה ונחס הגוף ונאז יוקכס עליו קס הצן
 והוא צחזקת חי לכן אמר חוליא הארץ כפס חיה לעינה אלל צאדס כחוצ
 ויילר ד' אלהים את האדס ונ"ה וגוונר ר"ל טלל יקרא אדס אלל אחר השלמות
 לורתו הפארית טישלמו כל איצרי העוצר ותכוכת גופו וזה צהנעך ונן ארצעים יוס
 לזכר וטנוכיס יוס לנקצה להטלים תונימות הי"לרה ונאז יקרא אדס כי כן
 נאמר ויילר ד' אלהים את האדס אלל הנהנה נעת התחיל הדס להחפעל
 ונהזרע ללאת ונתכח אל הפועל ונאז חס צחזקת צהנה לכן ככללה צכלל אותו
 ואת צנו . . . חונכס חס גצרה ונחשצתו טהיא הרה כ"ט חס כיון לשמיטה
 צעת טהיא הרה וילאה צלתי הרה שמיטתו נחעצה והיא צחזקת נצלה . . .
 חס כן הרה צנהנה וזיה לא תשטנו והקוחט אותה לנכרה לזרים עוצר
 ונלל תשטנו כ"ט לנכרה לחמינו הרצנים כי לפי דתנו כל ונה טהוא יולל
 נוכח התורה אעפ"י טהרצנים ונפרטים אותו צאופן אחר ואנחנו צאופן אחר
 היולל ונהכתוצ לא בירטה אנחנו להכטיילס ולהאכילס ונה טאין חנו אוכלים
 אותו אפילו טהס רולים ונוכטיניס צאכילתו כי ונה טאקור עלינו אין ראוי
 להאכילו לצר ישראל חף לנכור להס החלצ היולל ונונה כגון האליה
 ויותרת הכצד והכליות טהטחוצ קראס צטס חלצ והס ונשנות
 הנוטכמות טל תורה ונאקר לנו לאכלס כאקר נחצאר צאונרו כל חלצ וכל
 דס לא תאכלו אעפ"י טהס לא אקרו אלל התינו אותס ואקרו כל ונה טהוא
 ונשווט הלסון לצד ואונרו טטס חלצ יאונר על חלצ לצן טהוא נקלף צמותרת
 עכ"ז אנחנו לא בירטה לחתס להס לאכלס לא כנו ונה טעוטים צקלת ונאכלים
 וכלים כטיקרה ויטעונו ונוגע נדה או ונאחילת ונת טנאקרו לנו לפי הדת
 והס ונכרים אותס לרצנים אקור לנו לעשות זה הכטלון אפילו טהס חפלים
 צו כנו טאקור לישראל להאכיל הגוי דס ונפטי טלעטוו צו צני נח אעפ"י
 טהס אינס חוטטים ע"ז עכ"ז אקור לנו להאכיל את הגוי דס כדי להכטיילס
 כ"ט להכטייל לחמינו צטחנו הס ויטעונו אחיו כי הנה אנחנו היוס נטוורים
 כי קרה ויטחטו צהנה אחת צחצרה הקראים עם הרצנים לאכלו יחד או
 לחלקו ציניהס והוקרה וילאה הנהנה לפי דיקס פקולה נולד ונין ונויני הי"ח
 ערפות טאוורים כי הס הלכה לנעה ונטיני ואנחנו הולכים על פי טוורה
 ונחות הלסון וצטר צטרה ערפה לא תאכלו ועכ"ז צעצור טילל ונפי הצורך

סם עונאה צאנער שווא אינו כסר להאכל והיא ערפה, ולפי קצתו הוא עונא
 לחנו כעונאים ונאכילתו כ"ס ונה שווא אללנו עונא איך נוכל להאכילו
 לעהור חלילה לנו ונעשות זאת לכן כל נוי שווא ונכונה צסם קראי ר"ל
 הנונשך אחר ונקרא הכתוב חקור לו לעשות קלצות לנוכור צטר לאחינו
 הרצנים כפי וננה הרצנים ששוחטים ההרה ואוכלים אותה. ואף עמוכר להם
 האלים ויותרת הכזר והכליות שהם חקורים אחר שהם נקראים צסם חלצ
 ונהקמות סם התוריי וכן חקור שחיעת ההרה ונשום אותו ואת צנו לתצ"ח כי
 שניהם נשחטים ציחד על כן חוב על אליי צני ישראל וננהגייהם לנונע
 לקראים לעשות קלצות לרצנים כרחם אז על צנים. חתינות הספר: "אי"ץ"
 אצרך ד' את אשר יעלמי והאילמי והעירמי ועורדמי ועצמי להעתיק את הספר
 הנכזר וכו' זה ספר ונלות ונשה חצרו ודינו ונורנו ורצנו זה ונשה אי"ץ
 האלתיים וכו' ונני יתן ויהיה הספר הזה כנולא צטלינוותו כפי לחות לטונו
 וקלות הצנחו ונאונס נעדר ונאחטו צהיות ונודילים עונותינו וכו' והיתה
 השלמות יום ראשון לקדר הוהיל ונשה צאר את התורה הזאת צראש חדש
 ונחם צננת ד' יצרך את עמו צטלוס פה צצית העדרש צק-ק קלע"א
 אינע"ם נוה טלוס ע"י הלעיר העוסק תמיד צנולאכת הקדש עונחה ילחק
 הנותלנוד הנכונה עולם לעיר צלא"א ונ"ו החכם האלהי הר"ר ונשה העני
 החסיד ענד האלהים יענ"ש.

יא) ספר אגרת קדוש החדש לר' עמואל צר' אצרהם צקלע"א
 ונחזיק כ"ה דפים צתנוונה הנזכרת ועם זה הספר נטלם הקובץ. (הקובץ
 הוא ונכורד).

3 קובץ נשני כ"י צתנוונת קווארעא.

א) ספר שמים העולם לאריסטוטליש הנואנר הראשון ונספר
 השנוים והעולם לאריסטו ציאור החכם הנועולה צן רט"ד. צקופו: פה נטלם
 הנואנר ונשהלמותו נטלם הספר. צרוך ד' לעולם חנון וחנון חוק הקופר וחנון
 הנועין. ונכיל ונ"ז דפים.

ב) ביאור בן רש"ד מספר הויה והפסד ונכיל כ"צ דפים צתנוונה
 הנזכרת. צקופו ונכאן נטלם הספר הזה אחר התהלה לאל העוזר יתעלה
 ויתנשא ענו והיתה השלמות העתקת הספר ציאור הספר הלז צננת חונסת
 אלפים ונלש ונאות ונשענה עטר לצריחת העולם צחדש אלול צכ"ו צו ואני
 כלצ הכותצ לחלה פני הקורא אותו אס ינלח טוס עעות צקרצו טלא ידינו
 לכך חוצה כי אס ליכות ועוצה כי השגיחה יפול (sic) לאנשים גדולים ונוני
 כל טכן אחי הלעיר תולעת ולא אי"ץ כלצ צכ"ר אלינו ערנו ז"ל לעיר הלמוד
 צרוך ד' לעולם חנון וחנון (נכורד).

4 ספר המדות לאריסטו העתיקס (sic) הגדול דין נאירן אלוריש
 ונלשון מלרי אל לשון עצרי ונחזיק קנ"ז דפים צתנוונת קווארעא עם פירוש

צבונה ונקומות וזה הספר. בקופו הם ונשלים בעזרת אל ספר המדות צבנת
אזנה לי צית מדות צרוך ד' לעולם אמן ואמן (מכורך).

5 רמב"ם כ"י על קלף צחותיות מרוצעות ומחזיק רט"ז דפוס המונות
פאליא וצרוך דפי הספר הגליונים נחתכו עד נוקוס הפנים. כולל שני ספרים:
ספר שניני הוא ספר עבודה, וספר תשיעי הוא ספר הקצנות. צקוק ספר
שניני בהפקק שלש פורות: נשלים ספר שניני והוא ספר עבודה ומרצעה
עקר ספרים שחצר אזי התעודה פטרה ממורה כר גולת אריאל מנכא ורנכא
ונטה ריתצ"ע צן כצוד הרצ הגדול ר' ונימון תלכצ"ה ואכי נטה הקופר צר'
יוסף כ"ע אמריילה כתצתי אוחו לשר המעולה החכם הרופא ר' יהודה הכהן
האל ימיהו ואורך יונים יצציעהו צן כצוד הסר הנעלה ר' נטה הכהן ריתצ"ע
האל יכחו לקרות צקפר האל הוא וצניו וצניו צניו עד סוף כל הדורות אמן
וכן יהי לטון וקיימותו צמתא טלעילה יאל"צ צירח סיון שנת חונטה אלפוס
ועקרים לצריחות עולם ישע יקרצ.

6 קובץ ומחזיק טסה כתצ' יד :

א) נר שמואל לככ"ר שמואל צהר"ר חצרהס צקלעא על קדוש
החודש ונכיל טצעים דפוס צתמונה רציעית עם סיר צראשו המרצה לקסר
צצצח זה הספר וצו הולך ומונה יחוקו. הקדמותו ונכילה שלטה דפוס עם כונה
העכות על הגליון נואת החכם המעתיק טנוטה ילחק הקראי נכתצ צבנת ואכי
תפלה צראש הספר יצא סיר עם אקרוטטיכון כזה :

„שואל ויתאווה לדת צדק	ירויץ ויתדלג לזיו הזה
„מראה אלהית הוא והוא האל	הראה לאיש עני במו מחזה
„ורצון מעון עולם הכי זרח	כאשר דבר תורה וגם חוזה
„אדון אשר האיר לעין לבי	יאיר לעין משכיל אשר יחוה
„לגר אשר חפש בכל מופתים	חותכים אשר יקבץ לחבור זה.

הספר הזה נחלק לפריקים ונוספרים ארצעים דצד ג' נוסרק ראשון . . .
סוף דצר וני טטנוט כל ספרי חכמי הקראים ידע צלי ספק טכונתם צחדט
החורה ותחלתו ותחלת היום הוא כונו טפקק רציוו אליהו צטיילי צזה הפרק
החומטי צסם החכמים ועל כד סיותר טוצ אזיא ומצרי רציוו אהרן האלחי
צספר מלות דצרים רצים לעדות הדצר צהתחלת החודש נופכי טש ג"כ
צדצרי רציוו אהרן האלחי כ"ע דצר סיוכל לטעות הטועה והוא צפרק י"צ
צקדוט החודש וז"ל יהיס אוחו היום עלטו לצדו ונקודט וחלילה לצד לקעקע
יקוד דת הקראים ודי לנוצין. ונעצר לרף הכ"ל והוא עלטו (נוסצ על רציוו
אהרן) צפלפוליו התוריות דייק והוליא מונלת ולמועדים כונת התורה צהתחלת
החודש והוא אחר ציאת הטנוט צלי ספק סוף דצר צאין ספק טכונת כל
חכמי הקראים צהתחלת החודש אחת ואין להס חלוק צדעתס וחלוק צנחטצנתס
צפרק הארצביים דק ק"ח ונעצר לרף לנעה אחרי הודיע אלסיס את כל זאת
למועינים היסרי (sic) פעלים ויסרי ונלפוסים טכל דצריהס נשקלים צמואזי

לדק ואמת וכלם לרופים ומזוקקים נסיג ונחלאת המחשבה המעוותת והיא המחשבה שהיא גדולה וגסה ועבה ונהשכל האנושי וחושבת לקפוץ יותר ויותר ונמררתו ויהרס הריקה גדולה צדתו ושכלו וישינו זדונו לצטל הדברים שצא עליהם המופת ולדבר כנגד חכמתו ית' צנוליות ויקפוץ על ראש החכמים הי"ו המפורסמים בחכמות ונשכלותו ובערותו ונערתו אלא כל חכמתו היא שכלות צלי מעור ומשקל וצלי שקל ומחזקים וידוע שכל השתדלות זה האיש יתהפך לרעתו ולענטן העולם והוא צכלל כי דבר ד' צזה וגומר לפי שנחלל יפעת החכמות האלהיות ומחך זוי החכמים האלהיים שפורחם כנורח שונים ומקמתו ומשכחתו ומשאר נודותיו הרעים אחר שאין קום תכלית טוב צבוכתו וע"כ לא יקצבו קום דצריו לחכם הצוחן האנותיות צנצחן האנות. אצל האיש שהוא צהפך כל זה והוא לרוך צנחצנתו יצבור כארי צשכלו האלהי ועו כנור צרלותו העוצ שהוא לשם שונים עושה ועשה פנחס ושואל סכר רוחני ואלהיי וכל דצריו כשקלים צנחני האנותי (sic) ומחונותים צנופתים כאוננים צלי העעשה ושקר וידוע האלהים את לצצו וכל החכמים האנותיים את לרובו העוצ שהם לשם שונים צאות וצחונים אעפ"י שרחה צעלה* למו שלא יוכל להצחין הדברים המופתיים שיתנגד. לדצרי החכמים המופלגים צחכונה והיא כהורס דעותם אינם כעענים לנצחן זה האיש אחר שאין מחזקים צשכלו וכח המשער החזק צנחצנתו אלא חוקרים ודורקים את צוחני האנות כנצחן שלו אם יחקרו וידרשו ומחלל תנים וקלם וכל דצריו מחונותים צנופת לא יוכלו לזיף דצריו צעצור שהוא כהורס דעות החכמים המופלגים אחר שהאות מעיד על עלונה והיא עוזרת ואיכה כנצרת ואין הצדל לידעת החכמים שהם מעטים צחכונה את הדצרים המופתיים צנופתים וידעת החכמים המופלגים צחכונה את הדצרים המופתיים צנופתם ג"כ אחר שכלם ידעו הדצר צצותיו ולריך לקצל האנות מוני שיהיה והרשות כתינה ג"כ להסיצ המועט צחכונה לדצרי מופלג צחכונה אחרי הדריקה והחקירה והענוידה על הפסד הסצרות אחר הקפתו צנושג ונהן עכ"ז אחר שקנחת קכאת ד' לצאות וידעתי כאוננה שכל חכמי הקראים והאחרונים דעתם אחת צרת הראייה ולא יוכלו להשתחף זה וזה צרת הראייה וכלחיתי כלכל ראות חלוק המועדים זה ומקדש וזה ומחלל ומודע צאות צצנתו שזה התרגל קרה ונהשתחף דעת חכמי הקראים לדעת שהיא ומקדשת צהראות הירח עם השמש ציום לנו"ד והזהירו החכמים צנוקם שאין קם איש הזהר (sic) להיות איש ומשום עת לחקות לו"ד וגומר

ואני ידעתי צלי ספק שכל וני ששונש ספרי החכמים הגדולים יקצל כל דצרי שצרתו צאגרת זה (sic) ולא יפול קום דצרי (sic) ארלה אחר שכל ונה שצרתו לא דצרתו מפילו אחד ונהם ומצרתו ומחללת לצצו** אלא כל

(* גם זה השם מצינו מאד אצל הקראים צהורח צעליל (המעריך)
 (** ע"ד כחצו (אסתר ו' ד') (המעריך).

דצריהם ונפתיים ואנתיים או הם דצרי החכמים הגדולים הכתובים צקפריהם
 שכל יום ויום הם תוויר כגד עיני שכלי הכצבים והקיפוס וידעו
 אונתם וע"כ אחס כהני ד' תקראו החכמים הנועיינים צ'גרת זה
 (sic) ונציע אני לכס צצבעת חי העולמים וארון האוניות אל תאילי לטצטני
 קודם חזרות רבות על פקיי האגרת הזו קודם שתקפו כל הדצרים האנתיים
 שהצחיתם זה תס ונאלם ספר נר שנואל הס"ת צינינו יציא
 לליון גואל.

(ב) ספר מועד קטן וניל עשרים דפ"ס צתנוינת קווארטל ועל שער
 הספר אידי"ן עיאה"כ חלו"ת עמ"ו עש"ו לק"י ספר וייעד קטן זה החצור עשאו
 וחצרו החכם התורני הפלוסקף האלהי אנו"י כנוהרר יהודה גבור כ"ע צכנוהרר
 יוסף גבור כ"ע צכנוהרר"ר אליהו גבור כ"ע בטל ספר ונחת יהודה ונחכנו
 רשויני הקראים אשר צקוסטנדינא ונחלק לחונטה חלקים וכל חלק וחלק נחלק
 לפרקים והחלק הראשון לשנים פרקים יקרים וצסא כתרני התורה ורזים
 גדולים נעשים ומכרים כאשר עיני הנועיינים והחוקרים תחזינה ונשרים.

הקדמת הרב המהבר ג"ע:

"להיות שנתעוררו קלת ונחכנוי הדור להדלקת נר צנוועד צצית הכנסת
 צקוכות אשר לא היו כהוגים קהל קוסטנדינא צזו הענין וקנוו והחליקו ונצעוד
 יום עם זכויות תלויות צצית הכנסת הנקראים צלשון יון קנדיליס וקנוו קלת
 עווי הארץ ועשו קטטה עד שנפסקו לחוד והס אנשים ונעטים ונן הנועטים
 וקס צצבת טהוא תוך הנוועד החכם הנועולה ראש הסיצה ראשון צנועלה
 ובצבור הכ"ר יעקב העצומי צכס"ר ונטה ג"ע ודרש צענין הדלקת הכר צנוועד
 צכנסת וגזר אונור כי הדלקת נר צנוועד ונצעוד יום צצית הכנסת אינו צאקיר
 ואדרצה הוא עוכב וציאר עינינים כפי הראוי וצזון הראוי אעפ"י שדצרינו היו
 קלרים ונאל לא הרחיב צלשונו דצרינו היו אנתיים וככירים קטע דצרי אונת
 ונהנאקדט הנה יולאים ואין לריך לדצרינו חזק כי הם חזקים לנצבים וליודעי
 דת ודין והדצור יותר וזה לחכמים ונותר וליודעי חרשים. האוננס צאחי גם אני
 הלעירי ונלעירי הצרותא ונוסף הסיצה לנולאות ולחזק דצרינו ולהציא ג"כ
 ונאנורים אשר לא נעלנו גם אלנו ונהחכם המוכר אוננס ונא שצאר אז ציאר
 אותם כפי העת וכפי הזון וכפי מה שזכר צעת התיא ויהי דצרינו (דצרי?) עזר לדצרי
 החכם המוכר כנוו ההפגרה טאנו קוראים אחרי הפרטה כנוו שתקנו התאנים
 העוצות שיקראו דצרי הנציאים אחרי הכתוב ומלילה וחלילה סלריך הכתיב
 חזוק ונן הנציאים כי דצרי תורה נחנו ונאר סיני ואין צהם טוס
 פקפוק אוננס החכמים תקנו זה על לך היתמ טוב וכאלו ונתות הנציאים
 ונאנתיים ונחזיקים לתורת ונטה עלהי"ט לא שדצרי התורה לריכ"ס חזוק
 ואונות כי הם ונלד עלונס אנתיים וחזקים כן דצרי החכם המוכר אנתיים
 וחזקים ונכל לך ומנה ונאקו ולתינת שדצרי בן ראוי לטעניר האדם

מאלו השלש קצות פן יבטל צדחת וזהו ולכן נני שלח ונלח כרסו לחס
 וצער אל יבכס צפרדס שהיא התורה האלהית הקבולית הכהונה לנפידים
 ולכן לריך הנוון העם להיותם כנשכים ונשנועים אחרי המורה והאנחהגים
 והחכמים הנמלאים בכל דור ודור כי דור ודור ונדרשין דור ודור ופניסין, יפתח
 צדורו כשמואל צדורו ועל פיהו יהיו נשענים כי לא יוכל הנוון העם לשער
 צאלה הגדולות.

בחלק ראשון פרק שני דף ע"ז ד"ה ולהיות שלמדתי מעט קט ודרך
 האמת אזכיר גם נחה הדרך ונעט אעפ"י שחכמי צעלי הנוקרא לא נשחנשו
 וזה הדרך עלומה ולא ידעתי הקצה כי דרך האמת היא חכמה תוריית והיא
 קרובה אל הדת והיא פרי הדת והיא כולה אלהית ואינה צדך הפילוסופיאה
 חס ושלום לא ידעתי כי חס צעצור צדך האמת היא נסתרת צין צעלי הקצלה
 ואינם מלומדים אותה לכל איש ואיש אפילו לצעלי הקצלה כל שכן לצעלי
 הנוקרא. ודע כי דרך הנוקוצלים אונר צללנוינו צללס העשוי לנו. וצדמותינו
 דמות התפארת והיא נשכיח הגוף ועתה נשנוע פירוש הכתוב וכל נישד ייחוד
 שלס ראוי שיוון צזה ראש האדם שהוא כנגד לכל הגוף כנגד הכתר שהוא
 ראש כל הקפירות וכתוב ראש צדך אמת ראשו כחם פז ונחו וחכו של אדם

כנגד הספירה השכיח שהיא פנימית כונו שכתוב חכו ונשחקים
 ועליו הציאו חכמי האמת ושלס הננוך מן הקסרר ושלס לנולך טעמה סחורה
 ע"י סרסור ולא הרויח צה על וני להתרעס לא על הסרסור.

(ג) ספר מועדים ונכיל ל"ג דפס צתמונה רביעית וזה שער הספר : זה
 ספר וועדים צציאור שלשה ענינים נחומים ועניני הוועדים והינים העוצים
 הנויחדים והם ענין יום תרועה וענין חג הקכות וענין יוני פורים שהם יוני
 אורה ושסון ושנחה ליהודים טעשאו וחצרו חכס אחד וניוחד ונחכמינו
 האחרונים הסרידים אשר צקוסטנדינל דרים כלומדים החכס הסורני הנוצקה
 והפילוסוף האלהי אנו' כנוהרר יהודל גצור כ"ע צהרר אליהו גצור תללצ"ה
 צהרר יוסף גצור יענו"ט צעל ספר ונחת יהודה תחל נפשו לרורה צלרו
 החיים לת העוונדים. ואחר זה יצל הסיר הזה :

ענין יום תרועה

שבחות תפלות רננות תהלות לנורא עלילות בכל עת ושעה
 בשפה ברורה אהלל ואקרא היות לי לעזרה ולי הישועה
 ליוצרי אהלל בשירים אמלל בגיל טוב להלל ליום התרועה

צקוף הספר חס ונשלס ספר וועדים צשס הוועניק ונרודים נכתב
 ונעחק על ידי הגצר רחא עני העוסק תוניד צווללכת הקדש יוסצ אהל פה
 צק"ק קלע"א איעע"ס עולם לעיר חכני ונצזה צענינו מנלס וחת ירל' ד'
 יכצד תילעח ולא איש שנחה ילחק הונתלנגר צן ארוכי חצי ונורי ועערת

רחמי החכם החורני והפילוסוף האלהי חנ"ו כוהנרר ונקה העניו החסיד עזר
האלהים יעו"ש ונתקצי ק"ק לולקא אשר צונלכות אדו"ס ותמי השלמה ונלכת
הקדש היום יום שלישי לטבת כ"ג לחדש ונחם אז בטבת חקי"ז לפ"ק והסינון
ד' עוז לענוו יסן ד' יצרך את עמו בטלוס וכן יהי רלון חנון.

ד) ספר המצות הנקרא מצות משה שעשאו וסדרו החכם השלם
והרז הכולל ונחמוי ערת בני נקרא קדש יל"ו כבוד קדושת שמו הטוב הר"ר
ונקה בגי ונחמוי קוסטנדינא יעו"ש שנים עשר דפוס צתמונה רביעית כולל
י"ז פרקים. אחריו יצאו טלטה דפוס צתמונה הכל מענין האצט כולל ה'
פרקים. צפופו:

נגמר ענין אביב	נשלם קדוש חדש
הגולה תל אביב	אתבשר אבוא אלי
ראשון חדש אביב	יראנו נפלאות
לראות מגדי אביב	גינת ביתן אדר
אם השעורה אביב.	אם פרחת הגפן

אחר הקיר הזה יצאו עוד טבעה דפוס צתמונה רביעית. על הסער:
שאלה רביעית נוהל ונקה של סוף פרק ח' ונוולות ונקה וכה התחלחו: נאום
משה בגי הנוחצר רחיתי להרים ונכסול ונרדך עוני לענין שחורגלו המון העם
טבעת זמן רחיית הירח צליל עצורו שהוא יום שלשים כסיראה אחר עריצת
השונט עם הכילולים סעדין ונאירים ונגה השונט צלמורס אחר סנראה עם
הכילולים כצר היה נראה ונתמול והם ונתחזקים לעשותו חקר צלי צחינה ועיין
דצברי החכמים הנופורקוים שלח רחיתי להזכיר צספריהם לשון כילוך והקצה
צזה לפי דעתי ונפני סוכס לענין הגצרת הרצ ונקה ונחלי הזקן האדרופולטי כ"ע
החכם טצאותו הדור שהיו קוונכים קהל קוסטנדינא על סצרתו צאותו הזמן
צקדוש החדש. והייתי גם חני אז ציווי נערותי ון הנוליקים (sic) וים על
ידיו והיה אז ונקוס דירת קהלתנו וצית תפלתנו צנוקוס כנווך אלל טערי
אוריין שלח היה אופק ונעיצ נראה צונצטנו ונפני הרים הנועכצים אוחנו
לראות גוף השונט ורגע שקיעתו ונפני זה היה הרצ ד' ונקה ונחלי ונזכיר
שאם היה נגה גוף השונט וזהר אורו נראים כנגד הנוקומוות הגצוהים סכנגד
הנוערצ שהם ונפחת הנוזרח כגון הנוגדל הגדול הגצוה שהוא על הגצעה
סצחוד עיר גלמא אז היה ונחלוץ ונוזר אור השונט סכנגדו היה ונזכיר סעדיין
לא שקע השונט צאופק והיה אומר אם נראה הירח צאותו העת כי כצר נראה
עם השונט והים כגרר אחר דצרי צעל האדירת שאנר צדרך ונשולח סהסתיר
טפח החוורה וגלה טפח הנקל וכחצ שאם ציום שלטים נראה הירח עם השונט
דע שהיום ההוא הוא ונודקס והיה פוסק הרצ ונקה ונחלי לתפוט יום אחד
ונקודס ולעשות החדש טעצר חקר כה היה ונכהו צרוב ולח היה חוטק

לשער ונשערו ומדרכו אם הוא כן שני ימים או לא. ועל זה הנוהג והאופן
 היה ונתנהג צנו הגדול הרב יהודה נחלי בזמן שהיה גם הוא פוסק בקדוש
 החדש בזמן שהוא בזמן בחרות. האונת שמונת חזיו הזקן הרב ר' נושה נחלי
 הזכר היו ונכזבי הקהל ונגוננים אך לא יתפסחו ונוספק עד שיצטרר האונת
 על זה עד שבאותו הזמן זיוו זקנת הרב ר' נושה נחלי צא הרב שמואל הרנתי
 ונעיר הלצן אחיו של הרב כלב וצ"א ווננו גם אותו לחכם על הקהל.
 וקלחת היו נוטים לקצרת ר' נושה נחלי וקלחת אחר קצרת הרב ר'
 שמואל רנתי לתפוש שני ימים ונספק והיו הקהל לטתי קצרות זה
 צכה וזה צכה והיה ונהקנות הקהל שכל זמן שתקרה חלוקה כללית
 בקהל לונות חנוטה צרורים ונהקל ונה שפסק על פי דעת הרוב היה עשוי
 ומוקים לכל הקהל וזה האופן נעשה תקנה צחוד הקהל שפסידיה חדש ניסן
 ותשרי ונוספק הז שלשה ומומים של הקהל שצכל שנה ומומים עם הרב
 שמואל רנתי עוד ארבעה ונלומדי הדור והיו אלו החנוטה נוטאים ונותנים
 צעין על פי ההקצרות ועל פי הסצרה הכוכה והיו פוסקים על פי דעת
 הרוב אם לתפוש יום אחד או שני ימים ונספק עד שיצטרר הענין על כהן אם
 אפשר וזה שקטם הנוחלות והונח הריב ונחוד הקהל והיו לאגודה צלי חלוק
 ופרוד. והנה כה עשו צזוננו זה ג"כ שוננו אותנו עם ארבעה חצרי ונלומדי
 הדור הנפורקונים צחכונם ועל פיו קוונים בקדוש החדש תמיד אחר החקירה
 והתפוש צדרכי הראייה ודרכי ההקצרות והולאות לאור ונשפט. צקופו תם
 ונלסל ספר ונות נושה עם הכלל הנוסף הנקרא אהל נושה צסם הנואלי
 צורא יולר ועושה קליק ותמי העלככה הזאת ונלככת הקדש שהיה
 ונלככת הכתיבה וההענתקה פה צעיר ואם צישראל עיר גדולה של חכונים
 וקופרים ונולחם ספרים קהל קדש קהל קלע"א אינע"ס צצית הסר הגדול
 לכל צית ישראל ונעז ונגדל העפסר היסר והנואוסר הנושכיל הנוחיר
 האדון הכדיצ והרחנון והאלוף הנאון לכלכת הנון כצוד קדושת שנו העוב
 הגציר הנכצד ונונגי אכן נואור נעלה כוהס"ר ונרדכי הלדיק החסיד והעניו
 כר"י צן הגציר הנכצד והנעלה כוה"ר צרכה ירושלנוי תכלצ"ה נכתצ ונעחק
 ע"י לעיר הנוחוקים העוסק תמיד צנלככת הקדש עולם לעיר אככי וכו'
 וכו' וכו' חולעת ולא איש שנוחה ילחק קטון התלמידים צן לאדוכי חצי
 וכו' והיתה השלונת ונלככת הקדש היום יום אחד לטנת כ"ח לחודש ניסן
 שניני לנפסר ישראל טנת תקי"ד לאלף הששי והסינון עליו עוב וואוד
 כתפוח צעלי העיר כן דודי צין הצנים צללו חונדתי ויסצתו ופריו ונ"ל
 אחר כן יצא עוד דף אחד נושני דבורים ונ"ר לוי הלוי ונענין קדוש החדש.

ה) ביאורים על עשרה עקרים

בשם ה' צבאום אלהי העברים	אחל לכתוב פירושים ובאורים
יפ"ם ונאים נכבדים ויקרים	על סודות וכונת עשרה עקרים
אשר בספר אדרת אליהו מסודרים	וחכמי הקראים האחרונים מחבורים.

זה הפירוש הראשון על עשרה עקרים אשר צפנן המלות הנקרא אדרת אליהו צענין התפלה בחלק הראשון צפרק ראשון ומונו ונקודרים, וזה הציאור והפירוש עשאו וחצרו החכם השלם והרצ הכולל הפילוסוף האלהי אנו"ו כונה"ר יוסף הגרוניק צעל הנונהגים וצעל ספר האלף לך זכונה"ר נרדכי הקדוש ועמ"ס ותכל"ה ואחרי הסער מתחיל סיר זה:

אל חי אשר יסד יסודנו מורכב בהפכויות בשיאנו
 ובבן פעולותיו נסוגות הן רבו כמו רבו עוננו
 הנן רפואתם אלי קרבן בזמן היות משכן כבודנו
 גם בזמן גלות הלא הנן ונשלמה פרים שפתנו.
 ויכל תעשה דפס בתמונה רביעית. (הקובץ כלו הוא נכורד).

7. כליל יופי נ"ר אהרן הראשון צעל המזכר ועל סער הספר בינו עמי עשו זה ספר חכמת דקדוק לשון הקדש הנקרא כליל יופי פה קוסטאנדינא קרית וולך ונושלת אדוכנו הנולך הגדול והאזיר סולטאן נוראע ירוס הודו ותכשא ונלכותו אנון. צחדש אלול סנת הסנו"א נעתק ע"י ילחק תסצי עם הקדונה קטנה גם צראשו סיר קטן ונונו נוחזיק ל"ה דפס בתמונת סנוינית קטנה עם הערות על הגליון מהמונה רט"פ (נכורד).

8. ספר נחמד ונעים נודר נודר חכמת התכונה ניוקד עפ"י קדר ככון וכפלא נאוד נאוד לנצינים ולנעכילים צחכמה זו והוא קולס וולכ ארלה וראשו נגיע לטני מרוס חכמת התכונה צלמודים חסונים וכפלאים ומופתים אנהיים כ"י בתמונת רביעית צובין נוחזיק קל"ג דפס והדף האחרון ונונו הוא כתוצת הנונה ונהרט"פ כ"ע. (נכורד)

9. קובץ נחמשה ספרים להראצ"ע:

- א) ראשית חכמה נולד א' — ל"ו. צ) ספר המולדות ל"ה — נ"ח.
- ב) ספר העולם נ"ט — כ"ג. ד) ספר המאורות כ"ד — כ"ח.
- ה) ספר המבחרים כ"ט — ס'. צכלו נוחזיק ס' דפס בתמונת קווארט.
- הכ"י נעלס צו"ד קיון מזלו תאומים (544) תק"מ.

10. קובץ נחמשה כתבי יד:

א) ביאור השמע הטבעי לאבן רשד החכם נוחזיק קל"ז דפס צתמונה רביעית על כייר עב וחזק. צקופו והיחס השלמותו צעשית הצאור יוס ענת ראשון לירח רג"צ סנת תקל"ה לחסצון יסועאל צנודית טצ"ליאה וכצר יס לי צהנוון צאור עשיתיו צעת הנערות והוא קלר וראיתי עתה לעשות זה הציאור יותר שלם ואכי נעזר צאלהים להשלם הציאור יהי סנוו נצורד אנון

ואנו. נשלמה העתקת ציור השניע לאזן רש"ר זי"ט אלול סנת ע"ו לאלף
הקס"י*) והעתיקו ה"ה ר' קלונימוס זר' קלונימוס יל"ו.

3) המאמר הראשון מספר השמים והעולם לארסטו באור
החכם אבן רש"ד וחזיק קי"ט דפיס בתמונה הכ"ל על נייר עז וחזק.
התחלת הקפר:

**בשם היותו העלה והגעלם
אתחיל לכתוב שמים והעולם.**

צפופו וכן נטלם זה המאמר ובהשליו נטלם הקפר והסגה לחל לצדו
השלמותי אני שלמה זר' יוסף צן חיוב הקפרדי ז"ל העתקת הקפר הזה והוא
ספר השמים והעולם לארסטו ציור הח' אצן רש"ד זקנת חונקת אלפיס
וחטע עטרה ליכירה צנדיכת צדח"ט (חולי הוא צדקט).

ג) **מאמר מן ג' דפיס המתחיל:** אנו החכם אצן רש"ד על השאלה
אשר זכרה צקוף המאמר הראשון וזה הציור. (**)

ד) **מאמר מאת משה בן יהושע בן מר דוד הגרבוני (עיין**
צדף השני וזה המאמר. נושא המאמר הזה: „כל הנקרא צשני ולכבודי
צרחיו ילרתיו אף עשיתיו." וחזיק טמונה דפיס בתמונה רצ"ע" (**).

ה) **ספר הבהגת הבית לארסטו הנקרא איקטוניקא וחזיק חונקת**
דפיס בתמונה הכ"ל וכולל המאמר הראשון ושני פרקים וקלת הפרק השלישי
והמאמר השני נכאן ואילך חקר. (הקובץ הזה נכונד).

11. קובץ מארצעה כ"י:

א) **ספר השם וחזיק חטעה דפיס בתמונה רביעית כתיבה מהודרת**
ואחריו פירוש הקפר הזה נור' שצתי צן מלביאל הכהן ע"ס יס"ו וחזיק ק"ד
דפיס בתמונה הכ"ל עם איזה הערות על הגליון וההנוטה מהרש"ט ושתי הגהות
מחכם אחד יעקב טמו. (***) הפירוש נטלם זקנת הר"צ כצכני מעוכי ואחריו
ציור הקפר הזה:

ב) **המ' פירסט נקדים העתקתו ד"ג שנים פחות ארצעה יעיס (עיין בית עקד**
ס' היהודים שלו ערך קלונימוס צכני קלונימוס). (המעריך)

ג) **צינתים היינו צין ג' ד' ננלאים חונקת דפיס סנשארים סלק. (המעריך)**
ד) **אחרי השליוני מלאכתי. צלח מלאכתי עוד אחי ניירים ועיס כנה חסיכות**
הרלויות להחכד צלחת וסן ננלא כלטיץ על דף אחד מרביע צוגין סחמוז אס מעזר
אחד מתחיל: אמר שמתה זה המאמר לר' משה זר' יוסע צן דוד הכרבוני ז"ל וכו'
ולכיות סהמנוח רש"ט ז"ל צדכריו סלמארים סס נושא ונושא על אודות סמחנר הזה וספריו
אשר סנר סיס מהראוי לתת להם נקוס פה, אך מלאפס נקוס סוצאו צסמטס צקיף
סספר. (המעריך)

ה) **צלי ספס סוא ר' יעקב אייכנבוים ז"ל. (המעריך)**

בעזר אל עולם	והפירוש נשלם
לכל המשכילים.	יסדתיו כאולם
בטבעת נחתם	שנת הר"ב אז תם
יישר מעגלים	תכונתו מכתם
למלט את עמו	ואכף נא לשמו
עלי הנפתלים	וישפוך את זעמו
למלך על ישראל	ויהיה שם האל
לשר על הגולים	ויעמוד מיכאל
להכניע זדים	לשמח מודים
וירדו העולים	ויעלו היוורדים
תם	תם

ונחתם

תם

יום ד' כ"א לרח עשירי סנת רע"ה ענוך נסלם ; פר הסס הנכבד עם פירושו על ידי חני אליהו (צכאן ננחקה פורה שליונה צעלס וכוכה) וכחצתיו לעלווי והסס לנוען חקדו יזכני להצין קודותיו וסתרו חנון.

3) **ביאור על יסוד מורא מהחכם ר' מרדכי כמטינו חנוסים** וארבעה דפים בתמונה רביעית ועם סיר צראשו וכה התחלת הספר : „אמר מרדכי בן אליעזר כוונתינו יעו"ס הקוסטנטיני סיזי זהיות צטציה צארן נכריה בעיר אדריאנופול אשר נעיתו סס אהלי רחיתי אכסס חכמים וכזונים אבות על זכים רודפי לרק וצקסי התירה ווס צי ונלחנה פעה חוקרים ודורסים הראיות והפירושים צטאלה כענין וצתפוצה כהלכה ונערכה לקראת ונערכה וגם עניני חכמות החילונות נתנו להם למנות, זה יאמר ל"ד חני וזה יקרא הכני וכן להסיב לכל פואל כו' ויהי כי ארכו לי סס הימים ויקראו לפני וספרי החכמים וישאו עיניהם ויראו והנה לפניהם ספר אחד ונלחו ונצורוי החכם ר' אברהם אבן עזרא וסונו יסוד ונורא כו' צקסו ונוני לצאר זה הספר וצפרט התלמוד החשוב ר' יוסף הנתן חנוני ספר הפליכי ונאוד לעשות זה ולרוב אהבתו כדרכו כו'. על הגליונות יש כונה הגהות ונהנווח ונהרש"פ.*

ג) **עין החיים לאבן עזרא** נחזיק ארבעים ואחד דפים בתמונה רביעית וכה התחלתו : „ויען אברהם הספרדי הוכנה בן עזרא דברי וסל וחה להגדיל ולקדש סס הצו"ס ויסדתי זה הספר אל וציוי הסודות ולעוסקים לקח עוב הנוספים אל לצס גבורת אלהיו סונו אחד וקרא ספר החיים“

* צין צ' לב' נמלא סלסח דפס הסנים החכונים נשאר חלק והכאסון ונחמיל צאלה הדברים : אלו הם הסהגות אשר הגיעו גידי כר' כוונתינו יע אשר הסיג סיל סנתי כסן כ"ע על פיבדום כחורכ סעסס הר' מרדכי סכ"ל וכן סתס ואמר : אמר סנתי כסן בן מלכיאל כסן לרק עת"סן לנוה סראינו דברי סחכס רא"ש צפירושו לתורס סולכים על נכון וסוליא לאור סעלונה וכו'.

כי הוא חיים למואלו ולכל זכרו מרפא וגו' וזאת כי מולאי מלא חיים ויפק
 כלון נד' ותקנתיו על ע"ו ענינים שהם מדבר מכולם. הא' נשם העלם
 י"ח. 3) נשם התאר היתו שהיה לכל. ג) מרוח אלהים י"ח עליו חין להוסיף
 ונענו חין לגרוע. ד) מוולך העולם מכה"כ. ה) מעולם העתיד. וז"ו) זכור
 הנשמה עם העליונים. ז) זמירות הנביאים. ח) זרוח הנשמה עם הרוח
 והנפש. ט) זכונה וזכונה וזדעת ויראה ושכל ונחשבה ועלה חין הם
 נעושים זלם. יו"ד) ז"ד אמות השם הנבחרות מכל האמות ית'. יא) יא
 זחוקי השם הנקראים חוקים ופקודים ונשפטים. יב) על יתר הרע הנמוכה
 על האדם. יג) זילר טוב. יד) זלזיר הגלוי. טו) זצוקים ורעמים ונכל
 אלו הנמלא בזה הקשר. זך ע"א והוא האחרון (הנחתיל: עושה עם כסיל
 וכימה נאום אברהם הספרדי דע כי ז' נקומות הם זבלגל וכו') נמלא לנעה
 זך הגהה מהמנוח רט"פ: אור שמה נמלא זה הפירוש צפירוש הראש"ע
 לעמוס ה' י"ח.

ד) ספר האחד זמנוכה הנ"ל נחזיק ארבעה דפים. וזוה נמלא
 הקובץ.

12. כ"י נחזיק קכ"ו דפים זמנוכה פאגליה גדול זכונה ספרדית
 על כיר יפה ועב. הספר עלנו נחזיק ע"ו פאליה והשאר הנה הלוחות *
 זיניהם חננה וחלי דפים נשאר חלק. זכוכו נונחים עוד שנוכה לוחות
 כתובים זכנית קוחרע. זך הראשון נמלא הגהה על הגליון נש"פ,
 התחלתו:

בהלו עמי עשו ספר החבור הגדול חברו החכם השלם נזר
 החכמה כמה"ר אברהם זכות ינוח על משכבו שלום ות"צב"ה.
 ואחר זכור הקדמה הנחתלת אמר אברהם לפי שכבר הזכיר שהקשר
 והתחלה להסיג חננה התכונה היא הדיעה זכונעה השונק והירח הנקראת
 זלסון חז"ל תקופות ונזלות וגם קוד העבור זונק' ר"ה אצל חין זה ונה שלוו
 שלא לגלותו לפי האמת כפי הנראה מדבריהם זקוף כתובות. לכן שנות עיני
 ולזי לחקן כל זכונעה כדי שיהיה נבואר לנו כל חלופיהם ע"ד האותיות שפעמים
 הם הולכים זכונעות ופעמים הולכים זכונעות כנוו שזכרה זאלו הלוחות. וגם

* הכ"י הוה זלמי ספק הוא הוא זעלנו מדפס זלסון רוני זשנת 1502.4
 למקסם הנקרא: Almanach perpetuum solis feliciter incipit 1473
 inet factum a R. Abr. Zacut על פי הסולאה הראשונה זלסון ספרדי. הכ"
 עודנו נמלא זעסקוריאל עם סוקפות ותזונות מאלפומו די קורדובו (עיין בית עקד
 ספרי סיהודים לכ"י אלסארי ערך זכוח). זכרון מליחות זה הספר זעזרת לא מלמתי
 זכל רושמי הספרים (מלכד ט"י זלינו כעת ת"י) לכן חין זידי לזכר ההזקה הוא זה
 הכ"י נשפרדית? ונתי? או לזסך? או זניהם כחמד חמה נעטי ידי הנשכר זכוכך
 סודע!

בעשיית אלו הלוחות השלמנו העיקר ומה שצריך לתורתנו נחכמת התכונה
לחדשים ולמועדים שהוא העיקר ומה שצריך לידע באיזה יום נראה הירח
כמו שכתב הרמב"ם ז"ל בהלכות קדוש החדש וזה לא צעזעור שצריך לנו
בזה הזמן אלא כדי להגדיל תורה ולהאדירה וכדי להצין ההלכות החמורות
שצווקבת ר"ם כמו פעמים בא צארכוב ופעמים בא צקלרה וכל זה יתבאר
ונאלו הלוחות ותראה שצנקל תעשה כל הדרכים שכתב הרמב"ם שצריך לראיית
הירח כמו שיתבאר צפרק הנייחד לזה. והולרככו לעשות אלו הלוחות כי לא
יקסיק צידיעה הדצוקים לצד צעזעור שפעמים יתקרב ראיית הירח ונעת הדצוק
ופעמים יתאחר וא"כ לא נקלם זאת הנומיה והושפט צעזעור הדצוקים טעשה
ר' יעקב פועל ז"ל*) ואנרתי נקום הכיחו לי אצותי להתגדר צו ולכן הולאטי
ונהלך השונט והירח האנתי לכל יום כדי שלא יהיה טורח לנחטסק צחלמודו
לחטצ כל החצבות שצריך לראיית הירח. וצקשתי אס היה אחד מנחצרי
האלמנ"ק שכתבדל צזה ולא מולאטי כי ר' יעקב צן תצון הנקרא פראפאטיו
עשה ונה לכל הכיכצים חוץ מן הירח שלא מולא להזון שחחזור והולך לעשות
לוחות רצות לנכת הירח הנחוקנת ועס כל זה הוא טורח גדול להוליא צלוחותיו
למי שאינו צקי צלוחות. ואס אחרים עשו לא הלכו דרך ישר וצעזעור זה חקרתי
למולא דרך ישר לעשות ננק לירח כמו טעשו לשאר הכיכצים טיהיה חוזר
חליטם ולא מולאטי זון יוטר קרוב ויטר מהזון אשר מולא ר' יעקב פועל ז"ל
ולו אני מנחיק טובה שהוא האיר עיני צזה הדרך והקדר אשר אני עושם לא
יצאו לו כל החלופים שמולא הוא ז"ל מולד השונט וגס לא מולד תקון הימים
השונים עם הכראים אפילו לדצוקים ונגודים זולת מה שיצוא מולד ונכת הירח
שאחר זה הזון חוזר הירח להיות צנוקס הראשון ונגבלל הטקפס אחר סצוצים
שלמים כמו טהיה צחלת אלא טיותר ונעלה אחת וחלוק ונעט מולד מרחק
הכפול שהוא כ"ו דקים והוא דבר צלתי כרגש אצל מולד הנעלה טיותר ונונת
הירח יס לה חלוק גדול כמו שיתבאר צפרק השלטי. וזה הוא הזון הוא ל"א
שנים מנכה טולרית פטוטה וי' ימים שלמים טהס ל"א שנים עם צצוקיהס ועוד
צ' ימים ונחאקו מנכת ל"צ כמו שתרחה צקוף הלוחות טהס י"ג אלק וסכ"ה
ימים שלמים ונחלי יום לחלי יום והס י"צ שליטים וי"ז שניים וע"ו ראשונים
ימים ליכנס צלוחות האנלעיים טעשיתי.

והנה יסוד החשבון כשיעור זון התנועות השוות ונקומותיהס
ושיעור התיקון נכנה על דעת החכם המלך דון אלפונסו וסנכתי עליו צעזעור
טהיו חכמים הרבה וגדולים צחקית יהודים וטלרים וישנעאלים כמו שכתבה
זה צספרי החכמים על החכם הגדול ר' ילחק צן קיד חון עלעילה טעשה
לוחותיו טהן המדויקות שצזננכו לפי מה טהעיר העיון צלקיות ולפי מה
טקנה אותו ר' לוי צן גרשון צפרק כ"ח מהחלק הראשון וטהנאנר החניטי

ונספר מלחמות השם. וראיתי ג"כ שמוכרים שרש חנוּלע השנוּש והירח להיות
בעבור קרוב קביעתו על לך השנה וזה הוא כמו שכתב ר' לחק הישראלי
במאמר ד' ויסקוד עולם שהציר נחיות רבות מהלקיות וע"ג שבמאמר אחרון
ויסקוד עולם כראה שדעתו היא שהקביעה היא לאורך פ' ונעלות מהנוער.
וזה כתבאר לי שדעתו כן בעבור צ' דברים הא' הוא שאמר כשתראה לחקן
הנוולד האנתי ללקות אחר שתקנת הנוולד לאורך עונה שהיא רחוק מהעיבור
ר"ל בקו השנה שארכו ל' ונעלות הוסיף עליו שני שלישי שעה וזה השיעור
הוא באורך י' ונעלות וא"כ אם אני עוליא הנוולד לאורך פ' לא היה לריך
להוסיף השני שלישי שעה. וה"צ הוא שבסיף לוחות יסוד עולם עשה דבוקים
ונגורים למדעי השמועאלים לעליעולה ונעם כראה בפירוט שהעבור הוא לאורך
פ' ונעלות והוא לא הזכיר זה במאמר ד' כדי לקיים בכתרו וכן הוא רגיל בכל
דרכיו כי וולד אחד ונקיים קצרתו ונוולד אחר ונצטלו כמו שעשה בחנוּלע השנוּש
מרב אדא שהוא אומר כי הוא הנוּלע האנתי ונוולד אחר הוסיף דקים צו
כדי להקטיוו עם לוחות אורקול ואמר כי זה הטעות כפל בצעלי העבור,
וגם בהלכות ר"ה שפ"י י"ט ונקום לחלק עליו אלא שאין ונקונו בבאן והארכתי
בכל כי אע"פ שאני אוהב אותו אני אוהב יותר האנתי. ור' יהודה צן אשר
הקדוש הסכים שהקביעה בצבל היא צווקים שארכו ע"ח ונעלות וכן הסכים
צעל אורח קלולה* ונתן קצה בזה שהיה שם בירת האנוראים צעלי העבור
שהם שמואל או רב אדא אלא שיש דוחק בזה כי צוונס עדיין ראית
הלכות היא נוהגת בארץ ישראל. ואמריהם תקנו העבור בארץ ישראל ר'
הלל הזקן הנשיא צן יהודה הנשיא צן ר"ג בנו של ר' יהודה הנשיא והוא
רצונו הקדוש וכיון שצטלה הראייה אינו וון הראוי שיושבו בני ארץ ישראל
אחר בני צבל כיון שצני ארץ ישראל נוהגים בזה העבור הנקור צידו כי
נליון תלא תורה ודבר ד' נירושלים. ועוד קשה לו שזה האורך כפי
הקו"שנו גרופיאה (כ"ל הקאמאגראפיה) ונצטליווס לצבל היא בערך שאורך
צורגיש ו' ונעלות צקשנווגורופאה שא"כ יהיה אורך ציניהם ס"ח ונעלות
והוא אומר ג' ונעלות וחלי ועשה באורך הוודיות אצל האנתי לפי הנסיון
שהעבור קביעתו על נקיים קרוב באורך ל' ונעלות והוא ירושלים או יבנה
ששם היו צ"ד קביעים לראיית הירח והוא קרוב לקו השנה בארך האחרונים
כי אורך ירושלים פ"ה ונעלות כפי הנחת אורך התוכנים שהתחילו לונות
עקלה נערצ ונוש ע"כ צעל אורח קלולה. אומר שהקביעה היא צירושלים
וכן דעת הרמב"ע ז"ל בפירשה אומר אל הכהנים אלא שלא ונלחנהו זה
אנתי בלקיות צווננו זה כפי קצרתם באורך ירושלים והאנתי שאורך ירושלים
קרוב לאורך קו השנה כפי צטליווס שארכה פ"ה ונעלות והסיון פ"ה
אשכ כי איתיה ואין לריך להזכיר קצרות אחרת שיש בזה צטלות ונעלון

(* עיין המזכיר 4 יאסרגאנג לר 56.)

ואין להם עקר. והחכם הכולל ר' לוי צן גרסון והחכם הכולל ר' יהודה צן
וירגה שהוא צונננו זה הסכים על ר' יהודה צן אשר שהקציעה היא לאורך
מ"ח מעלות אלא שאמר שהקציעה היא על הר סיני שצו נחמה התורה אבל
מונה טכסית והלקיות לדעת אלפונסו וכפי תקויו נראה שהעבור הוא על
קו השיה בקרוב ועל יקוד זה תקנתי אלני הלוחות. ועשיתי ג"כ מנה לנוגה
ל"ה טנים מיום ליום אעפ"י שכבר עשה אותו ר' יעקב צן חצון צעבור שצברו
כמה קצוצים וכבר י"ט חלוק וג"כ הוא מצילבל התקון וצעבו זה תקנתי מיום
ליום וגם בזה עשיתי כל תקויו על דעת אלפונסו והנה זאת היתה כונתי
צראסונה ואח"כ צקשו חצרי מוניי שאשלים כל העלמכה ושונעתי להם להפיק
רובם צעביר טחיתי חקרן האלמנק של ר' יעקב צן חצון מנמים רבים.
הא' כי מה שעשיתי צאלו הג' ככזים הוא ע"ד אלפונסו ואינם שומרים יחס
עם שאר הככזים שהוא עשה ואח"כ לא יוכלו להשתתף. והצ' מפני תקון
הקצוצים שהוא עשה כיוו צככז ומאדים וכיולא צי לא עשה תקונם יפה וגם
אינם צאים כפי תקויו אלפונסו. והג' שהוא תקנם על קצרת צגלבל השמיני
הולך לפניו ולאחרו ר' מעלות וכבר נמלא טעות גדול כמו שנספח צמוקומו.
והד' שהיה הגדולה שצכלם שלא נמלא צהם דבר מכל עניני הכיכזים הקיימים
ולא נרכז ולא מנה ולא מרחצים ולא ידיעת יום שתי ישר הככז או יהיה מור
צדיוק וזה הדיוק תלטרך אליו לשבתאי וצדק וכובר אבל לנגה ולמאדים
לא תלטרך כל כך כי יות מדיוק הוא צאלמנק שעשיתי מהסדר הכולל שכתנו
תמוכנים והוא כזה הספר ואם נהיה לריכום לכל זה מה יועל האלמנק אם
לכו לריכום ללוחות אחרות. וגם שהעוליא המרחצים יתן מוקומום הכוכזים
אבז גכרז וג"כ ענינים רבים וככזים שתרחה שעשיתי מחדשים. אבל דע
שעיקר בונתנו לא היה אלא לתקן מוקומום העוליות לידע ראיית הירח
ולידע הלקיות צדך קלה ולגלות את מלפוכיו ולכן עשיתי עיקר הקדמותו
ונהם ומנה שמה הכיכזים הנראים והמפורסמים ולתלי צעבור שהוא לריך
למזרות והקימן שמש ירח עמר זבילה לאור חציני יהלכו לנוגה
ברק חניתך. ואלו הג' מחוקים ומחולקים מיום ליום ולכל הכוכזים והמרכזים
והמכות עשיתי טרם אחד והוא שנת א"ת"ע"ג ללולרים זולת שנספר המכות
והמרכזים מתחיל שצכום מיינארו. והנה חלקתי הספר הזה ל"ט פרקים
ולקחתי זה הנספר שהיה רנוז למחזור שכתויו י"ט וגם לפרקי הרמז"ע ז"ל
מהלכות קדוש החדש הם י"ט.

הפרק הא' הוא לידע מקום השמש האמתי ותקויו ומרכזו וכעיתו
ותקויו הימים.

הפרק הב' הוא צכל הדברים הלריכום אחר זה שהוא צדיעת יום
ועשה וחלק כניסת השמש צתחלת כל מול ומזה תדע ג"כ התקופות האמתיות
וגם להחזיר חרשי אדום לארם או להפך ופקחם והקוריעתא והסינתואי שנואש
צעבור קטן מחיקות על יקוד שמש וירח.

הפרק הג' לידע נוקם הירח האומתי לכל יום ויום מימי השבוע וג"כ
לשאר השבועים וימי השבוע ולשעות שלאחר חלי היום שחדע נוקם הירח .
פרק ד' לידע ראש תשרי תנין הירח האומתי והאומלעי ורוחב הירח
ומנחה ומרכזה בקירוב .

פרק ה' צדוקים וכגודים ונקום השמש והירח .
פרק ואו צלקות השמש וג"כ יועיל לך זה הפרק לשאר האיקלומים .
פרק זיין לידע לקות הירח ושטחה וכל זה כסדרת פועל .

פרק ח לידע הלונח והי"ד צתים וחזיה חלק ונהיום ידוע וגם לידע
למוח מעלת נחל או כיכב בחזיה שעה הוא וזה יועיל לידע רגע הטפה לכימודאר
הירח .

פרק ט' צדיעה אורח ורוחב צמדינות והכוכבים הקיימים והק"ך
מחזרות ועם חזיה מעלה יעזרו הכוכבים בחופן חלי היום ומלעדים ודברים
כאלו .

פרק יוד זה הפרק היתה כונתו כשאר הפרקים שעברו והוא כמו
העלם ובו יתבאר לידע ראיית הירח החדש וגם היסן ובו כלול כל פרקי
הרנצ"ם ופירוטם .

פרק יא לידע נוקם **שבתאי** האומתי ומרכזו ומנחתו וגם לשאר הכוכבים
ומרכזו .

פרק יב לידע **בצדק** כל הדברים שאמרנו בצנתאי צמרכו ומנחה וצרחב .
פרק יג לידע **במאדים** נוקמו האומתי ומרכזו ומנחתו כמו **בשבתאי**
וצדק .

פרק יד לידע נוקם נוגה האומתי ומרכזו ומנחתו כמו **ש'צ'מ'** .
פרק טו לידע נוקם **כוכב** האומתי וגם לידע מהלכו צאמותות ליום
ויום ומרכזו ומנחתו ומרכזו .

פרק יז לידע חזרת חנוכה כוכבי לכת ויושרם ומעונדם ודיעת ראייתם
ולידע מקומות הכוכבים בכל יום צלוח החלוק והכפל .

פרק יז צדיעה נוקמות ז' כוכבי לכת ומנחתם ומרכזיהם וצפרע צירח
צדיעה ימי השבוע וכל הדומה לזה לקודם הפרק .

פרק יח לצני עמי ייחדתיו וער' יהודה צן אשר לקעתיו וגם נמכנו
העבור לקחתיו וגם נר' יהודה צן ויירגה אקפתיו וגם קלח נמני אכי אצרהם
זכות המלחתי . וענין הפרק הזה הוא לידע המחזרות והשנים והימים זה
מחמת זה וגם הטורים ושמשאליים יפרטיים ולידע מולדות הירח ולידע מולדות
העולמים צכני דרכים וגם לידע הראשי חדשים וספרעות והספקקות
ותקופת רב אדא ותקופת שמואל המנמרת לכל וכל כיולח צזה .

פרק יט הוא לידע אומלע ז' כוכבי לכת והמנות והדומים וראש
החלי צלוח שחדשתי . והנה כבר השלמנו מה שייחדנו לדבר צזה הספר וצכאן
כעלם זה הספר הנקרא חבור גדול .

ומעתה אתחיל לכאר איך נשתמש באלו הלוחות. אמנם אני אל אל אדרוש שיהיה צעזעי וימחי צירך אונת. הריככי באונתך ולמדני כי אתה אלהי יעני אותך קויתי כל היום. . .

צקוף פרק י"ע **ברייך רחמנא דסייען ושבתות** וזמירות וזכרות אני נותן צקוף דברי להס"ת כמו שהיה עושה רוד הונלך ע"ה צקוף ספרו ואותו הטבח עלמוו אני נעצב לו צרוך ד' לעולם אונן ואונן. ובאין נסלם ציאור וריסלה באלוונאחך וצרוך העוזר האונתי אונן. אחר כן יתחיל **פרק נפרד:** בנהוגים **תשלום החבור מה"ר אברהם זכות** הנוחזיק כוועע דף שלם נעטי עבריו. צקופו, ודי צזה העסל והוא דצר כאה להסללים צזאת החכונה ת"ל ס"ל צ"ע אחר זה הפרק **אמר אברהם זכות זה עשיתי בראשונה** שהייתי קוונך על הלוח טעסה ר' חיים נציצריסקא ז"ל לוח לדעת הוולעדים לכל הונקוונות ואחר זה ראיתי אחר החקירה שלל לקוונך ע"י. צקופו ת"י ט"ע צ"ע ככל"כ ואע"י צרוך ד' לעולם אונן ואונן. (נוכרך)

13 קוביץ מחמשה כ"י :

(א) **ספר מליצה לבן רש"ד** עם ציאור ספר הונלילה צלדו נרכצ"ג ונוחזיק כ"ה דפים בתמוונת פאבליא קטן.

(ב) **ספר הדקש** הוא הנקרא ספר אלנוטיקא הראשונה לארקטו עם הצאור עליו לאבן רס"ד ונוחזיק כ"צ דפים בתמוונה הכ"ל.

(ג) **ספר המופת** והוא אלנוטיקא השנית ונוחזיק כ"ו דפים בתמוונה הכ"ל עם הגסה נורס"פ ז"ל.

התימת הספר אונר הנועתיק: צרוך אלהים אשר לא הסיר תפלותי וחסדי אונתי יעקב צר' אבא ארארי צר אנעולי זל"ל והחליף את כחי להסללים צאדר סני צטנת **תתקצ"ב** צעיר גאפולי הענתקת ספרי חכונת הדצר טחצר הפלסוף האנדלוסי אבן רס"ד צונלילה לחס ונוצוארת על דרך הצאור לספרי צעלי חכונה הזאת היפה טצצני יפת אציר הפילוסופים ארקטוטליס והספריס שהענתקתי חונטה. ארצעה וחס לארקטוטליס וחס ספר הונאונרות וספר הונלילה וספר ההקט וספר הנוופת והקודס להס לפורפוריוס והוא ספר הנוצוא ונרס החלי צונלחכת הספריס האחרים צחכונה הזאת אקוב צע"ה צרוך לנווד על הענתקת הספריס הנזכרים לחקן הסגיאות כפי אשר אטיג ואחר הטלמיני זה אטלח ידי להסללים הונלחכה צעזרת העוזר לכל נעזר אשר נתן צלצ אדוננו האכנפדור פרידריקו אהצ החכונה דורטיה לזון אותי ולכלכל אותי לטצעה יגדל הסס חסדו אמו לנטאו על כל וולכי האונות הונלך (sic) ציניו ועיניו רואות והכני ונחצר לזה ככותן סיננים לדורט החכונה הזאת נועט אשר הרטיתי מאשר לונדתי ון החכונה הזאת והוא ראוי ללווד ספר הקדוש כדי להזכיר התמוונות הטלש על סדרן ונודרגתן והיא התמוונה הראשונה לריך טתהיה נוחיצת והגדולה כוללת וכי' ואחרי החתימה הזאת יצאו טלטה עלים הנשארים חלק

חבל זהאמלכני וזהס נמלאו חלה הדברים : מלאכת ההגיון לאבן רש"ד
אמר השופט אבו אל וליד מחמד בן רש"ד כונתו זזה הנואמר
סלקוט הנואמרים הכוללים ונואמרי ארסטו הנואמרים צחכונת וזה שאחר הטבע
על הדרך אשר הלך זה בנואמרו צספרים הקודמים וכו' צכלס לצד כ"א צורות
והשאר חסר.

ד) ספר המבוא לפורפיראוס עם הציאור עליו לאצן רש"ד וצלדו
צאור לרלצ"ג על ספר הנוצח של פירפיראוס עם הציאור עליו לא"ר ונחזיק
ט"ו רפס צתנוונה הנ"ל.

ה) ספר המאמרות לארסטוטליס עם צאור הרלצ"ג ונחזיק כ"ו רפס.
וצזה נכלס הקובץ. (ונכירך).

14 פירוש השופט החכם אבן רש"ד למאמר החמישי מספר
ארסטוטלים בשמע הטבעי ונחזיק רכ"ח רפס צתנוונת פאגליא ונכירך
ו:צקוף נמלאה זאת התעודה הכתוב' צידי הנוטח ונהרש"פ עם העתקה וסערה
והנ"ל כדצרים הללה :

אנא דוד חלאיו תודור בנת מאישטרו	
שלמה דפירא לפטא נ"ע מוקיר *בעת הדא	(י"ל אן בעת)
אל ביאור שלשת מאמרים אחרונים מספר	
שמע טבעי לר' משה בן מאיר בתמנייא	(י"ל עליו)
וארבעין שולא ארבעת פרוד *עלא יד	(י"ל וקצנה)
ר' משה אלולא *וקבוצת *תק"ו *מכאן דלך	(י"ל תקס)
כ"ז אייר שנת קכ"ז ליצירה ה'א'ק'ב'ג	(י"ל וכאן)

אמר טנוחה פינקקער זאת התעודה כתוצה היתה על דף אחד צקוף
זה הספר טנוע הטבעי ונקרע זה הדף ונחוד הספר ע"י קצה וון הסצום
וחח"כ כדנון לידי אוחו הדף ציד יידי יוסף קסף טי' והעשתקתיה לי הכה נוטס
צב"ח אייר סנת התר"ט העתקה : אכי דוד תלאיו אפטרופוס של צנות וניקטר
סלונה וון פירא לכטא וורה טנוכרתי זה הצאור של סלקטא ונאמרים (אנור
טנוחה ל"ל ארצעה כי צקובץ זה נמלאו הנואמרים (הה' והו' והז' והח')
אחרונים וקסר הטנוע הטבעי לפ' נוטה צן ונאיר צנו"ח סולא וד' פריד אל
כ' נוטה חלולא וקצלתי הנחיר והיה זה כ"ז אייר סנת קכ"ג ליצירה. (צנחל
קדוויס דף ט"ו ונכיר דוקעס את סלונה דפירא עי"ט)

15 קוביץ ונלקטה עשר כ"י ונחזיק רכ"ח רפס צתנוונת פאגליא קטן :
א) אותות השמים לארסטו נעתק ונהגרי לעברי ע"י ר' סנואל
אצן סנון וצו ארצעת ונאמרים וולד א' עד ל"ו.

דוד תלאיו הנזכר פס הוא צלמי סמק הלז של ר' סנואל צן דוכו של סרעצ"ץ.
עיין סה"ג ס"צ צועד לחכמים לד' 264 רפס ספר"ג ח"ו. (הנעריך)

3) באור אבן רש"ד לספר אותות עליונות לארסנו וכו' ד' מאמרים
נולד ל"ז עד ל"ג.

ג) באור אבן רש"ד לספר הצמחים לארסנו נעתק ונערצי לעצרי
ע"י החכם ר' קלונימוס צר קלונימוס ז"ל וכו' ז' ונאמרים נולד ל"ג עד ק"ו.

ד) באור אבן רש"ד לספר הנפש לארסנו נעתק ונערצי לעצרי
ע"י ר' נטקא צ"ר סנואל צ"ר יהודה חזן חזון ז"ל ונטלונה העתקתו ה"א ק"ח
ליליה צל"ג צעומר נולד ק"ט עד קס"ג. צסופו קונטרס נוסף על הספר
ונשכל הפועל וחומר ראשון דף קס"ד.

ה) פירוש הרלב"ג על המאמר בשכל העיוני סוף ספר הנפש
לאבן רש"ד מן קס"ה עד קפ"ג. ונוני ו) לקושים וחדושים בענין
זה מן קפ"ד עד קל"ד וכלוה אליו ז) אבן רש"ד מאמר אחד בענין
שכל העיוני מן קל"ד עד קל"ז. ח) מאמר אחד לבנו בענין
הרבקות מן קל"ז עד קל"ט. ט) המאמר בשכל והמשכיל והמושכל
לאזינלר ונחמד צן ונחמד אלפאראבי הסלנות העתקתו ע"י הנסיח ר'
קלונימוס כ"ע צחסעה לחדס האציב סנת ה"א ע"ד ליליה מן דף ר" עד ר"ה.

ו) ספר הדרושים הטבעיים להחכם אבו אל ולידן רש"ד עם
פירוש ר' נטקא הגרבוני ז"ל מן דף ר"ו עד רל"ד וכלוה אליו ונאמר להחכם
אבו אלעקסים צן אדרום צחומר הראשון עם פירוש הכ"ל מן רל"ג עד
רל"ד ונאמר החומר הראשון לשונע הנועולה אבו נעפר צן סאבק ופירושו
והכ"ל מן רל"ה עד רל"ו ונאמר להחכם הנועולה אבו אלעקסים צן אדרום
דף רל"ו. יא) ספר הנפש לגליונם נעתק ונערצי לעצרי ע"י ר' יהודה
צ"ג סלונה אלחרזי מן דף כל"ח עד רנ"ג. יב) ונאמר במהות הנפש להחכם
אזונלר אלפאראבי הפילוסוף מן דף רנ"ג עד רנ"ו. יג) מאמר מידיעות
אברי האדם צלתי נסלס ונחצב לא נודע מן דף רנ"ז עד רכ"ח.

16) דף אחד נותק כ"י יסן נוסן צחמונת סנייית צוגין על כייר צלוי
ונרקצ כחוצ ונצ' עצריו עם איזה הגהות על הגליון. ונלועלה הוא קרוע
וחקר צנוקום הזה איזה סורות סלימות מן הפנים ומן ההגהה. הוא סוף מן
הסליחה הארנית תח סנוע ונרא דעלונא * נוטק. ת. וניכיל סמונה עשרה
חרוים צחלוף נוסחאות מן הנרפס וגם צנקוד יצא אללו על הרוצ פחח צנוקום
הקמן אללנו ונעצב לדף צחצנה סורות סורות ונולות סתים או סלסה וצלדן
ולת בעלים עם נוספר ונה כזה: תחצד ד' אלתיס צעליס קנ"ה. ונצטי
וגוחי צעליס קכ"ג. ולפענויס ולת צעליס תצח ונקועעת כמו הודו אדיר נורא
צע' קפ"ד.

17) כריכה ונילה א) חלק נוספר הנוכלול לרד"ק כ"י יסן ל"א דפיס

* נירצרה אפרים צכ' יעקב ונעיר צונח חי צחללת סנאה העסירית (הנעירין).

צמונה אקטאוו גדול צד"ה: ואלאנה צפתי ידיעות צמוך האהלי וכו' ונקיים
 ור' יונה כתב שהוא ופעלי הכפל (ר"ל אכף לאלהי מרום) ב) ספר יקוד
 ונספר להראש"ע כ"י יסן כוסן צמונה הכ"ל ד' דפיס. ג) טמונה דפיס
 והקארן צאותיות עצריות וקלת דפיס אחרים צלשון ערצית.

18) שני דפיס אקטאוו פירוש התורה צלשון ערצי ונוחצר לא כודע
 לי. כהנקרח כהפירוש צאותיות ונרצעות הוקרח הוא ונוקד עם קימני וק"ק
 אונס לורות האותיות ונהפירוש איך כ"כ גדולות כהראשון. הפירוש הוא צין
 פסוק ופסוק כוללים לצד ארצעה פסוקים וקאפ' ל"צ ונספר צראשית והם
 ח' נ' י' י"א. ודרוגנא יצואו פה שני פסוקים פסוק ח' ויירא יעקב ונאוד
 וכו' תרגומו: פכסי מן דלך יעקב גדא ולאך יה פקסם אל קום אלדי ונעה
 ואל גסם ואל צקר ואל גנאל לעקצרין. והתרגום מן י"א כולל ד' פלם לא
 כפלם: לגיר צנת מן גנול"ה אלפלאל ומן אל חנאנה אלתי פעלת מע עצדך
 צאנו גזת צעלעת הדא אל ארדן ואלאן לרת לעקצרין צעד אן קסם מן ונעה
 וצלג ונאוד חילתה צעא דתה יפעלהא פי גניע אמואלה חנה יפעל ונעהודה
 מן אלחזם. תם ירגע צעל תצלאן עלי אללה אלדי אל ונרגוע אלזה ולא אלי
 אל חיל. ודדי קאל אל חכיס ע' אל"ס צי צי: צתצלות תעשה וגו' קום
 ווכן וג' וקאל פי מולע אצר צעה אל ד' צכל לצך וג' ד פאוגצ אסתעדאד
 נא וג' נע גוד"ה אל תדציר וליצן יצון אל תצלאן עלי אללה וצדאך פעל
 דיד ע' אלס ענד הרובה מן אצקלוט לקן חוסי הארכי קול יקולה לאצקלוט
 ודעא אלי אללה אן יצטל תדציר אחיתפל עליה צ"ק סכל נא את עלת אחיתפל
 פלאר אללאלחין ואל אוליא יגודין אל תדציר ואל קיאסה צנא יעוול גירסה
 מן אל כאס תם יקולו יאדצ לים תצלאננא עלי נא דצר נאה צל תצלאננא
 (ע"כ נולא צכ")

19) דף אחד אקטאוו ג"כ פירוש על התורה צלשון ערצי צאותיות
 רס"י גדולות גם צדף הזה הפירוש הוא צין פסוק לפסוק כצסון המוכר אלפני
 זה. כולל שני אסוקים והם פסוק ד' וג' וקאפ. ל"צ ונספר צראשית ונוחצר
 לא כודע לי. ופירוש שני הפסוקים האלו כראה טפעס הוא וקלר ונאוד
 ופעס ונאריך ונאוד לנעל פירוש פסוק צ' ונחזיק שתי טורות לצד ופסוק ג'
 ונחזיק ד' פלם ועוד לא כפלם. גם פה נקוד הוולות העצריות פוסח על שתי
 הקעיפיים פעס נולא פתח צווקום שהוא אללכו צקגול ופעס יצא קגול על
 ככון כנוו שהוא אללכו.

20) חתיבה קטנה ונעלה אחד קווארטו לרקצ וצלוי מיוסן ונלנעה
 כנענע שליטת הדף חסר ולנעלה הקרן השנאלתי ונעצר אחד. יחיל צראש
 צאותיות ונרצעות: "ושלימות נואת האל . . . אחר כך צאותיות רס"י:

האונת אשר נעצדיו ומפעליו אלו
 כשונת הנציח אשר כחנה על ידו ת
 ודוצרי השקר לפניו נגפס האל וחיו 14
 ועל זקוקים פטיתו * הזכה הצרה אשר מונכה
 תולאית האונת ועל כלל שאר הנציחים
 הונחנצחים צחונת "צטס האל אשר משפטיו
 לרק ואונת "ת"ס יקד"ט וטלו"ס . . . :

מנוקד גם פה הנקוד פוסח על שתי הקעיפים צידון הסגול פעם על פי שטח
 הטוצרי ופעם על פי שטח הצצלי גם לא ידע ונהקוא מרכז ויזוא אללו תמיד
 הנקודה לצד , חוץ ופעם אחת. מועצר השני כולו ערצי ועניני וזקורה.

ב

כ"י שלמים גם לקושים מב"י העתקות מהרש"פ ז"ל :

21 כתאב אלאגרון אלגאמע אצול אלאלפאט אלעבראניה
 (כן נקרא צהקדונת האגרון של עלי צר סליוואן) או צקלור כתאב אלגאמע
 (ג"כ צהקדונת זו) תאליף לצי סליוון דאור צן אצרהס אלפאטי רחונה אללה
 (כן כתוב צראש החלק הצ') ומחזיק קפ"ז דפיס צתמונת רציעית. וזהות הכ"י
 ואיכותו צפרענית (עיין לקוטי קדונויות לד קי"ז) וצטער הספר נרשם זמן
 ההעתקה ונהונות ונהרש"פ כוצרים האלה: "העהקתי את האגרון הזה "לאצו
 סליוואן אני שונחה פ"נקעקר צעיר אודיקא סנת תרי"א וחונשת אלפיס ליצירה.
 חונשה עשר דפיס ווננו היינו סני דפיס הראשונים אחר השער ושלטה עשר
 האחרונים נשארו חלק. הכ"י הוא ונוכך. וצחוצרת הנייר מדף ה'חרון של
 הכריכה מונחים סני דפיס מרצעים ונכתצ פירקאוועט. וכונה פאקסיונליח
 להשלונת הכ"י הזה. צגליוני הכ"י יס כונה הערות והגהות ונהרש"פ.

(22) כללי הגאון רא"ם כ"י על פסקי הטעונים הנמלחים צין כתבי הוד
 קרני רא"ם מחזיק זי"ן דפיס אקטואו קטן עם איזה הגהות ונהונות ונהרש"פ.

(23) אמונה רמה כ"י מחזיק סצעים וארצעה דפיס צתמונת פאגליח
 קטן אחד עשר הראשונים ואחד עשר וחלי האחרונים נשארו חלק. התחלת
 הספר: "הודיעני ד' דרכיך אהלך צאונתך יחד לצצי ליראה שונך... ספר
 האמונה הרמה הנוציחה הסכונה צין הפילוסופיא והדה. חצרו הפלסוף
 הגדול הסקיד הנכצד ר' אצרהס הלוי צן דואד כ"ע לחצר היקר לו סאל אס
 האדם ונוכרה צונעקיו או יס לו צחירה עליהס. וסס אותו כלל אחד ושלטה
 ונאונים. הכ"י זה העתיק הונות ונהרש"פ ועסה לו כונה הגהות והערות

* הקריאה הנכונה של הנלה הזאת היא צלי ספק פטירתו אך אגז טטסא סכמ הכותב
 לכחוב ה' קודם סתיו (המערך):

וועילות על הגליון נכ"י יסן נוסן נאלד אסר הציא רח"פ ונירושלים הוצ"צ
 אסר צראסו ננאלאו הדצרים האלה: היום יום ג' ז' ימים לח' כסליו סנת
 עזרו ז'ט"ס ד' עשיתי חלופין עם הר"ר ילחק ילחקי ולקחתי זה הספר ואני
 כתתו לו ד' קונטרס וכו'. בגליון הס"י ננאלאו רוצי נוסחאות עס"א (עיין
 חולדות הראצ"ד כ"י ונהנוכה ז"ל N. 56) גם ננאלאו זהב"י הזה סני גליונות
 על רביעית זוגין העתקות אשכנזית ונהנלות הנללכתיות שהשתנוש זבן צעל
 הנוחצר.*

24) כתאב אלגארון לעלי בן סולימאן ונה שהעתקתי אני שנוחה
 פ"כסקער וורה לטון עזריה צצית הספר באודיקא עיר נוסחר על חוף הים
 השחר נוחד כ"י יסן השייך לידדי הקראי החכם ונוה"ר אצרהס פירקאוויץ
 ירו' אבן רש"ף נרו יליר ויופיע. נוחבן ונהות הכ"י הזה (עיין ליקוטי קדמוניות
 דף קע"ה כי עס וקונוו) נוחזיק חונש נאלות זיענן כתיצים עם הערות והגהות
 על הגליונות ונהנוכה רש"פ וטלטים וטש זיענן ואחריהס חלקים צמוכות
 קווארט ונוכד. צלאש העמוד השני נשער הספר אחר סיום נולות אס הס
 ערציות או ערציות נוחחיל כדצרים האלה: ואכני כך נהגתי צעהתקתי
 נוחוכו: צכל נוקוס שנואלתי עעות דנויכה ושאין להסתפק עליו תקנתי
 השצוש וכתצתיו צנוקונוו הסקון לצד צהשנועה השצוש טצכ"י טהיה לפני והס
 הרצים. ולפענוים כסנפל הטעות צנולות הערציות הנוצאות נוכתי הקדש
 וחיטשתי שנוא היה צאוות לפני הנוחצר נוסח כזה נחתי הנוסחא כנו
 טהיחה ורשנוחו צלדה צכנים צין סני חלאי לצנה או על הגליון נולות: ל"ז
 כך וכך — ולפענוים נולאתי וולה חקרה עד טהלרכתי להוסיף אותה
 הוספתיה והלגתיה צין סני חלאי נורוצע. ולפענוים נחתי השצוש כנו
 טהוא צהיותי נוסופק שנוא יס להסך צזכות הנוסח טהוא ולא הרשני
 הסנחי צעעת העתקתי לעיין עליו והנחתי כנו טהוא צלי תקון להנוציים
 הצאים אחרי ויהגו צו יחקנו הס אס יהיה לריך לתקון ולא השנועתי
 צהעתקתו כ"א קלת שנות עלנוים פרעים כשאינו נוסרט אותס רק אוור
 עליהס אס רגל או אס נוכאן ר"ל טס אדס או טס נוקוס זה ידוע נועלמו
 ואין לוכד אליו. חונס רוצא דרוצא נולאתי ענינים הרצה וטערים הרצה
 וליונים הרצה נעורצים ונוכוככים דהיינו דצרים השייכים צד"ו לצאצ גמ
 נולאתים צצאצ שף וכדוונה ולא ידעתי על איזה קצה צא הקוסר לירי כך. כי

* הכ"י הזה נוחחלף צנוקלת צנונים נוסנדפס צפעד"ו סנת ולדיק
 צאמונתו ימיס גם על זאת ראוי להעיר כי נוסכ"י נראה כי להנאלטר השליטי יס שני
 טרקיס כי כה נוחחיל: "הנאלטר השליטי צרפואת הנפשות והוא שני טרקיס הסרק
 היאשון דבור כללי צמודת והכגות והנמוקים והחקים והתמנות והתפלות: הסרק השני
 צמוספות ביאורים צמליים הנפטיים ואופני רפואתס. וסוף הסרק טנה אלה מועלות. . .
 טסס הספוטס והסנדל צצין הנפירה והאמונה. אשר ע"כ טניע זאת אס הנוכות רש"פ
 לסאניו כי הוא חסר (עיין חולדות הראצ"ד ונהנוכה) ונהנדפס נראה כי הוא טלס כי
 טס נדסס "יהוא סרק אסד" (סמעריד)

הכסוכים האלה אינם נחתלים בראשי העמודים כ"א באונעותם וזוה אחר זה צבת אחת והרצה א"כ ערתי ויגעתי להסיצ הכל על נקומו הראוי וצכל זאת לא עלתה צדי כלל וקום כאשר יוכל הקורא צפנים שהעתקתי לפעמים דף אל דף וחלי שלא צנקומו כאשר ואלתיו צכ"י שלפני עם כל השנייה וזוה אלל צנקום כזה ליינתי כלדו שהוא שלא צנקומו וזרתי והעתקתי ג"כ צנקום הראוי. והס"י יסלם לי ונשכרתי שלא צעזר תשלום גוול עשיתי זאת כ"א צעזר הצאים אחרי שלא יאצד ספר כזה הצלתי כודע צעולם מיודעי ודורס"י טפתי קדם והיתה התחלת העתקתי צכ"ח טצנ התרי"צ והשלונתי צערכ פסק אל סנה זו צעיר אודיסא.

35) ספר הנוח וספר הכפל על הפעלים הנחים והכפולים שחצר צלסון ערצי ר' יהודה צר' דוד ז"ל הנוכחה חיוב הוודקק הראסון וננדינת פאק תרגומו צלסון הקדש ר' משה הבהן הספרדי צר' שמואל ז"ל צן גקטילה קורדבי לצחור חונד ר' ילחק צר' שלמה הכשעו אשר צקש וננו להצינו יקודי לסון הקורס וצניייה. כתיצת יד ישנה ככתצה סנת הקכ"ג לילירה ונזאר ונתוקן ונדויק צדיוק ננרץ ונאח שנוחה פינסקער מורה לסון עצרי צצית הספר החפסי לעצריים צק"ק אודיסא נוכרך נחזיק קל"ח עמודים כחוצים, צחונכה רביעית עם הערות על הגליונות ונענווח רס"פ גם כנאל צכני נקוונות על הגליון הגהות ויה"ש. צענווד קכ"ח צראשו אחר כלוח הנאנר השליטי „ספר מחברת אותיות הנוח והמשך." צענווד שלפכיו למטה כנאל עוד שער צלסון וכתב ערצי *

כתאב אלפעאל נעאת אלפתלין

h. e.

Collectio verborum duplicatorum sev mediae geminatae auctore R. Jehuda chajug principe grammaticorum de cerabica hebraice conversum a Mose Gicatilie Hispaniensi.

וצענווד שכתגדו היינו דף קכ"ט כנאל שער עצרי הנתחיל כך: „וזה ספר מחברות פעלי הכפל שהאות השני שהוא העין ונחס דונה לשלישית שהיא הלנ"ד וע"כ נקראו פעלי הכפל לאונר כי נכפלה העין ונחס וגם אותו חצרו ר' יהודה צר' דוד חיוב פאסי ז"ל תרגומו צלסון הקדש ר' משה הבהן הספרדי בר שמואל גקטילה קרדבי לצחור חונד ר' ילחק צר' שלמה הכשעו אשר צקש וננו להצינו יקודי לטה"ק וצניייה. כתיצת יד ישנה ככתצה הקכ"ג לילירה ונדויק צדיוק ננרץ ונתוקן ונזאר ונאח שנוחה פינסקער מורה לסון עצר צצית הספר החפסי לעצרים צק"ק אודיסא יע"א. צקוק הספר יש ארצע הערות ואנחנו נעתיק מה אה הערה האחרונה לגודל יוקרה הנתחלת כך: „הערה א לסינון י"ג."

(* צהכ"י נכתב ככתב ערצי אך צצית הדפוס לא ינאלו אותות ערכ לכן כהצתי אה הדברי המור"ל.

דע כי צענין אותיות הקרש ונוספים בלשון הקרש נחמזנו הנוקדקים העצרים והכולרים וניעות הגאונים ועד עתה. ואל תחשוב שכבר הסכימו כלם צרשי לשה"ק שהם צעלי שלשה חוץ ונהנוענים הנורוצעים. כי אין הדבר כן. אלא דעותיהם ונשונות חשה ונרעותה כ"כ עד שלבסוף נפלו קלמס צקצרות ונחמיות ונרות. והנה הרב הנחצר הוא הראשון אשר הוליא צקכלו החד שלכל תיבה עצרית קרש צעל ג' אותיות. תהיה התיבה בת צ' אותיות אלומים וקאכסאכאטען כונו אב. או אפילו בת אות אלס אחד כונו צ', אלא שהאות הצלתי כתיב ונצונעא הוא אם אחד נאותיות הנושך אהרי הנעלס. ונורה עליו הת"ג שלפניו, או אחד נאותיות דונות או כו"ן או לו"ד או דל"ת או תי"ו הנחצר. ונורה עליו הד"ח שאחריו ולא עוד אלא שלפנתו כל הג' אותיות של כל קרש, יהיה חיה שיהיה אפילו ון הנחיס, היו צעלס וראשונה הכ"ל בתחלת הוסד הלשון אלומים, אך שבמשך הזמן שבז אותיות אהוי שהיו נעים ר"ל נורגסים להיות נח נעלס, כונו יקים ת' יקים כונו יתוב, קם = קאם ת' קאם כונו שאר יישב ת' יישב, ילד ת' יולד, יגלה ת' יגלה וכדומה. ולכן נולדו שנסתיירו באות צכה"ק כונו קרשים צעלי אהוי על תכונת הנעים, כונו הישר לפני דרכך, קים דברי הפורים איסרים כשנוע לעדמס חולמס. ונולאנוס עוד פוקחים על שמי הסעיפים כונו יאהו לדיק דרכו, עוב אשר האהו צה ודוניסס, ועל זה הדרך נתלדו תנועות הסקרים והנחיס ונחמיות השלומים, ושרק על פי מצעס של אותיות הנושך טצהס, נסתנו צהכרח נקודותיסס. ולהלן נדבר מזה באריכות אר"ה. ואחריו החזיק השטה זו ר' נשה הספרדי ז"ל ונחרגס הספר. והציא רחיה לה ונעצו הלשון צעלמו, באנורו שלח הונח קלמס קרשי לשה"ק צעלי פחות נוג' ונה נעסה צולות שטרשיסס צ' אותיות אהוי אשר לפי מצעס יאהבו להפעלס יעלו צתהו ויאצדו. ובשעתו של הרב ז"ל דרכו רובי הנוקדקים הכולרים הנוקרים טצוננו פאטר שראדער געזעניום ועוואלד חולמס. וקראו הפעלים טג' אותיותסס נחקיינו אלומים ונעים כונו עוד קים רחב גוע צסס ככללים ר"ל ככנסים תחת הכלל (רעגעל-נועסיג) ואותן אשר אחד נאותיות אהוי צהס טצ נח נעלס כונו יקים או או טנפל לגנורי כונו ייב צסס צלתי ככללים ר"ל יולאים ון הכלל (אונרעגעל-נועסיג) ונעמה השתומס על גודל ציכתו של הרב ז"ל שהענויד לשון הקודש על צוריו אחר שנסכח בכל הגולה כעדות צעל הקבלה הראצ"ד ז"ל שולצד שהיה הנווליא הראשון של טעה זו עוד חקר וטער השמות הנחיס והחקרים אל השלינוים לפני יותר נוח' נאות טכיס ונה שהנליחו האחרונים להעלות בנחקרים זמן רב כזה אחריו. —

אולם ר' שמואל הכגיד ז"ל שהיה בתחלת הנואה התשיעית לחלף החמישי
הקבים ענוו בהנחת ג' אותיות שרשיות בכל הפעלים, רק שלדעתו היו אותיות
הח"י נחיס בעלמים צעלס ורלסונה נזונן נניחי הלסון, ולח"י ננשכו רוב
נודקדקי ענוו כהצחור וקנחי ורקוולטי וצעל ג"ח וולתס עד היום, וקראו
הפעלים טלססת אותיותיהם נעים ונורגסים צונצטל בכל הצנינים והדרכים
כנו קתב צטס שלמים, ואותן אשר יטח זה אות אחד מאותיות החו"י, או
סיחקר זהס אות ונטלס דרגס צטס צלתי סלנויס או כחיס וחסריס. —
אונס הרלצ"ע ז"ל יואן צטטה זו סל הונטלטיס, ר"ל שהיה טרס כל מלה
צעל ג' אותיות דוקו, כ"ח לדעתו הולות סנגלה זהס רק צ' אותיות אלנויס
הן סס טרסן לצד כנוו ציולות קם טרטה קו"ף נ"ס לצד, ונה סינולל לפענויס
כח נעלס צין הקו"ף וה"ו כנוו צעתיד יקוס הוא רק אות נוסף לדעתו, כנו
סנוולל ג"כ צטלנויס לדרוש ת' לדרוש, מקללוי ת' מקללוי, ולכן יקרא פעלי
נע"ו צטס השניים, ר"ל צעל צ' אותיות שרשיות, ובכל זאת שאר הנחיס כנו
כפ"י וכל"ח וכל"ה לא יקראס שניים, לפי שהוא מולל טרס כל מלה צצינוכי
פועל סלו, ובשרשים האלה לצינוכיס ג' אותיות חוץ ננע"ו שהצינוכי קס כנו
צעצר, כן גלה דעתו צספרו יסוד הדקדוק, וסס טען ג"כ כגד רלית ר' נסה
הכסן ז"ל שהזכרת, ודחה אותו צנה שאין ננטצע אותיות החו"י להיותס טרס
המלה ונפעלים השניים וסלכן צלנוט לא מולל צלסון לא טרס יא ולא קה
ולח"י או חו"י ולא יא או יה רק צנפיק והוא סטס הנכבד. — ויס ניי סחסצ
טגס צטלנויס מולללס שרשים טעיקר הורלחס, ככללוי צ' אותיות השרס, והטלטי
כוסף נואח נניחי הלסון להרכיב להורלחס הכללית טזהס ג"כ הורלח לרדית
כנוו צטטי קבר קרם תהיה הורלח כ"ר על הקרקע, והנ"ס צרלס יורה על
הוללח הקרקע נורשות חרס לרשות חצורו צנחיר, והנ"ס צסוף יורה על
הקרקע לגפנים נטועיס צו, וכן צתיצת מלך יורו הלנו"ד והס"ף על ענין ההליכה
והנ"ס צרלס על ננהיג ההולכיס ר"ל סר הלצח ותהיה תחלת הורלח מלך-
מולך Dux צללטיין. — ובאונת אין להכחיק טזהס שרשים הצלתי סלנויס
מולללס רציס טעיקר הורלחס נונח צטתי אותיות לצד והטלטי אות החו"י או
אות כפול כאלו נחק צלקרל צעלנוט צין הצ' אותיות סל הכונה העיקרית
צרלס צלנולע או צסופס. כנו דכא דכה דוף דכך ללרצעתס הורלח (טטלססען).
דה נדד נוד לטלססתס הורלח פליהען. והחכס געוענויס נרלח סצכל לטונות
נורחיות מולללס כונה שרשים טהפ"ח והע"ן טלהס רוניס ויבדלו רק צהצדל
הלנו"ד ובכל זה יורו כלס על ענין אחד, כנו ג"כ צלה"ק דחק דתף דתף דתא
הורלח לרצעתס טטלססען, פצה פצה פצה פצה פצה פצה פצה חונטתס צרעכען
טפאלטען. — והרצ צעל ירעות סלנוט הכיח טגס אות אחד יכיל לרוב הורלח
סלנוט, עיין צספרו הס"ל. — וקרוצ לדעתו ולס לא נטענוו רלה חכס אחד
נוכרי צסוף הנואה הי"ג לונספרס קלספי. כיוואן טנוו סלכל אות ואות
מולללח ציתח הורלח עלנוית חרטוונת (הירלגליטיסע צעדייטונג), ונהרכבחס

נחשו ה'צ'צ' ג"כ בהוראות מורכבות, כונו שלאל"ף הוראת הפעולה, ולצ' הוראת המעוקב כמנוחתו, ונולת א"ב המורכבת ונשיהם מורה על המוקם שבו נחפסטי רלון פניני, ומנוחה האהבה, והאהבת אצ, — וחכם אחד נולרי צורה, רועעלין בתחלת המאה ה"ח לנוכחם השנה כל הפרטים שנולד זהם לד השתוות אם נולד מולאם ואם נולד צעויים והחליף הוראתם ונתן של זה זה, ומרח להראות שכל פרטי לטה"ק בגזרים המה אך נחמטה עשר פרטים יסודיים אשר להם לצדם הוראה עלונית, ולנשאים הגזרים רק הוראה שבייה בגזרת מנוכה ודומה לה נולד. — ובזמננו זה נשתדל איש כגון נצעלי דחנו להשאייל לכל ניני הטרופים שיתכנו אותיות הפרט להלטרק הוראה אחת לכלם או הוראה מה והפכה כמו אָמד ענין קיום אָמד הפכו. — וני לא יראה ויצין גדל הדחק והלחץ אשר יוכרח להכנס בו וני שרולה להכניס כל פרטי נינים שונים תחת גדר או קוג אחד כמעלי פילא צקופא דנחטא ואעפ"י שצנוקלת הפרטים נראים דציהם כדצרי טעם, אצל כשיתרחצו אל הכללות ישתגעו והיו לזרח צעיני המעשיל. — והנה אל יחשב הקורא שנחשצתי צזה לנעול דלת צפני חושצי חדקות לא טערום קדונוניו, אדרבה השקות נחונה לכל ניצין ונדעתו לחתור ולחפר צענוקי הלשון ככל יכלתו ולפרסם כל העולה על רוחו, ועליו להציאו צנושטו אם עוצ ואם רע ולצחר האוכל נותך הפקלת ודי לנו המעט קט עוצ שנולא, אצל רלוי להראות שאחר כל הלהג והיגיעה של המדקקים ועם כל זרותיהם לפענוים, שצו חכמו הנולרים לדעת המדקק הראשון הרצ ז"ל זה דרכם כגון לנו. הכ"י הזה הוא מוכרך ומנוחים עוד צו שלטה דפיס עם הערות טונות וליונים ומנווח מוהרש"פ.

26 קוביץ ומנוחה כ"י הראב"ע וצקוף ספר טעמי המקרא לר' יהודה צן צלעם ג"כ כ"י צמונה רציעת ומנונים דפיס כתוצים, והדפיס אשר נשאר חלק הם צין כ"י לכתיבת יד. וכה קדרם :

א) ספר שפת יתר של הראצ"ע כולל ח' דפיס עם הערות על הגליון.
 ב) זה ספר יסוד דקדוק להראצ"ע כולל ט"ז דפיס עם הערות ומוהרש"פ ז"ל וחלופו כמחאות.

על הגליונות. צדף הראשון נולאה הערה אחת מואם יה"ט וצדף שכנגד השער ונלמטה כולא פתרון החידה שצדף הקווד הנותחלת : „זכור נא צהקצמו וכו' נצוצר ומוהרש"פ ז"ל צקוף הקפר נטלם זה הקפר על די איש יחגי הקופר והטלנותיו צצנת הוז"ן וצהערה על הגליון "צב"י אשר נותוכו נעחקו הנקסחאות אשר על גליוני הקפר הזה נולאו כתוצים צקוף אלה הדברים : נטלם ספר יסוד הדקדוק צרציעי צצנת צב"ג לחדש סיון סנת הר"י ליצירה.

ג) יסוד מספר כולל ארצעה דפיס (על אודות כ"י זה עיין נצוצר אל הנקוד האשורי או הצצלי לד 132).

ד) ספר ערוגת החכמה ופרדם המזמה להרצ אצרהם אצן נצוצר כ"ע כולל צ' דפיס.

ה) ספר האחר כולל ז' דפים וח' עם הגהות על הגליון.
וה"ו) ספר השם הנכבד והנורא וזראשו הסיר הזה.

בשם אחד יסוד כל האחרים קרא סודות בסוד השם יסודים
ואברהם בנו מאיר בקרית בדרש חברו לשני חסידים
לאברהם בנו חיים גביר דוד ויצחק בן יהודה שר יהודים.

כולל ד' דפים. צקופו חס קפר הטס הנכזד והנורא צנפס עם גסס, כלי
ונתנסס אהלל טס הטס צחס ספר הטס.

ז"י) יסוד מורא וכה כתוז על הסער: האנצורג, קווארט קטן
ציחד עם ס' כר אלהים להר' יקר ונקאנדיאה ועס ספר חכמת שלמה
רצח לר' נפתלי הירץ וויזל צטנס צ'פ'נ'ת (תק"ל) לפ"ק, ע"י ר' ציינון נעס
צן הרץ הכולל נ' חיים צן הרץ הגאון אצ"ד ור"נ נעס"ק ירוסלים תי"צ
נוסרר ציינון נעלי הכסן וכו' ונעסכמות אסר צראס הסער כראה סהוא
נעסרורא רחטוכה הנדפסת נוסוך כתצי יד. כילל טנים עסר סערים עם סיר
צראשו הנתחיל:

אָחד בְּלִי רֵאשִׁית הַבֵּל מְלֵא הוֹדוֹ
אֵד הוּא מְרוֹמֵם עַל פִּי אִישׁ לְהַגִּידוֹ וכו'

ואחר כלות זה הסיר יצאו טני העורים האלה ונן יחד ז' תנועות ויחד ז'
תנועות צדלת וכן צקוב ר:

רָאָה סֵפֶר שְׁמוֹ נִקְרָא יְסוּד מוֹרָא וְסוּד תּוֹרָה
לְאַבְרָהָם בְּנוֹ מְאִיר סִפְרֵי אֲבֵן עֶזְרָא.

נחזיק ע"ו דפים עם הגהות וחלופי נסחאות על הגליונות. וצדק שלחריז
נואל לזכר ונכדור הטנים והנחלות והערה על זה.

ח) כלי הנחשת נסתי העתקות טונות * כתיבות זה לעונת
זה צדק אחד הנחלק לטני ענודים כולל י"ג דפים ועל דף הי"ז נואל
לוח הענינים נסתי העתקות הנוסוננים צליפערין. העתקה סראטוכה
קלרה ונן הסניס הנוסיונות עוד צלד 23 צאנלע הענווד כך: נסלס ספר
כלי הנחשת, ותהלות לטס הנעלה על כל ארסת לחזק ידי הנחשת. נסלס
ספר כלי הנחשת לא' צן עזרא צליל ד' י"ד לחודס טצני טנת ה' רי"ג
ליירה.

ט) ספר טעמי המקרא להחסס ר' יהודה צן צלעס ז"ל נחזיק
י"צ דפים עם טתי העכות לפניו ולחחריו גס העכות וחלופי נוסחאות
נונרס"פ על הגליונות. וצזה נסלס הקובץ הזה.

* וסתי העתקות גס יחד נוסכות נאוחס טצדפוס (סנעיד).

27 חוברת וחוזה סמונים ורצעה דפוס צמונת קווארט וכוללת

רצעה כ"י *

א) תשובות תלמידי מנחם על דברי דונס דונס תחלה לכבוד רב חסדאי כאשר עשה דונס בדרך סיר ודברי ריבות נגד סמוס ונשקל הערבי צקירים עזרים ופירושו של הסיר כוללים י"ג דפים עם הערות הגהות וחקונים על הגליונות ונהרס"פ. צקוסו חס אל כתאז ואלחמד ללה תמו דברי תלמידי ונחס אשר הסיבו על דברי דונס בן לברט אשר חלק על ונחס בן סרוק רבס.

ב) התשובות אשר הסיבו תלמידי דונס על דברי תלמידי מנחם הנתחילות דף 15 וגומרים דף 4 ג"כ עם הערות הגהות וחקונים על הגליונות ונהרס"פ. צקוף תמו התשובות האלה בצתרון, הנוחות הצלי ונחס כענן ולולי ונאמר תוים דעים אין שלום לרשעים, אונתי לתלמידיו הרעים שלום לכס ערת ורעים. סליקו תשובות של תלמידי דונס על דברי ונחס בן סרוק — אחר זה הסיום יצאו דברי הנוח ונהרס"פ בדברים האלה: אלה צ' התשובות של תלמידי ונחס ושל תלמיד דונס העתקתי בזוין עיר הנוכחה ומתוך ההעתק שעשה לעלוו החכם כוכב עוב צהיותו צפארונה ומתוך הכ"י הנוח סס והיתה העתקתו ונלאה סיבוסים עד צצטורח העונדתי על ונכונה יסלח לי אלהים עזרו ונקדש והיתה כלות העתקתם צר"ח כסליו סנת תרי"ט לילרה.

ג) ספר לרבנו סלמון בן ירוחם תשובות לסעדיה תלמידו המורד לו ונתחיל מן דף 26 ונקיים דף 38 ונעבר הסני לונטה יחזיק י"ט פרקים ** סהס צקדר ח"צ או תשר"ק לקירוגין צראטי צתיסה ורק סנים ונהס ונתחילים בפייו צחקוסטיכון סלנוון בן ירוחם. האקרוסטיכון הראשון הוא צפרק י"א צלא כון צנות בן והאקרוסטיכון הסני הוא צפרק י"ג צלא י"ד צנות ירוחם היינו סיו"ד הסני אחר סחי"ת. צפרק ע"ו י"ו י"ח כותב סיו"ן סנחלית סחס סנו"ך (אודות הספר הזה עיין ל"ק נספחים מן לד 19) על גליוני סכ"י יס הערות הגהות וחקונים ונהרס"פ. אחר סיום הספר היינו אחר פרק סיו"ט הוא סיום ונאמר סלנוון בן ירוחם, ונתחילים אלה הדברים: צכ"י א)

(*) כ"ט דפים מנחת הסוכנות נאחרו חלקים היינו סלטה דפים הראשונים לפני סתחלה וצין כ"י הראשון לפני דף אחר וכן בן סני לסליטי וכי. דפי סכ"י וסמונים צליפערין סעולים לונספר כ"ג אשר בונספר סזס יעלו נ"כ סני דפים סחלקים צין כ"י הראשון לפני וצין סני לסליטי ומן סליפער כ"ג וליך היינו סדפים סחלקים נאחרו צלתי וסמונים. (סעערוך)

(**) מן פרק ח' עד פרק ט"ו ועד צכלל צכל פרק ופרק מוסגר צין סני סחאי לצנה סיון אלה ספרקים אלל דח"ק כזס פרק ס' (צכיי דח"ק הוא ספרק ס"א) וכן סעבר וסליחה לי לא אוכל סצין לה מרוע רס"פ ז"ל צנ"ק מונה אך י"א ספרקים סיון ס"צ ספרקים סנדפסים צלמ"צ סל סאריענט וננת 1848 עם סהקדוה ונספר סנ"ל צעור אשר סיו וננלאים לפני י"ט ספרקים אס לא סהסיג זס סעעמק אחר סדפסמ ספרו סכ"ל. (סעערוך)

„זכה רצו קלנון בן ירוחם הלדיק עם כל עונו הלדיקים לזרכה וסם פיתונו
„הרשע הנוחרם עם כל הרשעים אשר כגילו ירקב פיתונו סמו וכזלה עונו
„כשמו בן הוא פתי כאשר הפתאים ונאמן לכל דברי חוזים טורא ונהתלות
„כישנעאל ועקיזה וגם ופתה ונסית את ישראל צפתותי פטע איש עקס
„ופתלתל נוסך כחשק צעקצי רצותיו הרצנים והקראים צפחזותיו ובהצלי תעתועים
„ווחקוונם לגדולים ונונו צחכונה ולקודמים ונונו צנועלה וצנוערכה לכן חרה
„אף חנוי ונשכילי הדור עליו חכמים ונכאן ונשכילים ונכאן וינורוהו ורצו
„ער דוד הנשיא בן צועז הזכאי הנשיא ע"ה ודצרו הסכמים ויטעוהו צעלי חלים
„צרוים ונשכילי בני וקרא רצים קלנון בן ירוחם רצו הנשיא לו תשובות כהלכה
„ונוכחו על פניו על חלונותיו ועל דצרו וגם חצירו של פיונו רצו יוסף
„הרואה תלמידו של רציו קלנון רצו צקפרו הנאור הנחוצר צקנת ד"א שס"ע
„ילירה הציא צכליותיו בני אשפתו חלו כלה צו הסירו הנלכפת הרינו העברה
„עערת הגאונות ועל ראשו ולא נתנו לו ידים לנוס הנה והנה כתרואו ונכל
„לד ונוחה הרדיפורה בהסגותיהם הרצות האמותיות צראות לודקות ולא יכול
„עוד לפתוח פה וללפלק ויטצות ונענות את רצו כי כזהל ונפניו אף כי צהחרינו
„אותו רצו כדן ובהלכה והחרים את התלמיד הנורד לרצו רעדה אחזתהו
„פללות צעתהו עד שטשגגע וינת פיתונו כנו ככל צויתתה ונשוכה ון הנורה
„השחורה ולא חלה את ימיו ככל חכמי דניים ונרונה כי ה' הדפו ונולצו צקנת
„ד"א תס"צ לילירה וחלו צו הקללות הנוררות אשר קללהו רצו וגם קצורה צכצוד
„לא היתה לו צנחסיא בן יאצדו כל חויצי בני וקרא ונוקללי הלדיקים יבתו
„ואוהציהם יזיהרו כלאת השונט בצורתו לעולם און זכות רצו קלנון בן ירוחם
„הנחצר כ"ע הגן עלי אני הלעיר אליהו ירושלמי הנעתיק בן אנו"ר כנוהרר
„צרוך ירושלמי כ"ע ועל כל בני ציתי ועדת בני וקרא חונ".

צכ"ג"א) „צהיות טהעתק טהעתקטי ספר זה ונונו היה הנעתיק רצן והחליף
„כונה לשונות טהיו טוגעים לרצותיו ואדצבה הסיצם לנחצר ז"ל לכן קנא קנאחתי
„לשנו יתצרך להסיצ הדצר לאיתנו וישרתי כל הלשונות טהחליף לפי קלר טכלי
„והטם יתן לאיש כררכיו וכרוע ועלליו יסיצ לו ככתוצ לתת לאיש כדרכיו
„וכפרי ועלליו והמוליא צו טום טעות ייטרכו וטכרו כפול ון השומים". כאום
„לחק תטצי צכ"ר יאודא תטצי צכ"ר אליאו תטצי יענו"ט.

ד) בדרך 21: עד 53 הסגות אדוים הילוי על רס"ג. וכה
סער הספר צקינוכא טוצא זה כתצ וי' אדוים הלוי צר לצראנ צלצוצתו על
רצ' ונר' סעדיה ראש (היסיצה) צר' יוסף אשר סגג צפארון*) עם הערות

(*) הסגות אלו הן צלמי טקס חלה אשר עליהן הסיצ החכם ראצ"ע ז"ל צקפרו
הננו נה שפת יחר (נדפס צפרעקצורב 1838 ע"י נרדכי צוקליכית ונצאלדי) הסם
כאשר צשפת יחר הנדפס כנולאו תשובות הראצ"ד לצד עד סוף ערך „ושאנקד" וערך כזה
אחריו חקר צכ"י אדונו כי לאי"ס נעלד איסה חועלת (ואם נעוטא דמעוטא) לסיצא את
הדצרים הנוספים צכ"י הזם אשר הפך הנל, זאלס הס: ואור שאנקד כמו צשנס ()

הגהות ותקונים ונוהרש"פ. בקופו: „ע"כ ונלחתי בקיצון כחוצ על קלף ציחד עם נחצית ונחם צן קרוק (הנכתב בטנת תת"כ לאלף החמישי כמו טכתוב בקופו ותקלם נחצרת הזו טנת תתכ"ח כגונר בקיוע זרל כל זנואור) ועם תפיצית דונק על ונחם. וזה הקצון כ"י טהעתקתי ונחכו טייך לידידי האהוב החכם רסד"ל כ"י וצנצו טלחהו לי לבקטתי וקיינתי העתקתי צערי פסח טל טנת ה' תרכ"ג לילירה זנולחת טטים וטתים לחיי הטי"י יזכני עוד להגות זתורתו חנון.

28 לקוטים מקצור ספר האגרון לעלי בן סלימן חוצרת נוכ"ו דפוס זתנוכת רביעת זוגין. הדף הטיטי הוא חלק והדף ה"ח ג"כ חלק לבד ונעזר הטיטי. הטנוכה דפוס האחרונים נטארו חלק וכל וכל. זהגליוכות נוציזה דפוס זנולחיס הערות ונוהרש"פ.

29 שלשה דפים מעניני מסורה טנים כחוצים ננטי עזריהם והטלטי אך ונעזר האחד, הדף הראטון רטום זתחלתו „זאת העתקה נוכתני יד טהם ת"י החכם פירקאוויטע. זתוכס ונוכחיס טני דפוס זתנווכת קווארטו קטן ען מגלת אנטיכום בכתב אשורית עם העירה עאלת נוהרש"פ לנטטה. ונעזר לדף האחרון הערה עאלת יהודה זרד"ס.

30 קונטרס המסורת המיוחס להסופר ההבם הקדמון ר' אהרן בן משה בן אשר ז"ל ונח טהעתקתי חני טנוחה פייכקקער נוגרה לטון עזר זצית הקטר זאודיקא נותוך הד"י היטן נוטן הנכתב נקד ונוטר ע"י הסיפר טנוחל זן יעקב ז"ל לכזיר ר' נזירך זן יוקף זן נחחלל הידוע זן אזדלד הכסן זטנת ארבעת אלפים וטנע נאלות וטצעיס טנה לבזריחות עולס ככתוב ניד הקופר זעלנוו. זראט הכ"י הכ"ל והיתה העתקתי זאת זטנת תטר"ו לפ"ק פה אודיקא זצית ועד דורטי קדמוניות וקירות טל רוקיאל החדטה. נחויק י"ז דפוס זתנווכה רביעית, הדף האחרון וגם העזר הטיטי טל הדף טלפניו נטארו חלק.

31 חוברת נטקטה עליס זתנווכת רביעית זוגין כוללים העתקה נותוך הכ"י טל אשה"כ הנווכה זביצליחטעהק טל הקירה זוויןקאטאלח טל קחאט"ז נונר VIII טהוא נונר החדט 23. הכ"י נכתב ננ"ר טנוחה יחכק זעל אורח לדיקים זהיזחו עוד זעיר לולקא זתחוס וואלין זטנת ה"א ת"ק = 1740.

32 שני דפים זתנווכה רביעית זוגין נוכילים זכרונות שמות החכמים וספריהם הנזכרים זקטר אטכול הכיפר וקטר אדרת אליהו. 3 חוברת ען ארבעה עליס זתנווכת רביעית זוגין נוכילים א) קילוריס

נח אדנר ואמר לי () לא אדנר: אדרס כל טנותי () אטודד טנתי ען טינה. כיולדה אפעס () איין לי טנה, ואמר זי נטנעתי ילא נטי לדקה וגו' () ואחריו טנו אלי וטעטנו כל אפטי וגו' ואמר עמדי לא זתנריך וגו' () ויאמר לך עמדי לא זתנריך וגו' ואמר יטכן להיות זתקנת (Sic) פועל ופעל כמו נטכו זניך וטיווק זו הלל הוא אטיך קניך כמו קיך. ע"כ. (טעעריך).

מן ספר עין החיים. (3) איזה הערות לנחצרת ונחם גם הערות לרסאלה רבי יהודה בן קריש ונוהרש"פ.

34 ד' דפים צמונה רביעית בוגין כוללים שתי הקדמות ון ר' נשה ון פ"עץ האמת לחלק הראשון ונהדיוואן שלו והשנית לחלק השני ונהדיוואן הנזכר כתובות בלשון ערבי וצאותיות עברי אשורית ואחריהן שלשה שירים אשר הראשון מהם בעל שמונה עורים, ואלה דלתיו הראשונים:

רוֹקֵךְ צְבִיָּה לִי בִיַּיֵךְ תַּעֲרָבִי.
שְׂמַחַת לִבִּי דוֹרֵךְ בְּחִבְרָה אֶת רַבִּי.

וקוגריהם ערבי ונוין הנקרא אללם תגנים * ולמולם העתקה אשכנזית וולה צולה ונוהרש"פ ועליו כתוב בלשון ערבי: וקד קלת פי אלחגזל והו גנאס ון אללגתין. והשני השיר אשורי ותארת לבי וגו' הנוצח בל"ק לך ק"ג וק"ד ובעמוד הראשון לךף א' כנאלים ע"ו ליונים ונחוכני שירים בלשון ערבי וכתב אשורית ושתי הערות בכתב ולשון אשכנז ונוהרש"פ.

35 חידה להראש"ע של יסוד ונוקד על יסוד החכמה ופתרונה נואח ילחק ין להל שני דפים צמנזית קווארטו.

36 דף אחד צמונת קווארטו ונוקח שלטלת כתב היחש סכתב רבינו שלמה הנשיא ע"ה ונחכני בני ונקרא ויכל שלש עשר שורות עם הערה על הגליון ונוהרש"פ.

37 שני דפים צמונת קווארטו והם קי לור ים ון הנוצח ספר העשר, ונחצרת ונחם הנוקמות שהציא צסם צעלי הפתרון ונערכים עם הדב"א.

38 לקומים ונויך המזיכה והוא קדר תפלות יסן של הקראים כתב יד כתוב צמחלת הנואה ה"צ של האלף השני והם עשרה דפים צמונת קווארטו עם הערות על הגליונות ונוהרש"פ ונועצר השני לשער החוצרת רשימה ונשמות החכמים ונוקח שער כתובה הנואל בקוף החזיאל והתחלת שער ונכירת החזיאל. לךף האחרון ונועצר השני ונלנועלה יס כונה ונלות ודצורים ערביים ונועתקות בלשון אשכנזית ונוהרש"פ גם ונוכח סם דף אחד קווארטו על העצר האחד הקדונה לנולגת אשרי פזוון על קדר א"צ ונועצר השני בקשת ר' ונחם בן ויכאל ת"ח: ע עם הערה לנעה עאלת א' ונלרי. (החזיאל הזאת נוכרת בל"ק נקפחים לך 137 הערה ג')

39 חוברת ונחנשים דפים:

(א) הקדמות ר' נשה דרעי לכרך הראשון ונהדיוואן שלו בלשון ערביית (קיום ההקדונה הזו ונוצח בל"ק לך ע"ה לנעה בהערה) ואחריה יצוא שיר **אחדש שבחות** עד תומו עם הערות על הגליון אחריו יצוא השיר **אהובי ותאות** לבי הקסב כיבי וכו' עד תומו *) אחריו יצוא עוד זיין שירים בלשון

(*) עיין לקומי קדמוניות לך ניו לנעה בהערה. * ציין לקומי קדמוניות לך ק"ג וק"ד.

ערכי הלא הם סיר קל"א קל"ג קל"ד קל"ה קל"ו קל"ז קל"ח וקל"ט הנוחיל
 ,,רנןך צב"ה,, דלת עברי וסוגר ערכי * ואחריו עוד טלטה סירים זלטון
 ערכי הם ר"ט, ר"ח, ר"ד עם הערה על האחרון ואחרים סיר עברי סיר ר"ה
 ונעטרים וטסה עורים הנוחיל כל אח ודוד הקצלו ושוננו (עיין ל"ק נספחים
 לר 117 אות כ'). קורות זונים ואטר הרעו. עם שתי הערות על הגליון
 ולאחרונה עוד שני סירים זלטון ערכית הם סיר קל"ב. קל"ג.

3) סקד נוח ר' וטסה דרעי לכרך ז' וצראשו כתוב כך: שגלי הביא גיל
 אֶל־לְבִי יוֹם שׁוֹשֵׁן בִּינְתִי פָּרַח וכו' ** אחרי כן כתוב קייתי זה הספר חני
 העצד הלעיר וכו' אצרהס פירוח זל"א הזקן אליהו פירוח יל"ו *** אח"כ
 קייתי זה הספר ונעס אחוצי אצרהס פירוח הלעיר אצרהס ווי ****
 אח"כ תצוה ההקדונה ואחרים סיר הנוחיל חלמי אין דנות לך זחלים
 וכו' * אחרי כן התוכסה צרכי נפטי עד קופה ** אחרי כן וון כרך
 ז' סיר ר"ח גירס ערכי הנוחיל, פני זכרי ונולת חלמי אתי, ולאק צי
 חלכו אחי וחלב זחתי לנח קאסו"ת פי ענמי ודסרי וון אהולחלח
 ואחזאחאחואחתי "סיר ע" הנוחיל" ונונח קלתה וחלח אן וון אחתקרי זאלחניר
 וחלח ענחל, ליק ולרצונח עחד כל עסיר יסיר לנעסתיצה וכל יסיר עסיר
 עלי חלנעודרי צס. ואחריו: אל תצוה דצר פן תחצל, כי כל צוחה הוא
 כצוה, ורחה כי אין זכלל הכצחאס כפרעוש דק רח, וצעת ציזת לו דנוך
 וננפך על צגדך ונזה, לכן אס כל כך עו תחשוב גס כל קטון גדול תחזה,
 עד ונרע והנזק תהיה שנוור ונזה ונזה. טס סיר ר"י ורי"א הנוחיל
 ונונח קלתח חילח אגאצה קול וון קאל וחונח וכו' רחתי תוך צית דוד
 עד זלח קלטח *** טס סיר רי"ב ונונח קלתח חולח קול ונעסנתח
 ונחיויל לנקך חלנענח חלחול וכו' טס סיר רי"ג ורי"ד ונונח קלתח חילח
 פי חל תאקף וכו' עד חללח עול"ח **** טס סיר רע"ו ורע"ז ונונח
 קלתח חילח פי קקל וכו' ועצחאכה ולידע ענצני צעת לר וכו' ****
 טס סיר רי"ז גירס

אשאל מאל רם נשא שוכן עד ראו עיניו גלמי
 שימיה אוני בששוני גם יחליף דמי בשלומי
 וימלא לי חפציו ושאלתי ממנו כל יומי
 ולולותי אל יצריבני ולבלתו כל עולמי
 עד לוי מבתי ובני עד לוי מאביו או מאמי.

אחריו יצואו סיר י"ג סיר כ"ג סיר כ"ה סיר כ"ו הנוצחים זל"ק דף ל"ט
 זד"ה ונונח קלתח חילח קול ונעווס (ק' ק"א) עד פס לא עשתי מואנח.

(* עיין לעיל חומר 31 **) ל"ק זר ע"ג. (***) טס ע"א **** נספחים
 ז' 167—168
 (*) ל"ק זר ק"א. ** ל"ק זר ע"ז, ע"ח, ע"ט. (***) ל"ק זר ק"ז. **** טס
 טס. *****) ל"ק ק"ד ק"ג.

ג) ומהקדמה ר' שלמון זן ירוחם לחלים זלשון ערבי הוועמיל, אחר אשר הראה הסכומה העוליות הצלות בחורה ובהלים הוקף ואווער: וכונח אן לה דקח לא אלל ולא פרע וון אלחורה אלל ושו וולוועס וכו' הכוללת כוועטו שלשה דפיעס בחמונה הכ"ל, וצטני דפיעס שלפניה כוולח השיר לקוף הא' ווחלים הוועמיל קולו לרוכז צערצות עד חנו וקילוריס וופירושו וון קאפיעל ו"ז, ו"ד, ו"ה, ק"ד, ק"ע ועוד דצרים זלשון אשכנז שהס כעין פעולה ראשונה לדצרים הוועזאים צעצריה וועכוונת פירושו. (זל"ק נפסחים לד 130) וקילוריס וופירושו על כל הספר הכ"ל לצד הקאפ' הסקרים והס וון י"א עד י"ט, כ"ה ל"ד ע' קי"ז קכ"א קכ"ח קמ"ה קמ"ט קנ"ט עס הגהות והערות על הגליונות וועהרש"פ וצקוף החוצרת על דף האמרון כוולח נאטיץ וקובץ אחד הכוולח זאלעקא אלל ר' ירחיואל פידים הכולל חוועס כ"י. א) שאלות ותשובות לאצו יעקב. ב) פירוש יקר וכוונד חרות על ווגלת רוח לא יקולה זכחס אופיר ושהס לר' שלמון זן ירוחם ו"ז: יתצרך אלחי ישראל האחד הוועקדס אשר צרא עולמו וכו'. ג) צטס אל מי יכול ווגזר ללדיקים ידרוס ולקטעים יפרוש והוא לכל עליונים ותחטונים ונך וראש יחזקני זכתיצה ספר אשורוש פתיחה לשלמון זן ירוחם וכו' יתצרך טווע של ונך וולכי הוועלכים הקצ"ה הוועיחד צעולס הוועפרד זכה וכו'. ד) אגרת הויכות. אשר זין החורה והסכוונה לר' עס עוז צר יוסף זן פלקירא. ה) אגרת וועצורי כלל אפורופולו זן אליאו זן יאודה ועו"ש תקובה על ויה שאלו לו קלת וועצדי קהלת עיר כפא על ענין איקור והיחר היין נסך וכו' וזון הכתיצה זלתי סוכה.

40 חוברת ווכ"ד דפיעס בחמונה רזיעיה טצה ספר קהלת לווער ורז' שלמון זן ירוחם זל"ו*) צצנין ליון ירוחם חווען. זלשון ערביה ועס הקדוה הכחוצה דף העשירי עס הערות והגהות ותרגוים אשכנזיים עס נאטארלח צקוף החוצרת וועהרש"פ.

41 חוברת ווערצעיעס דפיעס בחמונה קווארט כולל א) פירוש זלשון ערבי על ווגלת איכה (***) עס כווע תרגוים אשכנזיים צפנים וועהרש"פ, ב) פירוש דליאל זלשון ערבי לר' יפת הלוי ג"כ עס הגהות וכווע תרגוים אשכנזיים צפנים וועהרש"פ. ג) פירוש ישעיה להכ"ל זלשון ערבי וון ס' ל"ג ועד סוף. ג"כ עס הגהות ואיזה תרגוים אשכנזיים זתוך הפסוקים גס הערה זראש החוצרת וקודס התחלת הפירוש על ישעיה: טער הספר וועי אשר קנה אחרו וזון השלוחו וועהרש"פ.

42 חוברת וועהיטיס וועמונה דפיעס בחמונה קווארט כוללים העתקות ווכ"ל ווחך פירוש ר' יפת הלוי על החורה ועל טער החוצרת כחז: צקווערס זה כוולחיים קילוריס ווחך כ"י ר' יפת על החורה ווערשיות: גח לך לך וורא כרך אחד, ויגש ויחי שמות וארא כרך ז' בא

(*) עיין ל"ק נפסחים לד 131. (***) עס נפסחים לד 132.

בשלה ככך ג'. יתרו ככך ד'. משפטים תרומה ככך ה'. חיי שרה תולדות
 ויצא ככך ו"ו. וישלח וישב מקיץ ככך ז"ן. הצוה כי תשא ויקהל פקודי
 ככך ח'. ויקרא צו ככך ט'. שמיני תזריע ככך יו"ד. שלח קרח חקת ככך
 י"א. בלק פנחס משה מסעי ככך י"ג. דברים ואתחנן ככך י"ג. ראה שופטים
 כי תצא ככך י"ד. כי תבא נצבים וילך האזינו וזאת הברכה ככך ע"ו.
 ועוד נסאל כ"א פסוק קדושים חומר צביצבליטענעק של הקרליס צאצאטוריא
 שונסס הוצאו לי חלה הכרכים בהשאלה מן ה' ר' נוסס נאמון*) הקראי הגצאי
 דסס, זא"כ הולחתי קיור בכלל וון 15 כרכים. (על הגליונות נמללים כונס
 הגהות והסערות ונוהרס"פ).

43) שבעה דפים בתמונת פאגליא הכוללים קילוריס ור' ים
 מן שמואל ונלכיס ישעיה יחזקאל ונשלי וחסלים שטעה ווהרס"פ לעלנו ובקופס
 דף אחד בתמונת קווארט הונחחיל: וחדך כ"י יסן בקופס ס' הניעוונות
 ועוד ועוד.**)

יהי ציוני הונך האדיר סולטאן סוליון הנונך בכל ארץ תוגרעה וארץ
 פרכס וודי ויון וונסך ותיכס ועבר הכסר אדוס ונואצ וכנען ופלשתיס ונלכי
 הערב הסוככים צוודר... עד קלה ארץ תיוון צטנה הראשונה לנלכו (פס
 הגיה ווהרס"פ צטנת ה"א ונוחחיס וסונויס לפי צצטנה זו ונלך חחת אציו
 קלים הראשון) עטה לדקה וחסד והטיצ לקוחרים אלפי זהצ וכסף אין ונספר
 חסר העניס הונך אציו, צטנה הסניית עלה אל עיר צילגראל וילכדה ובקוף
 השכה עלה על רודוק וילכדה וסס עטה ונסכהו אחמט האגיי גצורות עלוונות
 והנונך גדלו ועטה וונסל בכל ארץ ונלרים וילא לחונט צלצוס ונלפות ויצא
 לנלרים. ויצא צטנה השלישית לננך כטה חסר הצלע והכציד עולו על ונלרים
 חסר זה ונרד צוונך והרג שלשה ונשריו והשאר כסו אל ונגדל העיר ויחלקטו
 לו וורי כסס ויחן להס ונחכות וילחס צעצדי הונך שלשה ינויס (פס ג"ב
 כוולחה הגה"ה צלדו ונוהרס"פ: או שלטים כי הכ"י ונושטעט) יהרג ואלה
 איס. צעת הסיא ילאו צבי צליעל ונחשצו הכפריס לשלול שלל, ויהי לחחונט
 יועץ וסונו ונחונט ואונר לו הכה הסיודיס עשירים כספס חבצס לו יאחה לא
 לטוללים אז הוליא כרוד כי כל טולל יתלו על העץ וצערב ילאו חנעס יסודיס
 וקסלו עליהס כורקז והרגום ותי לעקה גדולה צוולכיס. ציוס ג' הקסיל
 לחונט כל חיל כורקז ושופטי ארץ סיולוכוהו ויונלך ויסס לחחונט (פס
 הגיה ווהרס"פ ע"ס ול"ל לנחונט) צגי לו לנענה והוא כחן לו עלה ללקט
 כל הכסף סצווללרים והעיל על הסוחרים ווס כצד ובחדס אדר סנת חמשת
 אלפים ומאתים ושמונים וארבע שנים (פס כתוב צלדו ונוהרס"פ
 1524 = 5285) קרא סכיס עשר חסווי הסיודיס וואור כס האונרו לעונכס

(*) עיין ל"ק בקוף ההקדמה ד' X.
 (***) צין קלח הכיירים חסר ונלחתי חסר השלמות הרשינה כנולא דף אחד ונרציע צוגין
 הנוחזק ע"ו סורות הנוכילים חיה דברים וכחוצ עליהס ונלנעלה לקורות היהודים בטצרים
 ח"ב ראוים הדצרים לנולא וקוונס פה; ונקולר הונע צאו בהשונטה.

זאת עשו ומיו וואחים בכרי כסף חשקנו להציא אל גזיו הנוגך וישוע העם
 ויתחזקו וגם הפורים כסף לאכל ויאסרו בזקים חסויו היסודים ובע"ו צחור
 הלכו ולעקו לפני הנוקד יתן להם זמן ללקט ואמר להם כרפס אהם ואני
 כשצעתו להשעויד ולהכרוג אחכם אז קראו לום ואספו עוללים ויונקי שדים
 וילעקו לעקה גדולה ונורה ובעל שועה הילדים השעויה ויציאו למגדל ובידם
 ע"ו בכרי כסף. וז"ל הסופר אחר להם אהם תאסרו עד לא הנוגך ויתחזקו
 ותחלו הדין ויאדון והם ונלאך בא ואמר לז"ל ונחונט בגי ועבדיו קשרו
 על הנוגך בהיותו רוחץ ובקשו לשבור הדלת ויציא חנוט ונפתח קטן שבנוחץ
 וילך אל המגדל ולא בעה וברה עם עשרה אנשים ונעט נוחיל כירקו וישבו
 תחת ההר כל הילנה ונחונט בגי בא והתיר היסודים האסורים אחר זה קצ"ן
 שלשה אלפי איש נוחיל כירקו וירדף אחרי חנוט דרך שלשה ימים וישיגהו
 ויכרות ראשו צב"ז לאדר וישעוהו על כס ויצא בכבוד גדול ונלרינה וליהודים
 היתה אורה ושנחה אז קיינו וקצלו עליהם ועל זרעם ונשחה ושנחה יום
 שבעה ועשרים לאדר וקראו שמו יום נסים כי גם להולנע וישעו אחוה על גם
 כן יאצרו כל חויבי ד' וצא לליון גואל וכן יהי רלון וכאמר חנו. ככתב צכתב
 הסופר של כל הכ"י יעקב בן וורדכי וועיר ונכונ"פ צכתב החל"ג ליליה.

44 ששה בחנוכה קווארט השלשה וחלי דפיס הראשונים כוללים
 וז"ל לילית לנחצר קראי צלתי ידוע נעתק ונן הערבי והשנים וחלי
 דפיס האחרונים הם נוחך ספר וולות הנוכונה אלנוי ט"ד לר' שנואל הרופא
 הוערבי ז"ל צלירוף הערות גליונות (אלהאשית) ונר' יהודה וואיר הרופא
 תירי ז"ל (אלנוקאלה אלכאוסקה אלפלאל חל"ת) ונן ד"ה צנאונר ח' פרק ה'
 ועד ונאונר ח' ש' ג' ועד בכלל, כולו ערצית צאוחיות עבריות צדק האחרון
 אלנוקאלה אלחאקעה סי אל ערוות פלל ח' הנתחיל: אעלם אן אלכלאם
 סי אלערוות וכו' (עיין ל"ק נפסחים 146, 147) ובקוף נוולאים חיזה לאטיילנן.

שמונה כ"י העתקות אחרים ושני מכתבים מרא"פ.

45 פירוש על התורה כ"י עפ"י סדר הכתובים כפי גוס סצאו
 ונפרידים צז"ז ולא כנאל וננוכו יתר ונן ספר ויקרא ונוחצר קראי יהודא בן
 חליה (השם הזה כנאל צדק כ"ד ונן הכ"י צשורה שלפני האחרונה) בחנוכה
 טאליל בחונה יפה ונחודרת נוחזיק ס"ט דפיס וקודם התחלת הקשר: "צטס
 יולר הנאורות חאל פרק יהי נאורות." יחילו הדברים האלה בית שנאי
 וצית הלל.

ועתה אבאר החלופים שנפלו בין חכמי ארץ ישראל ובין חכמי ארץ
 סנע. דע כי אנשי ישראל אומרים כי מוסר הצחולה וואחים כסף ולאחונה
 ק' כסף ואנשי סנע יאמרו כי מוסר ועל זה לא תהיה נשיאת זה באנשי

שכער לפני ארץ כסירה כי הם לא יתנו והשוהר כאשר — הוא חוב, וזהו
כאמר להם כי אם אכן לנוהר פסוקה וזה טעם אחרתם חובה ונחתים כסף
והם אמרו בנשנה דבר טיבחים לב' כי אמרו וקדש אדם את אשתו צפרות,
ואם האיש יקדש את אשתו צפרות בעל להיות השוהר לא חוששים ונשרים
ולא ונחתים ועוד אנשי שכער יאמרו.

77 האחרון בקופו ותשלם הנולכה ונלכת הקדש ונכתיבת יד יסן
כושן כחוב על בייר גם העתקתי ונלה צולה עד וקום אשר עין אדם יוכל
לראות והעוקמות אשר נוחקו עד תוום השארתי ריק עד עת ונלוח היום
יום וא"ו עש"ק כ"ו ימים לחודש שנת תרע"ז פה ויילנא ונאת המעתיק זאב
וואלף צא"ח ונח"א אברהם ראשעכצערג.*

46 חוברת ונכרכת ונכילה חוששים דפים בתמונת קווארטו כוללים
העתקות מב"י שונים אשר העתיק החכם רא"ש בצציל סנונת ונח"ש פ"ז ל'
ויקדם לטן ונכתב להאחרון ז"ל. ובשער החוברת נכשמו העניינים הנולחים
בה לפי הדפים והעמודים ונח"א ונח"ש פ"ז ל' צעלמו. ואלה הם כפי שכתבנו טס :

- 77 א' ונכתב לנח"ש פ"פ.
- 1 ע"3 הדפים ונאגרונו טל הרדצ"א הנכאדים והנולחים. 3 ע"א
ונלחת פירוש עשרת הדברים לר' נקי בן נח. טס ונלחת פירוש ונגלת רוח
וונגלת אסתר לרמב"ם. טס אודות העשתי עשר פיוטים לרמב"ם בחרמים. ע"3
אגרת התוכחות לר' סהל הכהן לר' יעקב בן שמואל העקש. 4 ע"א תשובות
ר' יפת להכ"ל. טס ענין תפלה להר"ר יפת. ע"3 ב' ונכתבים טל ר' ונח"ש
הקראי. 12 ע"א ספר הישר להר"ר יסועה או ספר עריות. ע"3 הוספות נטה
הכהני. 21 ע"3 פירוש (צרחות) טוונת ויקרא אולי הוא לר' יסוע בן עלי.
26 ע"3 השתוות פתרוני זה הנוחצר עם פתרוני יסועה הנובחים בצרח"ע.
28 ע"א הנובחים בקספר העשר פירוש על התורה לר' יעקב בן ראובן.
31 ע"3 ספר הפתרון לר' יעקב האלוני. 32 ע"3 ספר הנולות הויוחס
לחבו הסס ר' לוי הלוי. 35 ע"א חונט נוסחאות ונ"י האצ"ע על פסוק לא
תצערו אש. 37 ע"א ספר הנולות לר' יהודה הדסי. 39 ע"א נחוד אשכל
הכפר להכ"ל. 45 ע"א חבורי ר' יוסף הכהן באלהיות. 47 ע"א ספר הנולות
לר' יפת בן לעיה.

47 דף אחד ונצוגין טלם ונביל רשימות קצרי ונלכדי הלדיק ואסתר
הנולכה אשר הרבא לרא"פ ונעיר חונאדן ע"י איזק אלכסנדרוויעץ איגראכוויעץ
סהעתיקו טס ע"י חכם היהודים ונעל גוף הנולכות העתקת רא"ש ונחוד הכ"י
הכ"ל בכתב אסורית ונ"י.**

*) צלקוטי קדמוניות נכפחים ונן סימן י"א עד י"צ נוכר הכ"י הזה ונח"א נאמר כי
נעשתה העתקה ע"י רא"ש (הנעריד).
**) פה נשמונו קלת דברים הנובעים לסימן זה ונעם האוור בהערה א' גוור 10 —
לכן ונלחו ונקוום בהשטעה ג' בקוף הספר (הנעריד).

48) שני דפים בתמונת שווייט צוגין וויליס: **א** (א) ש"ר וועלעכע עשר צתים ועליו כתוב: שבת היא לכם, השבתו שבתכם, אוח היא לכם ציי וציניכם. האקרוסטיכון שלו אצרהם צן שלמה חזק ואמר כל צית וצית כתוב צלדו צורחק ויה ש צת. והתחלת הית הראשון כזה: אדון הצבואים ודד צעעלו ויים צראשיתו צרה אלהים את השמים. **ב** ש"ר על אחדות הצורה ועל גתינת החורה צידי וועה אצ לנציאים וכלחיותה ואותיות תורה טעעל פה ועל ההשגחה ספר ועוכס ואמונת ציאת הועייה ותחית הוותים ואמונת שלטה עשר עקרים. האקרוסטיכון שלו אצרהם הגולה ווארלו. ואלה הם שני צתיו הראשונים: אך אונת שלם צחכלית צלי עכין וקנין וליאותו וליאות גוורה ואם הנוולאים בעלמים וליאותו לא תועדרה צלי רצוי צלי הרבצה לצדו הוא צלי אצרה אחד הוא ווכל פנה צאין סכיות ותמורה.

ג) פזמון יפה והאקרוסטיכון שלו ג"כ אצרהם. סוצצ הולך ג"כ על הכושאים המוכרים צקיון שלפני זה.

ד) תחנה על קדר הא"צ ועליה כתוב: י"ג ליירה זמן הוגפה צסיותו צורה צודצכר וציערות חצרותי זאת התחנה. ובה התחלתי:

אלי וולט פנה ווי ווי דא, הצט ווריות טצרי
בגי ללנות אם אעוודה, אתה תאיר כרי
 גדול העלה פנה ווי ווי דא וועה עון ווערי.
 וצטני הטורים האחרונים רוח צראשי הציבות אצרהם חזק.
 ה) זמר אשר אקרוסטיכון שלו הוא אצרהם צר שלמה עליו כתוב צניגון יום שבתון אין לשכות. ונושא הזמר כראה כי וועצרו היה אחד ונחמיו הקבלה.

49) חידה להראצ"ע של יסוד ווסקד על יסוד החכמה ופתרונה ואלה ילחק'ץ להל על דף גדול בתמונת צוגין צכתיצה וועוכה וואוד ונכתיצת וועיעה שלנו וגם כועה וועע ונכתיצת וועיעה של הקראים.

50) חוברת ונכ"ג דפיס קווארט ספר האחד עם פירוש כ' ונדכי כוועיניו והיא העתקה ונספר כ"ה הנוולא צפאריו אשר העתיק (עצור הנוכח דש"פ ז"ל) ה' ר' שלמה ווונק ונתוך הציצליחתהעק דשם. צזו המוצרת ונכחים שני דפיס אקטאוו גדול ונעתיקה אחת ונספר האחד.

51) ד' דפים וועעוים טעקלחס ונחוארים צלסון ערצוי ואשר צא זכרם צספר המבוא ל' 42 43 44

52) שני דפים קווארט גדול צאחיות ונרועות הדף הא' כתוב וועני עצרי ועל הדף השני נולאו לצד חונס שוכות וחלי בוללים. ה) ונספר דצרים קאפ. ה' הפקוקים י"ח י"ט ב' וון קאפ. ט. ספר הכ"ל א' צ' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ע' עם חרגוס אונקלוס צין פסק ופסק ונחיל צולות הסרגוס; וקנו לי ית ככסא היליין וועסינות צומלת "ארבעים". צ) ונספר ישעיה קאפ. ו"ט הפקוקים כ"צ כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו הוא סוף הקאפ. ג"כ עם חרגוס יונתן

צין פסק ופסקו: ונוקדים בנקוד הצליל ונוקרה קענה על הגליון עם
 וקויות המלקים (Luchos) כמו שהם בהקצוץ הנעמק ונונה (אח המעתיק
 לא אדע) צין א' וצ' קינן וההוקרה נשתי שורות. אם לא היה צ"ל
 53. חוברת מ"ד דפיס בתנוכה שנייית צוגין לאורך. וכתב ואלח רא"ם
 אל עד"ל וניל רשונה עם ראשי פרקים וון החצורים אשר צב"י על גויל תחת
 ידו וחצורי חנוי הרצנים ואשר ואלח צק"ק אור צצית נכותו על החכם
 הקלח כנעור"ל אליהו כוכי העכו צענת חצרו"ו עם הגהות על הגליונות
 ואלח ונהרש"פ גם וונה בתוכו 77 אחד צשנייית צוגין עם איזה הערות
 ולוויים ונהרש"פ.
 54. ששה דפים אקטאו ונילים אגרת רא"ם אל הונכה מ"צ לירח
 האתנים סנת תרכ"א לפ"ק צליוף דצרי צקרת על ספר ל"ק, וצקסו:
 „הושך יבא בצעז"ה."

ד

כתבי מהרש"פ ז"ל.

- 55) ספר האחד לר' אברהם צן עזרא ז"ל עם פירוט גדול ורחב
 ונהרש"פ צלתי נשלם, ונגיע עד „או טההיכה הללעות הקטנות סנוכות כמו
 כ' כ"א כ"ט או הגדולות סנוכות כמו ה' י"ג צ"ב, הנופרט וניחא צפירושו זה
 שלשה כ"י אשר השחוטט צהם וכה יכנס: כ"י שלכו וכ"י יה"ט וכ"י פאריז*)
 וניל טצעה עשר דפיס בתנוכה קווארט הנוקוניים ג"כ צליפערין העולים
 למספר 75.
- 56) חוברת ונהטעה דפיס בתנוכה קווארט וניל חולדות הראב"ד
 הראשון צעל ספר הקצלה. וכנראה כתב אותה הנוחצר ז"ל בעין הקדונה
 למספר האנוכה הרונה כ"י הנוולח אללו נוור 23.
- 57) חוברת ונארצעים ונהטעה דפיס בתנוכה קווארט הכוללים:
 א) טונה עשר שירים לר' יהודה הלוי ז"ל (אחר הפתיחה הנוקפת
 77 שלם ונשני עבריו) והיא הקדונה ארוכה וון חוטה דפיס לתנוכה עשרה
 שירי ר' יהודה הלוי.
- ב) ההקדונה לס' הערוך של רצונו נתן ז"ל ואלח ר' שמואל צ"ר יעקב
 ז"ל צליוף איזה חלופי נוקמאות צאותיות א' ע"ו כ' (על אודות זאת
 ההקדונה עיין לקוטי ק' נספחים 151 עד 157) ונחוקה טצעה דפיס
 הנוטאים וכותנים על השוואות שרשי לה"ק צשרשי אחיותיה שאר לשונות
 הנוחה עניכים נכצדים וחדשים. גם איזה דברים על ספר יסוד ונספר להראצ"ע.
 ג) י"ח שירי ר' יהודה הלוי עם פירוט מועי חתיים ונילים כ"א דפיס.
 ד) חלופי נוקמאות ונספר הערוך (הנזכרים לעיל צ') עם הערות
 גדולות חתייהן, ונראשט שיר שחוק השקאקי להראצ"ע נ"ע ג"כ עם הערות
 * עיין נוור 50.

עליו ומהרש"ם וכלים י"ג דפיס. על הקמר הזה ונאלץ דקיון הלעמוד
וורילכא לדפוס.

(58) קונטרסו החיקונים לקלם עעיות והשנועות צספר קונקורדאנליא
והדורא של החכם פ"רעט כ"י צענת הת"ר לי"ירה ויכל עשרים ושחיס
דפיס צמונת קוולרע ווקוונים ג"כ בליפערין, גם וונחיס צזה הקונטרס
עוד שעה דפיס. הארצעה וחס ג"כ חיקונים חצל הכתיבה היא מיד חמר
וצפנים צכאסס כחוצ. חקר מלים הקונים והגהות לחס"ש של צ"ז
הולח לעטרים.

(59) חוברת וי"צ דפיס צמונת רביעית ויכלים חמונת שמות
הסבוליים שחס מלעיל זכר ונקבה. הדף האחרון והעמוד צ' לדף שלפניו
כשאר חלק גם וונחיס צס שני דפיס ווחמונה חכ"ל אשר העמוד האשון
והדף האחד יכיל צקצכו. שמות סבוליים ממשקל פֶּעַל.

(60) חוברת וי"צ דפיס. שני דפיס האשונים חס לוח השמות שיר
נדיב עשיר סוס כתוב עזוב אור לוק גדול חבור וולון קענון גיון זענון
דאָבון ועד דף ה' יחצבו כל השמות החולכים על פי דוגמת הלוח חכ"ל
ומדף ה' ועד סוף יחצבו כל השמות סקופן ל"יה ולפניהן חנועה ונחתיס
ל"כה או קעץ. שני דפיס האחרונים כשאר חלק.

(61) חוברת וי"צ דפיס צמונת רביעית צוגין כוללים חמונת השמות
שחס וולרע זכר ונקבה. הדף הששי כלו חלק וולצד השני דפיס האחרונים
כולס ונעוצים צקלעוס.

(62) ד' דפיס פאגליא כוללים ונשקלי השמות ויכל הגזרות.

(63) חוברת וון ה' דפיס צמונת ע"ז צוגין אשר השלטה האשונים
ויכלים שצעים ושלטה שעות עלס הכוללים לצד צלשון רבים והשאר כשאר חלק.

(64) חוברת ונ"ו דפיס צמונת רביעית אשר השלטה האחרונים
והעמוד חצ' הקודס להן כשאר חלק. וחס ויכלים דקדוק לשון עברית קלר
צלשון חשכנו צחותיות עבריות על פי כללים קלרים, ואחר כל כלל יצואו
דוגמאות כעין סקוקיס חרויס ווואחויס וולויכיס צוויכיס. הדקדוק ווחחיל
ון ה"א הידיעה ווסייס צהפעל, ונשנתו וואל קלה וקלרה.

(65) ד' דפיס צמונת רביעית החלה וון דקדוק עברי צלה"ק
הוסייס צפתח גכובה.

(66) חוברת וי"ע דפיס שונים כוללת ונחציס שונים צלשון עברית
והעמקס צלשון חשכנו צלרס. הכחוציס צלי ספק לחלוצידיס לאון אח ידס
לכתוב עברית.

(67) אויפנאבען לור איצערזעטלונג פאס דייעטען אינס העברעאישע
אדער פראקטישע אויסאיצונגען דער אין דער סינטאקסיס (שנוש הלשון)
פארקאוווענדען רעגעלן. כוללים ארצעה וחלי דפיס צמונת רביעית. וואונר
ח' ווה' הידיעה פק ח' וואונר צ' ווחצור השמות ציכיסן.

68) ל"ב דפים גדולים פאגליא כוללים א) עיני דקדוק. ב) עניות

69) חוברת כוללת כ"ג דפים בתמונה שנייה כוללים הרבה עיני דקדוק ופירושי עקראות וסודאות חדשות בהרבה ספרים גם אזה עיני וקורה ועוד כוונת הערות על דברים טובים.

70) חוברת קטנה תכיל ט"ז דפים קטנים בתמונת ט"ז צוגין כוללת עיני דקדוק גם איזה פירושי וקראות ועוד הולאות חדשות בכונה תיבות הנוטות ודרך הכניל.

71) חוברת ז' וחלי עליס רביעיות וקופלים לאורך ועושין ט"ו עמודים כוללים כוונת עיני דקדוק ופירושי וקראות קטנים גם השערה חדשה על סירת דבורה.

72) עשרה דפים פאגליא כוללים עיני דקדוק.

73) חוברת וסשה דפים בתמונת קווארט על השער כללי השמות ורקדוקיהם עם לוח משקלי השמות כתוב בלשון אשכנז ובלוחות עבריות. ונסתמו וואוד קלה וסולה נקיה. ווכל אשר כתבו חסווי העדקקים בין כוללים בין ישראלים היא היותר קלרה ונשוצחת.*

74) נייע אנויכט איבער דיא צילדונגסגעשיכטע דער עברעאישען קעגנאלט פארווען צייס ערעפפנען דעם סוליהארק 1843/4 כוללים שמונה דפים רביעיים בכחצ ולסון אשכנז.

75) פארטראג איבער גראוואטישע רונטיגע אויך פאלשע עקסעגנעזע געהאלטען איס ציט הוולדס לו וויען דעלענובער 63. 7 דפים גראם קווארט אשכנזית בלוחות עבריות.

76) חוברת ונכ"ד דפים בתמונת קווארט:

77 א' הכחוצ בראם א קל שלמים על משקל פשל ופעול יחיל "תפלה לאחסר" וון ס"ג פקוקים ע"ד ונליח ספר תהלים.

77 ב' ע"צ ב' קל שלמים ע"מ פשל ופעול. קאפ. וון י"ח פקוקים על דרך ספר ירמיהו.

77 ג' ע"א ג' קל שלמים ע"מ פשל ופעול. קאפ. וון כ' פקוקים על דרך ונליח ספר ונשלי.

77 ד' ג' ע"א ד' בפעל שלמים קאפ. ונע"ז פקוקים ע"ד ונליח חיוב.

77 ה' ה"כ לוועה ד' עוד על הנפעל שלמים קאפ. ונחנקה פקוקים ע"ד ונליח ונשלי.

(* הערה: צעצרי על פני הכינוח הזאת לדעת את כל החסון לי לקרות יוני חיי הנוחה רש"ף ז"ל, אשר ילאו ונוני בקיוב לאור בלשון אשכנז רצח נפלאהי על החכם הווער יך כי שחכ להזכיר צווקום הזה: כי דברי החוברת הזו לכלליהם ופרטיהם נקצנו צלו לתוך דברי ספר מורה הלישון להס' ר' חיים גני לצענעבר. דוקטור שלמה לעוועבאן.

77 ד' ע"א וא"ו על הפעיל שלמים הנוחיל "לנוחיל" (* קאם. ונ"ט פסוקים כעין ונלכת ספר תהלים.

77 ה' ע"ז ו' עוד על הפעיל שלמים קאם. ון ע' פסוקים כעין ונלכת ספר תהלים.

77 ו"א ע"ח ח' על הפעיל שלמים הנוחיל "צעשתי עטר טנה ללדקיהו אשר המלך על מלכות יהודה "צמודס הרציעי צהשעה לחודס הקבוקה העיר והי לקיחה" קאם. ון ע"ו פסוקים כעין סגנון ונגלת חיכה.

77 ה"ל ע"ז עד חולע הדף זין ע"א ש' על פעל שלמים הנוחיל : "למולכת וזמור" קאם. ון כ"ז פסוקים כעין סגנון ונלכת ספר תהלים.

77 זין ע"א עד לזעס ו"ד עוד על הפעיל קאם. ו"א פסוקים כעין סגנון פסל.

77 ה"ל ע"ז ו"א עוד על פעל קאם. ו"א פסוקים ג"כ כעין סגנון ספר ה"ל.

77 ח' ע"א ו"ז על פעל שלמים קאם. ו"ד פסוקים כעין סגנון ונלכת ספר ויכה.

77 ה"ל ע"ז ו"ג על הפעיל שלמים קאם. ו"ד פסוקים ג"כ כעין סגנון פסל ירמיה.

77 ט' עד חולע דף ו"א ע"א י"ד על שלמים פ' גרוניות שני קאם. ח' וזחיק חושס פסוקים. והשני ו"א פסוקים כעין סגנון פסל איז (**).

77 י"א ע"א עד סוף הדף ה"ל ע"ז קל שלמים ל' גרויח סח"ע שיר ורצוע צעל טצעה צחים וחרזיו ח' ג' ז' וכוח עליו השיר סקז דצרו אל הנפשו.

77 י"ב ו"ג י"ד פעל שלמים וגרוניות כוללים צטנשה קאם. [ח' ונ"ו פסוקים. חז' ונ"א פסוקים. חב' ונ"ר פסוקים] כל הקורות לנלכי יהודה ויום צקט ישראל מלך עליהם, ודצרי טנואל אל העס. כעין סגנון פסל טנואל. והקאם. ד' צדף ט"ו ע"א ועוד חרצע טורות ודף טלפסיו קינה ונ"ג פסוקים דסגנון ונגלת חיכה. הע"ז ונח הדף כשאר חלק.

77 ט"ז י"ז י"ח י"ט ב' ב' א' ע"א על כל השלמים והגרוניות והכנוים חנויח חסי.

77 כ"א ע"ז ב"ב משל חסרה בן בון סגנון ועורב ונשלי וקהלת. אינו וסוון צפסוקים. הטורה האחרונה ודף ב"ב הוא מפעלי גל"ח.

77 כ"ו ע"א שני ונשלים ח' ונחי פ"א ו"ו. ונז' מנחי עיין ו"ו. (***)

77 ד' ע"א ע"ב משל חסרה בן בון סגנון ועורב ונשלי וקהלת. אינו וסוון צפסוקים. הטורה האחרונה ודף ב"ב הוא מפעלי גל"ח.

77 כ"ו ע"א שני ונשלים ח' ונחי פ"א ו"ו. ונז' מנחי עיין ו"ו. (***)

(*) הוא ונחיתו כ"ג טנוואי. (הנעריך). (**) צאלו חז' קאם. יצואו כל הפעלים ונשלים פ' גרויח טנוואים צמקח אחד ונחם לא נעדרה (הנעריך). (***) צדף ה"ל ע"ז ודף כ"ז ע"א והוא האחרון טעה פסוקים צליקוד ונעין ונשלי וחיז וסירח האזינו ופסל ירמיה צלחי וקוואים על איזת דרך הס' הולכים ונשאר ונח

המלאכה הזאת היא ניוחדת צויה, ולא צא כבושם הזה נקשרי העצרים
 כי כחפוזי זה צומשכיות כסף כן נמשולים פה כל הפעלים ואופני שנושם
 צבל אופני יוני ונליה כפי שנמלאים צומקרה, הכל לפי הנאות לענין. חכליתה
 היא ללמד את צבי יהודה שנושם הפעלים. (צזה המור ונחמס כל הצריל-
 ליאנעק ומהמלאכה הזו כ"י הנכות ז"ל.)

77 חוברת כוללת ס"ע דפים צמוונה רציעת נחלית החוצרת כמעט
 נשאה חלק, חכיל צקצה הערות וליונים לנקוד האשורי אשר רובי הדצרים
 האלו צאו צספר הנצוא.

78 חוברת נ"ח דפים צמוונה רציעת נחילים קילורים ונקוד האשורי
 ונמורה על יסעיה נון קאפ. וא"ו עד גמירא ונן ירמיה עד קאפ. ל"ט ג"כ עם
 נמורה ונמלאים עליהם הערות ונרש"פ.

79 חוברת כוללת ל"ע דפים צמוונה אקטאו על השער כחוצ:
 „הטעמים צנקוד האשורי“ הם נמשאים ונחמס על הטעמים צנקוד האשורי
 לכל כלליהם ופרעיהם. העשרה דפס האשונים וצמוונה האחרונים נשאר
 חלק.

80 חוברת נמושים דפס נחילים קילור וננקוד וטעם האשורי (*
 נחציאים אחרונים וחרי עשר. הם אך ג'ל"י ענינים נכצדים וחדסים עם
 הערות וליונים. וצלי ספק הם המור להערקלין (***) הוא ספרו הגדול על
 ניקוד האשורי צלטון אשכנז אשר היה צרלון המכות להוליאוי לאור. הענינים
 האלו העומדים צרונו של חקירות חדשות על נמשא נכצד אשר היה עומר
 ונעלם נועין כל חוקר צאורך הזונים (ואשר המכות ז"ל טפחם ור"ב רוב יוני
 ואשר לא עוצוהו אף ציוני נורדו וחליו הקשה, והציע צעין מנולה על צניו
 המוחים אלה הנעצים והנשאים נפחרים ונפורדים זה צכה חה צכה ואשר
 כנה נהם העומדו לפעמים אך לקמחא צעלנול) כי הוא אצ וראשון לעקף
 הנכצד הזה צמכות ישראל דורקים צינה רחצה וסקידה נפלחה ואון העושה
 נמלאהו צמוונה וצנחיות גדולה כהמכות ז"ל לרפס ולצכס ולהכניס
 צמוכס הקדר הנאות לנען יהיו ערכים וצמוורים צכל ללחת לאור לפעולת
 חלס.

81 שלשה דפס פאגליא גדולים השוואה מן דפי הב" סל ד' תשע
 עם הקאפיטולי והפסקים של הנר"ב סלנו.

82 חוברת נארכעים ונשעה דפס נחילים המורה גדולה והמורה
 קטנה ונחקצן הגדול עם הערות וליונים. גם אלה לחמנים העוסקים צתורה

(כ"ז ניד אחר) ולא ידעתי מה ענינם לכאן. (המערך.)

(*) חוכן שני הדפס האשונים צבר נכנס צספר נצוא לנקוד האשורי מן 124
 צד"ה יסעיה ו' י"ג עד 181 ואלו הן החלופין צנציאים אחרונים וכ"י. נדף ג' ונצד השני
 נחחיל נישע"י קאפ. וא"ו ונסיים צנלחכי סקוק כ"צ. צמנשה עשר דפס האחרונים
 נשעה נהם צהערות סמות ושה נהם חלקים (המערך.)

(**) עיין מחיתה הנצוא צחלחה.

וחכמה לשמה כהמנוח ז"ל לעצור עליהם צטוס לצ ובסקידה גדולה ולדקדק בהם
כחוט השערה למען הוליא הדבר לפועל כאשר היה צכוונת יולרס הראשון.
83 ד' רפ"ם בתמונה רביעית ועל השער כחוצ "הערות למקורת סקצו"ן"
כוללים הערות וסקוריות על ירויה יחזקאל יסעיה והוסע.

84 חוברת קטנה נוח' דפ"ס בתמונת קווארטו קטן ויכילים ג"כ איזה
קילורים וירייה ויחזקאל ודצרי וסקורה ועוד הערות קטנות.

85 ט"ז פאגליא גדולים בהם ככללים הפתיחה האשכנזית לספר
המבוא בלותיות עצריות היא ראשית המולחכה (Brouillon) והנדפס
צמוצו גם מוכחת בתוכס עוד חתיכה קטנה על כייר להוצ' מוספר כ"א מלות
עס נקוד הצבלי.

86 חוברת קטנה תכיל כ"ד סמיכות צוגין עם הערות וליונים טובים
אשר ליי"ן המנוח ז"ל לעלמו ורובס ככולס כוגעים לקורות הקראים אשר אסף
וקצץ לספרו לקוטי קדונויות וציהים נמולא כעין הקדמה קטנה לתקוטי
הקונקורדנליא של החכס פירסעו גם נמולא עס רשימה ווחוכן העיכיים
הנמולאים בנספחים ובהערות.

87 י"ד דפ"ס גדולים בתמונת פאגליא כוללים דברים רבים הנוגעים
לקורות הקראים אשר אסף והרש"פ ז"ל לספרו ל"ק.

88 חוברת נשמוכה דפ"ס בתמונת אקטאוו כוללת תשובת רש"פ על
הצקנת הראשונה של המוליא לאור. *

89 דף אחד כולל הערות וליונים לתולדות החקידות ועוד שתי
חתיכות כייר כוללות רשימות ונספרי החקידים.

90 דף אחד רביעית צוגין ויכיל איזה הערות על החכס דעליעט
בספר עין החיים אשר הוליא לאור.

91 דף אחד בתמונת פאגליא כולל הערות על ספר לישרים חסלה
דפוס לעונצערנ. 1859

92 חוברת וי"ד דפ"ס בתמונה רביעית כוללים העתקה אשכנזית
באותיות עצריות וגם העתקה עצרית מהקי"ור לעלי צן קלינאוון וולקוטי הרצ
אצו קעיד הלוי צן אלחסן הצברי לספר האגרון הכולל שרשי המלות העצריות
לאצו קלינאוון דוד צן אצרהס וון פאס ההעתקה מוגעה עד שער אב וכו'.
93 ב' פאגליא גדולים ויכילים העתקה אשכנזית באותיות עצריות
וההקדמה של ר' געה דרעי לכרך הראשון והדיוואן שלו א' 39 ומהקדמותו
לכרך צ' (**).

(* בוכחו על אצן דע"ף אשר השתדל בהדפסת הספר ל"ק צווינא. (עיין כרס חמד
מחברת תשיעית 75 51) (הוערירך.)
(**) עד מלות "חס יקול אל עבד אלפקיר" וכו' ההעתקה היא מלה צמלה בזה: קאל
מולפה: דער פערשאפטער שפריכטו אלחמדללה: לאצ זייא גאטע. וון חס יקול עד
וצא אלקואל חסעה: הערצי הוא על הגליון ובפנים היא ההעתקה ונכאלן ואלך תצוה
העתקה לצדה צלי גוף הערצי. (הוערירך.)

94 ד'ט"א העתקה אשכנזית בכתב אשכנזי כוללת לצד ההעקה
והקדמה השניה לכרך ז' י"ג 34.

95 דף אחד בחמונה רביעית ויכל חקירה חדשה על אודות שני שלוח
הנשיא אחרים קרלים ללא שאינם נגזע ענן כי הם נגזע אחיו יהודה ע"י
הרשימה הנמלכת בראש החכ"ך כ"י שהשיג הנוסע ר' יעקב הלוי ספיר
וחושבי ירושלים צעיר לנעה (עיין בהלופה להמגיד בשנת הכת"ר נומר 5)
ובחובו לדבקת חתיכה אחת לדפסה מו"ע הוגיד הועתקה: וכתב כולל
מקדמוניות ערת היהודים אשר צעיר קראקא.

96 עשרה דפים כוללים חקירה על דניאל בן נשה* (שעשה קילור
והודן ספר חובות הלצות לרבי צמ"י ז"ל בלשון ערבי בשנת ה"ח חמ"ג
לי"כה) בלשון אשכנזי וכתב עברי (והוא בראוי לליאן וההואמר הכדפס
בארבעת לעולטען יאהרגאנגס בייאלאגע לוס לעבל"ט) והקדמות זה הקילור
בלשון ערבית וכתב עברי ומק"י ח"ת ט"ת י"ג ונשער הספוס. הדף
החמישי והששי והעבר האחד של הדף השביעי נשארו חלק.

97 חשעה דפים גדולים פאגליא כוללים ענינים טובים. א) ומתמוכות
והילות (רעטארישע פיגורען) הנמלכות בכה"ק. ב) ומשום הכוח צעברית
להוראות מאן באשכנז. ג) וההתעוה או נקודות של נקוד הצבלי ועוד הערות
ופירושי פסוקים גם שמוות ערים ימים ונחלים הנמלכות בכה"ק.

98 דף אחד בחמונה רביעית ובראשו כתוב עקרתי לך 104 אלל
די קאקי העתחיל זכרון „כתוח הירודים צומכנו“.

99 שתי מפות גדולות בתצנית פאגליא גדול מארץ ישראל
וגבולותיה ה"א) עם ליוני כל העוקמות בפרט, כפי שמוחם במקרא גם
בתלמוד ובלשונות העמים הכל רשום ומופוש באר היעצ (צלי לצעים)
באותיות עבריות צידי המנחה והרש"פ ז"ל והב" עס ליוני העוקמות וכו'
וכו' בלצעים מלצעים טובים אך לא נקבו בשמות.

100 מבורא לנקוד האשכנזי או הצבלי הכדפס עם הערות וכמה השלמות
וחקונים על הגליונות וגם תקוה ועיות הדפוס ונוהרש"פ ז"ל.

101 חבילות חבילות לאטיילען על חקירות וענינים טובים: נוסרה
נקוד, ציבליאגלפיה, זכרון שמוות ונחברים נוסחאות טובות ורש"י ורמב"ם,
רשימות כ"י ועוד ועוד וגם דברים לציאור ק' ילידה נוסחאים ונופודים על
חתיכות חתיכות כייר אשר לכל זה נחוץ זמן רב וסקידה עלוונה וציה נחצה
בהליעראשור להראות לכל אחד ואחד מהם עוקונו הראוי לצל יעלו צתהו
ויאצרו.

102 ד' דפים בתמונת י"ג בראש דף הא' (כתב המנחה רש"פ ז"ל)
ע"א כתוב: הלים מן קא"פ ל"א פסוק ט"ו מלת בעתתי עד קא"פ. ל"ג פסוק
ח' מלת איעלה בשנוי הטעמים. הדף הזה כתוב באותיות נורצעות מועטם

* עיין לקוטי קדמוניות נפחים לך 167.

ובלתי מנוקד וקיים צמלות „על יתר עשה, דף הכ"ל ע"ג מוחליל צמלת גאווה
 ומקיים צמלת איעלה. צמלות לשטף תלך רשום על הגליון מלרע. דף ג' צ'
 ג"כ צממונה הכ"ל וקסר חלים בדפס. מוחליל „ושא לכל מעלתי. סוף ס' י"ח
 קא"ס כ"ה ומקיים מתי אירא צ' קא"ס כ"ז א' בעבר השני מהדף הכ"ל
 המוחליל צמלת „ונוח" ומקיים „צקוה אל" צמלות בבית כלב חלי מוצע ורשום
 על הגליון ונכאן מוחליל דף הא'. ונון הוולה הכ"ל עד „כי שנוע" דף ג'
 עמוד א' הועמדו בעעמיס אחרים. למטה וון הדפס. נמלאו הדברים האלה
 (כתוב וידי מהרש"ם ז"ל) העעמיס האלה מועחקים מחדך שני דפיס קטנים
 ישנים שנלא ידדי הח' הקראי וו"ה אברהם פירקאויען כי ועוד זה מלאחי
 שכל התיצות שהיו צהן מולס ומירק נכהצו מלא צוא"ו ויו"ד רק מועוה
 למועוה חקר ועוד זאת שבמקום סיפול אללנו המעף וון הפתח והסגול בעצור
 הדפס שוא שאלחיו כשאר שס קיים אלל הפתח והסגול כמו מעלליהם
 יהרסם תעובגי יאספני*) ועוד זאת שהתיצות הנגזרות מנל"ה סקופה דה
 לא ישחנו צממיכות והסגול ישראל גם צממיכות ע"ס. צזה דף רשום על
 הגליון הן צלירה כוועסה צסגול ואלל כי שמע כלב חלי מוצע השני ועל
 הגליון רשום ע"כ דף הראשון. דף ד' הוא חלק.

103 חלק ממוחזר רוטוניה צממונה קווארט צ' דפיס עם ליוכים מלאח
 מהרש"ם ועל הגליון מועבר השני לדף צ' מאלאו איזה דברים צממיכה ישנה
 המוחלילים מולדות חנו רצכן צכ"ז וניס לדחש נחקדו שמים וכו' בדפס.
 א' יהודה צר שחל. ב' מותחיה צרבי יוסף הפרכס חזק. ג' משה צ"ר חיה
 חזק ואמוץ. ד' שלמה הקטן צרבי יהודה. ה' יהודה הכהן. ו' א' אלנתן הכהן
 חזק. ז"י י' לחק צרבי מושלום).

(*) ע"ן במבוא צממיכה המעמית זייטע XX למטה בהערה.

חם

Beiträge zur Geschichte der Rabala II. 27. 1875

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words like "חם" and "יהודה" are visible.]

השמטות מספר מזכיר לבני רש"ף

השמטה א' סייך לכו"מ 10. ד.

אמר שמחה זה הואמר לר' ושה צר' יהושע צר' דוד הכרצוני ז"ל נמלא חמת ידי כחצו יד ציחד עם השמטת הטבעי לאזן רש"ף והעמקת ר' קלונימוס. ועם ס' השמטות והעולם לאריסטו ציחור הס' אזן רש"ף. ועם ג' פרקים הראשונים וקספר הנהגת הדין לאריסטו הנקרא איקונומיקא. והנה ידוע שזה החכם המוכנה ג"כ וייסטרן וידאל ונולד בערך ה"א ושנים בקרוב ולמד אלז אציו צנערותו צפארפיאלן ונפטר בשנת ה"א קב"צ בקרוב היה חכם גדול ומעמיק צפילוסופיא וחד השכל מחד וחדר פרושים על כונה ספרי ערב והידועים וקספריו הם פירוש לכוונת הפילוסופים המוכנה אל וקלד לאל גזאלי ופירוש על מאמר אפשרית הדקוח לאזן רש"ף, ופירוש להדרושים הטבעיים לחכם ערבי זה (הנה ג"כ ת"י כ"י) ופירוש לחי צן יקטן, ומאמר בשלמות הנפש. ומאמר צנחירה נגד הגרם הגזירה לחכם אחד פלאי, ופירוש על איכה ופירוש על ס' מורה נבוכים (יעוין על על אצותיו ועל חזריו קספר הנפלא והמפואר melanges de philosophie juive et arabe p. 502 ff.) אלז זה הואמר שאני נותן פה לפני הקורא צלתי ידוע כפי הנראה להציגליארגאפהען צצווננו שזילובלי זאת היה מוזכרו זה החכם. ולפי שהוא קטון הכמות מורתי לפרסונו ע"י הדפוס קבסם הוא נותן כאן קלת חוספת צחור לונה סציאר צפרוטי לס' המורה. והנה זה הואמר שמוכנה המוצר צעלמו צכיוי אגרת נחצר אל"פ עדות של הכותב צקומו בשנת טאה ושלש לאלף השני, והוא נוסכים לזונו. חוץ מונה סנציא ג"כ צמאמר זה פירושו על ס' הכוונות וגם חותם שמו צחוכו שהכל נבעיה היותו מונו. תוכן ענינו הוא פירוש על מאמר ארוך להראצ"ע ז"ל צפירושו על התורה לפרשת כי תשא (שמות ל"ג ב"א) סנציא כאן צקלת סינייים וההדפס שאעיר עליהם צנוקווס. וצדרך אגב ג"כ פירוש על קוד סיבור קוואה ע"ד פילוסופי וצבלי הספירות לזוי חכמי הקבלה. אונס צמה שהקדים למאמר זה פסוק כל הנקרא צשוי וגו'. (יעי' מ"ג ז') והיח ציחורו ליקוד ומאמר זה ילא צעקנות הפילוסופים והנוקוצלים הקודוים לו וגם ר' שצתי דוכלוו השתמש צו צהקדונוו לספרו, וקספר אלילות שהוליא החכם ד"ר יעללינעק כ"י צגנזי חכמת הקבלה דורש ג"כ זה הפסוק. ונעיר סס זה החכם קגס ר"ש צן בצירול ציחרו ע"ד הקוד.

יעיין ג"כ קספרו Beitrage zur Geschichte der Kabala II. 27.

השמטה ב'

סייך לכו"מ 44. לקורות היהודים במצרים.

א"ש זה הונעשה נמלא צקוק כ"י הכולל כונה ספרי הקראים והוא מיד הכותב על שאר הספרים ושמו יעקב צן מרדכי ונעיר ונגוף צחלי האי קרים, ובנראה קראי היה ובתצו בשנת ה"א תל"ג ליצירה. ואם נקיש מונה סנראה ופרטי הדברים הצאים צקספר זה מוקורות ונלך חוגרונה צקונקטאלנטיכאמעל השוים וכל לך עם מה שמודע לנו וקספרי דברי הימים צכלל, צלי סקמ גם כל יחד הקורות הצאים צו המתיחסות ציחד לאוונה הסינרלית לרקו יחדיו, כי קוליוואן זה אינו אחר וון קליוואן השני שונלך חמת אציו הקולטען קלים הראשון צשנת 1520 לוקספרס או ה"א ר"מ ליצירה. וכפי הידוע מונוו היה אוהצ משפט ודק, והשיב מיד צחלחת ונלכותו כל הנככים שלקס אציו מרצים של חושצי ארלו לצעליהן והחזיק ידי השופטים לנפוטו צאמונה. ולא היה מונה אלז חכמים ידועים צאהצתם אל הדרך והיחור. ובעשה מלחמות צקוריא וצמארים וצפרס, וצשנה השניה לנלכו לכד מלודת צילברגלד, וצשנה השלישית חת האי רופוס. ופנה לאגנרן ולכד עיר אפען והלך לויען ור עליה ונלחס צה

ולא עזר כחוטב צדק אשר לא יוכל לה . . והנה קורות אומתנו אינן עניות
 בצרות טעברו עליה בכל דור ודור ובכל מדינה ומדינה וציועויות וכחמות שהראה לה הקצ"ה
 בעת תנווט הגלה ותש כח הקבל אשר לזכר עולם קצבו להן יעני ונשמה ויו"ע בכל שנה
 וננה ציוס הפורקן. אך אלה התלחות שקרו ליהודים שזאלכאנדריל וננהם שנעשה להם
 לא נודע עוד. — ונחה הנני להעתיק הדברים מה ששזיל כותבי הקורות.

השמטה (ג) ס"ד לכוונר

(השנים שנמצאו בנוסח מן המצבות של מרדכי ואסתר ששלח פירקאוויטש):

תרת הנדפס	בהעתק פירקאוויטש
סתאם	סתאם
דוולת	דולת
שנת א תרכא	תרפח

(באמצע): צורת ארון מרדכי הצדיק זיע"א

באמצע: מרדכי גדול מן אסתר מ"ו שנים נמצא ב'
 אלפים ג' מאות ואחת דהיינו ל"ט שנים
 קודם חורבן בית ראשון וחי תנ"ד נמצא
 פמירת מרדכי אלף תתס"ו ע"ש"ב.

באמצע: צורת ארון אסתר הצדקת זיע"א

באמצע: לידת אסתר נמצא ב' מאות דהיינו
 ל"ד שנים קודם חרבן בית ראשון
 והיה ע"ה שנים בשעת הנזכר
 דהיינו מ"א שנים לחרבן בית א'.
 סביבות ארון מרדכי הצדיק
 וכבוד ד' יאספך.
 סביבות ארון מרדכי הצדיק זיע"א.
 וכבוד ד' יאספך וניא"ע.

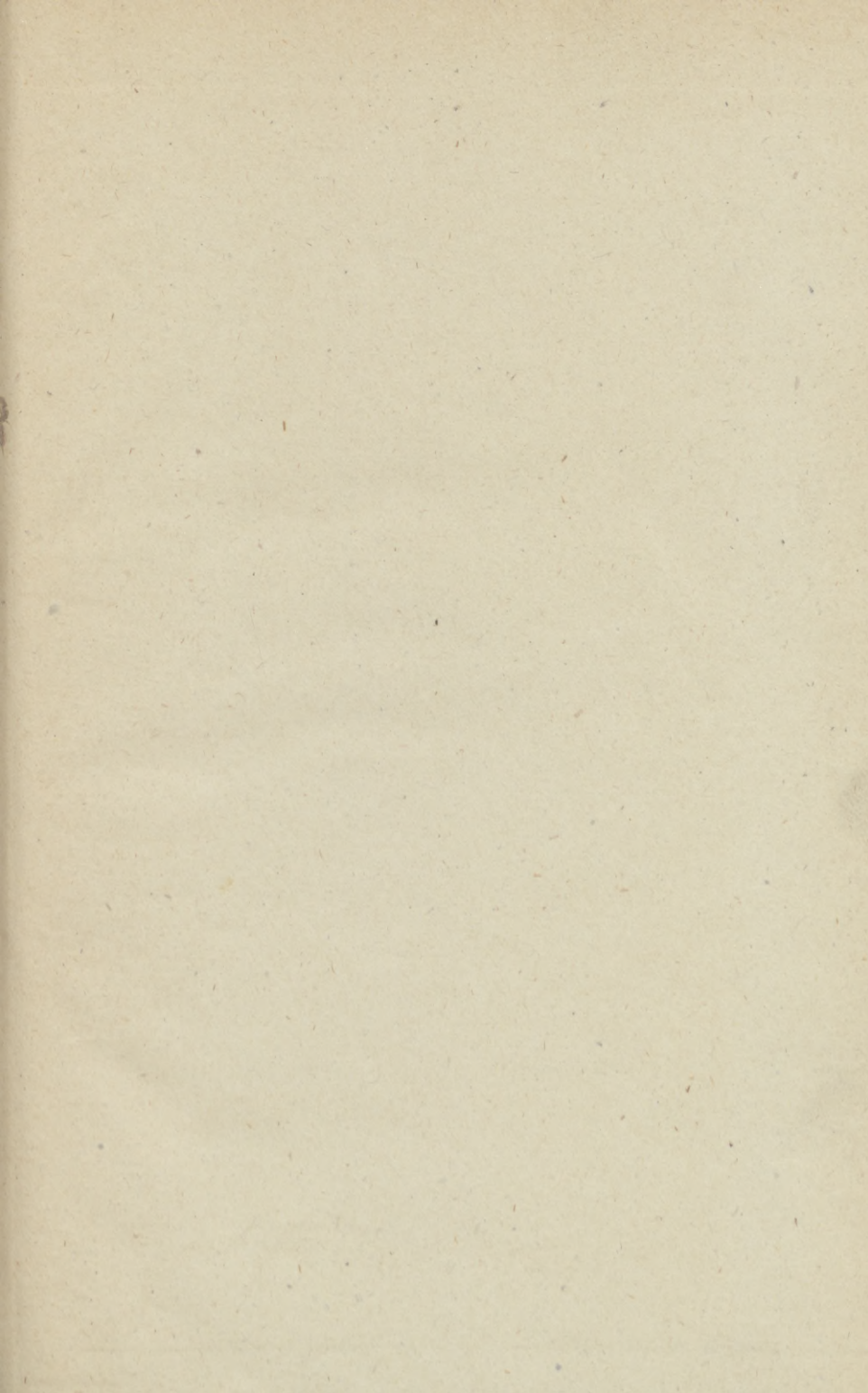
בצד ארון מרדכי על הגליון נמצא עוד זה:
 בחמשי בשנת מ"ו לחדש אלול
 ש"ד תע"ד ליצירה מאנשי כאטן.

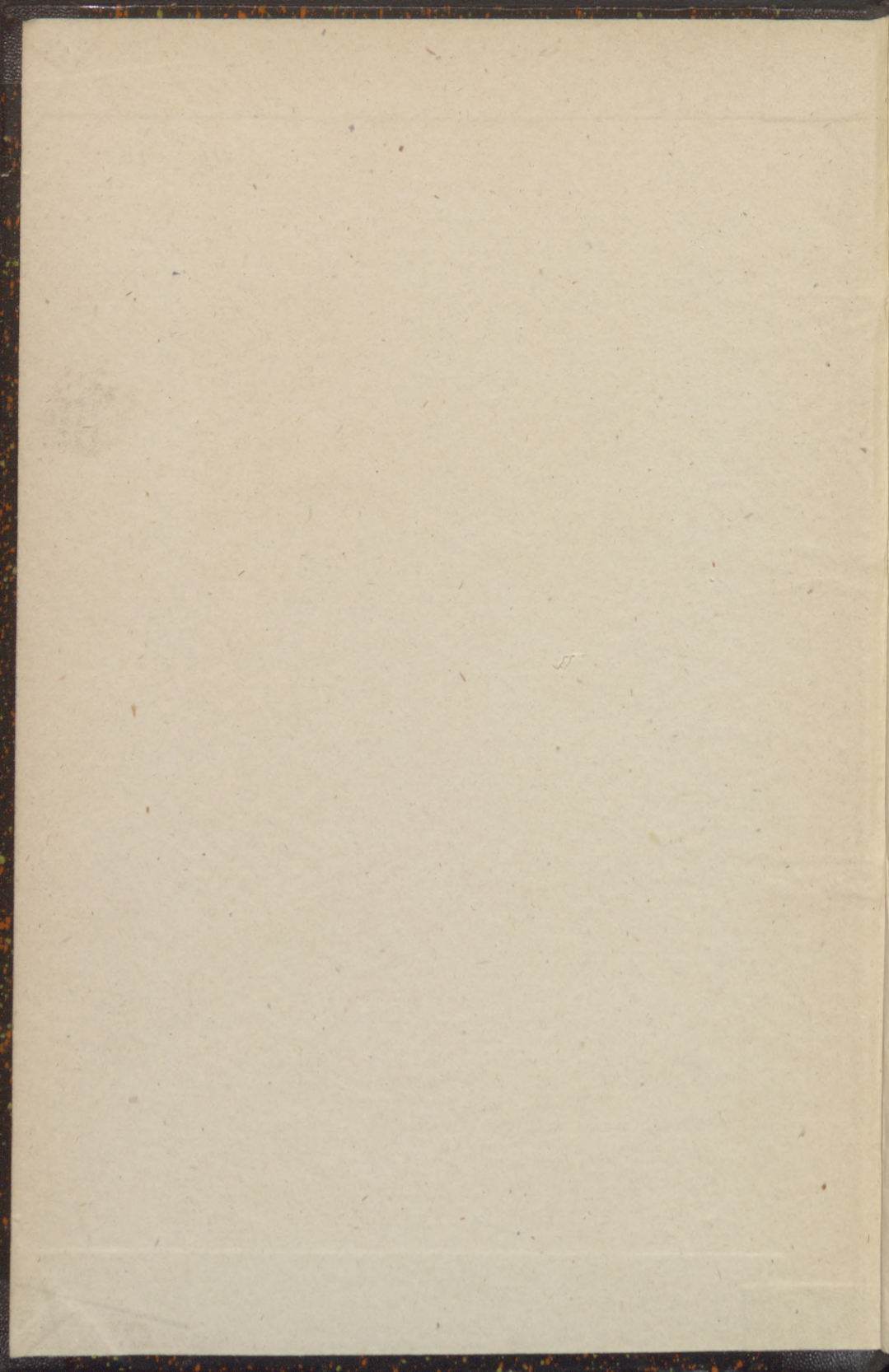
Wahrscheinlich das Datum der Gypsabschrift.

הערת המו"ל.

בהערה דף ג' אשר העיר הרב הונעליך על הנוחות „העתקתו ופי כולרי אחד . . קהו וולטון ערב" החפלא מאוד כי הלטון ונווגנס סס ולא יכול להוליח וטפט סס וולטון ערב העתיק בהחלטה ר' יוסף אלזארי? (צית עקד ספרי היהודים ערך אנטולי) או וולטון רוני וואטר כי יאמר פה „העתקתו ופי כולרי?" אך לדעתי לך וואר ר"י אלזארי בהחלטתו כי וטפט ערב העתיק. כי לוא אור פה „העתקתו וולטון כולרי . . קתיו וולטון ערב" כי אז היה ספק בדעה אך הוא יאמר „ופי כולרי" וואין כלומר כי וולטון כולרי העתיק. ולדעתי ל"ל תחת האותיות קתיו הוולה קרא. כי נקל מאוד להחלף ון ר"א על תיו ובנוקוס הנקודות (המוריס על הסחק) לריך להיות אשר ויהיה הדבר באופן הזה העתקתו ופי כולרי אשר קרא וולטון ערב" ר"ל כולרי אחד קרא לפכיו ון לטון ערב והוא העתיק ופי — ואין עוד כל פלא ותויהא —

B

454.

